Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS 2913/92/EGK RENDELETE

(1992. október 12.)

a Közösségi Vámkódex létrehozásáról

(HL L 302., 1992.10.19., 1. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	Az Európai Parlament és a Tanács 82/97/EK rendelete (1996. december 19.)	L 17	1	1997.1.21.
►**M2**	Az Európai Parlament és a Tanács 955/1999/EK rendelete (1999. április 13.)	L 119	1	1999.5.7.
►**M3**	Az Európai Parlament és a Tanács 2700/2000/EK rendelete (2000. november 16.)	L 311	17	2000.12.12.
►**M4**	Az Európai Parlament és a Tanács 648/2005/EK rendelete (2005. április 13.)	L 117	13	2005.5.4.
►**M5**	A Tanács 1791/2006/EK rendelete (2006. november 20.)	L 363	1	2006.12.20.
►**M6**	A Tanács 1186/2009/EK rendelete (2009. november 16.)	L 324	23	2009.12.10.
►**M7**	A Tanács 517/2013/EU rendelete (2013. május 13.)	L 158	1	2013.6.10.
►**M8**	Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.)	L 269	1	2013.10.10.

Módosította:

►**A1**	Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmánya	C 241	21	1994.8.29.
►**A2**	Okmány a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló	L 236	33	2003.9.23.

NB.: Ez az egységes szerkezetbe foglalt változat az európai elszámolási egységre és/vagy az ECU-re történő hivatkozásokat tartalmaz, amelyek 1999. január 1-jétől az euróra való hivatkozásként értendők – 3308/80/EGK tanácsi rendelet (HL L 345., 1980.12.20., 1. o.) és 1103/97/EK tanácsi rendelet (HL L 162., 1997.6.19., 1. o.).

▼B

A TANÁCS 2913/92/EGK RENDELETE

(1992. október 12.)

a Közösségi Vámkódex létrehozásáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 28., 100a. és 113. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

az Európai Parlamenttel együttműködve ([2]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([3]),

mivel a Közösség a vámunión alapul; mivel mind a Közösség gazdasági szereplői, mind a vámigazgatási szervek érdekében ajánlatos egy kódexben összegyűjteni a vámjogszabályok rendelkezéseit, amelyek jelenleg számos közösségi rendeletben és irányelvben elszórtan találhatók meg; mivel ez a feladat alapvető fontosságú a belső piac szempontjából;

mivel ennek a Közösségi Vámkódexnek (a továbbiakban: „a Kódex”) magában kell foglalnia a jelenlegi vámjogszabályokat; mivel mindemellett, ajánlatos e jogszabályokat módosítani annak érdekében, hogy azok még következetesebbek és egyszerűbbek legyenek, valamint – e területen a teljes közösségi jogalkotás elfogadása céljából – hogy a még létező hiányosságok megszűnjenek;

mivel a belső piac fogalma alapján a Kódexnek tartalmaznia kell azokat az általános szabályokat és eljárásokat, amelyek biztosítják a Közösség és harmadik országok közötti áruforgalommal kapcsolatban a vámtarifa és egyéb közösségi szinten bevezetett intézkedések végrehajtását; mivel ennek ki kell terjednie, többek között, a közös mezőgazdasági és kereskedelempolitikai intézkedések végrehajtására, e közös politikák követelményeinek figyelembevételével;

mivel ajánlatosnak látszik előírni azt, hogy ez a Kódex a más területeken megállapított különleges rendelkezések sérelme nélkül alkalmazandó; mivel ilyen különleges szabályok létezhetnek vagy bevezetésre kerülhetnek, többek között, a mezőgazdasággal, statisztikával, kereskedelempolitikával vagy a saját forrásokkal kapcsolatos jogalkotással összefüggésben;

([1]) HL C 128., 1990.5.23., 1. o.
([2]) HL C 72., 1991.3.18., 176. o. és az 1992. szeptember 16-i határozat (még nem hirdették ki a Hivatalos Lapban).
([3]) HL C 60., 1991.3.8., 5. o.

▼B

mivel egyrészről a vámhatóságoknak a vámjogszabályok helyes alkalmazása biztosítására vonatkozó igénye, másrészről a gazdasági szereplők tisztességes bánásmódhoz való joga közötti egyensúly biztosítása érdekében, az említett hatóságoknak, többek között, széleskörű ellenőrzési hatáskört, az említett szereplőknek pedig jogorvoslati jogot kell biztosítani; mivel a vámügyi jogorvoslati rendszer átültetéséhez az Egyesült Királyságban új közigazgatási eljárásokat kell bevezetni, amelyek 1995. január 1-je előtt nem léptethetők hatályba;

mivel, tekintettel a külkereskedelem elsőrendű fontosságára a Közösség számára, a vámalakiságokat és ellenőrzéseket el kell törölni vagy legalábbis a minimális szinten kell tartani;

mivel fontos biztosítani e Kódex egységes alkalmazását, és e célból olyan közösségi eljárásról rendelkezni, amely lehetővé teszi, hogy a végrehajtásához szükséges eljárások megfelelő határidőn belül elfogadásra kerüljenek; mivel létre kell hozni egy Vámkódex Bizottságot a tagállamok és a Bizottság közötti szoros és hatékony együttműködés biztosítására e területen;

mivel az e Kódex végrehajtásához szükséges intézkedések elfogadása során a lehető legnagyobb gondossággal kell eljárni minden olyan visszaélés vagy szabálytalanság megakadályozására, amely káros hatással lehet az Európai Közösségek általános költségvetésére,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

HATÁLY ÉS ALAPVETŐ FOGALMAK

1. cikk

A vámjogszabályok ebből a Kódexből és a közösségi szinten vagy nemzeti szinten annak végrehajtására elfogadott rendelkezésekből állnak. A Kódexet kell alkalmazni a más területeken megállapított különleges szabályok sérelme nélkül

— a Közösség és harmadik országok közötti kereskedelemre,

— az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés, az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés vagy az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés hatálya alá tartozó árukra.

2. cikk

(1) Ha korlátozott földrajzi hatályú és gazdasági hatású nemzetközi egyezmények, illetve szokásjogi gyakorlat, vagy önálló közösségi intézkedések másként nem rendelkeznek, a Közösség vámterületén egységesen a Közösség vámjogszabályait kell alkalmazni.

▼B

(2) A vámjogszabályok egyes rendelkezései – a különleges tárgykörökre vonatkozó szabályok vagy nemzetközi egyezmények keretén belül – a Közösség vámterületén kívül is alkalmazhatóak.

3. cikk

▼A1

(1) A Közösség vámterülete magában foglalja:

— a Belga Királyság területét,

— a Dán Királyság területét, a Feröer-szigetek és Grönland kivételével,

— a Németországi Szövetségi Köztársaság területét, Heligoland szigete és Büsingen területe kivételével (az 1964. november 23-án a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Svájci Államszövetség között létrejött szerződés),

— a Spanyol Királyság területét, Ceuta és Melilla kivételével,

▼M1

— a Francia Köztársaság területét, kivéve a tengerentúli területeket, valamint Saint-Pierre és Miquelon-t ►M8 ———— ◄,

▼A1

— a Görög Köztársaság területét,

— Írország területét,

— az Olasz Köztársaság területét, kivéve Livigno és Campione d'Italia területeit, valamint a Luganói-tó nemzeti vizeit a part és a Ponte Tresa és Porto Ceresio közötti terület politikai határa között,

— a Luxemburgi Nagyhercegség területét,

— a Holland Királyság európai területét,

— az Osztrák Köztársaság területét,

— a Portugál Köztársaság területét,

▼M1

— a Finn Köztársaság területét,

▼A1

— a Svéd Királyság területét,

— Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, valamint a Csatorna-szigetek és a Man-sziget területét,

▼A2

— a Cseh Köztársaság területét,

— az Észt Köztársaság területét,

— a Ciprusi Köztársaság területét,

— a Lett Köztársaság területét,

— a Litván Köztársaság területét,

— a Magyar Köztársaság területét,

— a Máltai Köztársaság területét,

▼A2

— a Lengyel Köztársaság területét,

— a Szlovén Köztársaság területét,

— a Szlovák Köztársaság területét,

▼M5

— a Bolgár Köztársaság területét,

— Románia területét,

▼M7

— a Horvát Köztársaság területét.

▼A2

(2) A tagállamok területén kívül elhelyezkedő következő területeket, figyelembe véve a rájuk vonatkozó egyezményeket és szerződéseket, a Közösség vámterülete részének kell tekinteni:

a) FRANCIAORSZÁG

A Monacói Hercegségnek az 1963. május 18-án Párizsban aláírt vámegyezményben (a Francia Köztársaság 1963. szeptember 27-i Hivatalos Lapja, 8679. o.) meghatározott területe.

b) CIPRUS

Az Egyesült Királyságnak a Ciprusi Köztársaság létesítéséről szóló, Nicosiában 1960. augusztus 16-án aláírt szerződésben meghatározott Akrotiri és Dhekelia felségterületei (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252).

▼B

(3) A Közösség vámterülete magában foglalja a tagállamok területi vizeit, belföldi tengervizeit és légterét, valamint a (2) bekezdésben említett területeket, kivéve azoknak a területeknek a területi vizeit, belföldi tengervizeit és légterét, amelyek az (1) bekezdés értelmében nem képezik részét a Közösség vámterületének.

4. cikk

E Kódex alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

1. „Személy”:

   — a természetes személy,

   — a jogi személy,

   — ahol a hatályban lévő jogszabályok értelmében erre lehetőség van, az olyan jogi személyiséggel nem rendelkező személyegyesülések, amelyek ügyleti képessége elismert.

2. „A Közösség területén letelepedett személyek”:

   — természetes személy esetében, minden olyan személy, akinek szokásos lakóhelye ott található,

   — jogi személy vagy személyegyesülés esetén minden olyan személy, amelynek bejegyzett székhelye, központi ügyintézésének helye vagy állandó üzleti telephelye a Közösség területén van.

3. „Vámhatóságok” azok a hatóságok, amelyek – többek között – a vámjogszabályok alkalmazásáért felelősek.

▼B

4. „Vámhivatal” minden olyan hivatal, ahol a vámjogszabályok által megállapított vámalakiságok egésze vagy egy része teljesíthető.

▼M4

4a. „beléptető vámhivatal” a vámhatóságok által a vámszabályok alapján kijelölt vámhivatal, ahova a Közösség vámterületére beszállított árukat késedelem nélkül tovább kell szállítani, és ahol azokat megfelelő kockázatalapú beléptetési ellenőrzésnek vetik alá.

4b. „behozatali vámhivatal” a vámhatóságok által a vámszabályok alapján kijelölt vámhivatal, ahol a Közösség vámterületére beszállított áruk vámjogi sorsának meghatározásával kapcsolatos alakiságokat elvégzik, beleértve a megfelelő kockázatalapú ellenőrzéseket is.

4c. „kiviteli vámhivatal” a vámhatóságok által a vámszabályok alapján kijelölt vámhivatal, ahol a Közösség vámterületét elhagyó áruk vámjogi sorsának meghatározásával kapcsolatos alakiságokat elvégzik, beleértve a megfelelő kockázatalapú ellenőrzéseket is.

4d. „kiléptető vámhivatal” a vámhatóságok által a vámszabályok alapján kijelölt vámhivatal, amelynek az árukat be kell mutatni, mielőtt azok elhagyják a Közösség vámterületét, és amelynél ezen árukat a kiléptetési alakiságok elvégzésével kapcsolatos vámellenőrzésnek és megfelelő kockázatalapú ellenőrzésnek vetik alá.

▼B

5. „Határozat” a vámhatóságoknak a vámjogszabályokkal kapcsolatos bármely olyan hivatalos aktusa, amellyel valamely konkrét esetben döntést hoznak, és amely egy vagy több meghatározott, illetve azonosítható személyre joghatással van ►M1 ; ez a kifejezés, többek között, magában foglalja a 12. cikk értelmében vett kötelező érvényű felvilágosítást is. ◄

6. „Vámjogi helyzet” az áru közösségi vagy nem közösségi helyzete.

7. „Közösségi áruk”:

▼M1

— a 23. cikkben említett feltételek szerint, teljes egészében a Közösség vámterületén létrejött vagy előállított áruk, amelyek nem tartalmaznak a Közösség vámterületének részét nem képező országokból vagy területekről importált árut. A felfüggesztő eljárás alá vont árukból létrejött vagy előállított áruk nem nyerhetnek közösségi státuszt a bizottsági eljárásnak megfelelően különleges gazdasági jelentőségűként meghatározott esetekbe,

▼B

— a Közösség vámterületének részét nem képező országokból vagy területekről importált áruk, amelyeket szabad forgalomba bocsátottak,

— a Közösség vámterületén belül kizárólag a második francia bekezdésben említett árukból vagy az első és a második francia bekezdésben említett árukból létrejött vagy előállított áruk.

▼B

8. „Nem közösségi áruk” a 7. pontban említett áruktól eltérő áruk.

   A 163. és 164. cikk sérelme nélkül, a közösségi áruk elveszítik ezt a vámjogi helyzetüket, amikor a Közösség vámterületét ténylegesen elhagyják.

9. „Vámtartozás” valamely személynek a hatályban lévő közösségi rendelkezések alapján az adott árura vonatkozó kiviteli vámok (kiviteli vámtartozás) vagy behozatali vámok (behozatali vámtartozás) összegének megfizetésére való kötelezettsége.

10. „Behozatali vámok”:

   — az áruk behozatalakor fizetendő vámok és az azokkal azonos hatású díjak,

   — a közös agrárpolitika vagy a mezőgazdasági termékek feldolgozásából származó egyes termékekre alkalmazandó különleges rendelkezések alapján bevezetett ►M1 ——————— ◄ importterhek.

11. „Kiviteli vámok”:

   — az áruk kivitelekor fizetendő vámok és az azokkal azonos hatású díjak,

   — a közös agrárpolitika vagy a mezőgazdasági termékek feldolgozásából származó egyes termékekre alkalmazandó különleges rendelkezések alapján bevezetett ►M1 ——————— ◄ exportterhek.

12. „Adós” a vámtartozás megfizetésére köteles bármely személy.

13. „Vámfelügyelet” a vámhatóságok által a vámjogszabályok és – indokolt esetben – a vámfelügyelet alatt lévő árura vonatkozó egyéb rendelkezések betartásának biztosítása céljából általában tett intézkedés.

▼M4

14. „vámellenőrzés” a vámhatóságok által végrehajtott egyedi intézkedések, amelyeket abból a célból végeznek, hogy biztosítsák a Közösség vámterülete és harmadik országok között mozgó áruk beléptetésére, kiléptetésére, továbbítására, átszállítására és meghatározott célra történő felhasználására, valamint a nem közösségi vámjogi helyzetű áruk jelenlétére vonatkozó vámszabályok és egyéb jogszabályok helyes alkalmazását; ezen intézkedések körébe tartozhat többek között az áru megvizsgálása, a vámáru-nyilatkozatban feltüntetett adatok ellenőrzése, az elektronikus vagy papíralapú írott okmányok meglétének és hitelességének ellenőrzése, a vállalkozások elszámolásának és egyéb nyilvántartásainak megvizsgálása, a szállítóeszközök átvizsgálása, a poggyász, illetve a személyek által szállított vagy rajtuk lévő egyéb áru átvizsgálása, valamint hivatalos vizsgálatok lefolytatása és egyéb hasonló intézkedések megtétele.

▼B

15. „Az áru vámjogi sorsa”:

   a) az áru vámeljárás alá vonása;

   b) az áru beléptetése vámszabad területre vagy vámszabad raktárba;

▼B

c) az áru újrakivitele a Közösség vámterületéről;

d) az áru megsemmisítése;

e) az áru felajánlása az államkincstár javára.

16. „Vámeljárás”:

a) a szabad forgalomba bocsátás;

b) az árutovábbítás;

c) a vámraktározás;

d) az aktív feldolgozás;

e) a vámfelügyelet melletti feldolgozás;

f) az ideiglenes behozatal;

g) a passzív feldolgozás;

h) a kiviteli eljárás.

17. „Vámáru-nyilatkozat” valamely személy azon óhajának előírt formában és módon tett jelzése, hogy az árut adott vámeljárás alá kívánja helyezni.

18. „Nyilatkozattevő” az a személy, aki saját nevében tesz vámáru-nyilatkozatot, vagy akinek nevében a vámáru-nyilatkozatot tették.

19. „Az áru vám elé állítása” a vámhatóság erre megállapított módon történő értesítése az árunak a vámhivatalba vagy a vámhatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott egyéb helyre történő megérkezéséről.

20. „Áru kiadása” a vámhatóságok azon intézkedése, amellyel az árut az adott vámeljárás által előírt célra rendelkezésre bocsátják.

21. „A vámeljárás jogosultja” az a személy, akinek nevében a vámáru-nyilatkozatot tették, vagy akire az előbb említett személy jogai és kötelezettségei a vámeljárás tekintetében átszálltak.

22. „Engedélyes” az a személy, akinek az engedélyt megadták.

23. „Hatályban lévő rendelkezések” a közösségi vagy nemzeti rendelkezések.

▼M3

24. „Bizottsági eljárás” vagy a 247. és 247a. cikkben, illetve a 248. és 248a. cikkben említett eljárás.

▼M4

25. „kockázat” a Közösség vámterülete és harmadik országok között mozgó áruk beléptetésével, kiléptetésével, továbbításával, átszállításával és meghatározott célra történő felhasználásával, valamint a nem közösségi vámjogi helyzetű áruk jelenlétével kapcsolatos olyan esemény bekövetkeztének a valószínűsége, amely

— megakadályozza a közösségi, illetve a nemzeti intézkedések helyes alkalmazását, vagy

— sérti a Közösség és tagállamai pénzügyi érdekeit; vagy

— veszélyezteti a Közösség biztonságát, a közegészségügyet, a környezetet vagy a fogyasztókat.

▼M4

26. „kockázatkezelés” a kockázat rendszeres megállapítása és a kockázat korlátozásához szükséges valamennyi intézkedés megtétele. Ezen intézkedések közé tartozik adatok és információk gyűjtése, a kockázatelemzés és -értékelés, intézkedések előírása, illetve megtétele, valamint az eljárás és az eljárás eredményeinek figyelemmel kísérése és felülvizsgálata a nemzetközi, közösségi és nemzeti források és stratégiák alapján.

▼B

2. FEJEZET

A SZEMÉLYEKNEK KÜLÖNÖSEN A VÁMJOGSZABÁLYOK SZERINTI JOGAIRA ÉS KÖTELEZETTSÉGEIRE VONATKOZÓ EGYES ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. szakasz

Képviseleti jog

5. cikk

(1) A 64. cikk (2) bekezdésében megállapított feltételek mellett és a 243. cikk (2) bekezdésének b) pontja keretén belül elfogadott rendelkezéseknek megfelelően bármely személy képviselőt jelölhet ki a vámhatóságok előtti ügyeiben a vámjogszabályok által megállapított cselekmények és alakiságok elvégzésére.

(2) A fenti képviselet lehet:

— közvetlen, amikor a képviselő egy másik személy nevében és érdekében jár el, vagy

— közvetett, amikor a képviselő saját nevében, de egy másik személy érdekében jár el.

A tagállam korlátozhatja

— a közvetlen képviselettel, vagy

— a közvetett képviselettel

történő vámárunyilatkozat-tételi jogot azáltal, hogy a képviselőnek olyan vámügynöknek kell lennie, aki üzleti tevékenységét ezen ország területén folytatja.

(3) A 64. cikk (2) bekezdésének b) pontjában és (3) bekezdésében említett eseteket kivéve, a képviselőnek a Közösség területén belül letelepedett személynek kell lennie.

(4) A képviselőnek nyilatkoznia kell arról, hogy a képviselt személy érdekében jár el, valamint arról, hogy a képviselet közvetlen vagy közvetett, és meghatalmazással kell rendelkeznie ahhoz, hogy képviselőként eljárjon.

Azt a személyt, aki elmulasztott nyilatkozatot tenni arról, hogy más személy nevében vagy érdekében jár el, illetve aki azt állítja, hogy más személy nevében vagy érdekében jár el anélkül, hogy erre meghatalmazással rendelkezne, úgy kell tekinteni, mint aki saját nevében és saját érdekében jár el.

(5) A vámhatóságok előírhatják, hogy az a személy, aki azt állítja, hogy más személy nevében vagy érdekében jár el, igazolja azon jogosultságát, hogy képviselőként járhat el.

▼M4

1A. szakasz

Engedélyezett gazdálkodók

5a. cikk

(1) A vámhatóságok — szükség esetén más illetékes hatóságokkal történő konzultációt követően — a (2) bekezdésben meghatározott feltételek mellett bármely, a Közösség vámterületén letelepedett gazdasági szereplőnek megadják az „engedélyezett gazdálkodó” státuszt.

Az engedélyezett gazdálkodó a biztonságra vonatkozó vámellenőrzéssel kapcsolatos könnyítésekben és/vagy a vámszabályok alapján nyújtott egyszerűsítésekben részesül.

Az engedélyezett gazdálkodó státuszt — a (2) bekezdésben meghatározott szabályok és feltételek mellett, a vámellenőrzés sérelme nélkül — az összes tagállam vámhatóságai elismerik. A vámhatóságok az engedélyezett gazdálkodó státusz elismerése alapján — feltéve, hogy a Közösségi vámjogszabályokban meghatározott különös egyszerűsítési típusra vonatkozó követelmények teljesülnek — engedélyezik, hogy a gazdálkodó részesüljön az adott egyszerűsítésben.

(2) Az engedélyezett gazdálkodó státusz megadásának feltételei magukban foglalják a következőket:

— a vámszabályok betartása tekintetében megfelelő előélet igazolása,

— a kereskedelmi és — adott esetben — szállítási nyilvántartások vezetésének kielégítő színvonalú rendszere, amely lehetővé teszi a megfelelő vámellenőrzést,

— adott esetben igazolt fizetőképesség; és

— adott esetben megfelelő biztonsági standardok megléte.

A bizottsági eljárás keretében kell a következőkre vonatkozó szabályokat megállapítani:

— az engedélyezett gazdálkodói státusz megadása,

— az egyszerűsítések igénybevételére vonatkozó engedélyek megadása,

— az ilyen státusz és engedélyek megadására illetékes vámhatóság meghatározása,

— a biztonsági szempontokra vonatkozó vámellenőrzések tekintetében megadható könnyítések típusa és mértéke, figyelembe véve a közös kockázatkezelés szabályait,

— a más vámhatóságokkal való konzultáció és a részükre történő információnyújtás,

valamint azon feltételeket, amelyek alapján:

— valamely engedély egy vagy több tagállamra korlátozható,

▼M4

— az engedélyezett gazdálkodó státusz felfüggeszthető vagy visszavonható; és

— az engedélyezett gazdálkodók egyes kategóriái vonatkozásában — különösen a nemzetközi megállapodások alapján — el lehet tekinteni attól a követelménytől, hogy azok a Közösségben letelepedettek legyenek.

▼B

2. szakasz

A vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatos határozatok

6. cikk

(1) Ha valamely személy kérelmezi, hogy a vámhatóság hozzon határozatot a vámjogszabályok alkalmazására vonatkozóan, e személynek minden, a vámhatóságok által kért, és a határozathozatalhoz szükséges információt és dokumentumot rendelkezésre kell bocsátania.

(2) Az ilyen határozatot a lehető legrövidebb határidőn belül meg kell hozni, és arról a kérelmezőt értesíteni kell.

Ha a határozathozatal iránti kérelmet írásban nyújtják be, a határozatot a hatályos rendelkezéseknek megfelelően megállapított határidőn belül kell meghozni, amely azon a napon kezdődik, amelyen a kérelem a vámhatósághoz megérkezett. A kérelmezőt a határozatról írásban kell értesíteni.

Ha azonban a vámhatóságok nem tudják betartani e határidőt, akkor túllépheti azt. Ebben az esetben az említett hatóságok a fenti határidő lejárta előtt erről értesítik a kérelmezőt, megjelölve azokat az okokat, amelyek a határidő túllépését indokolták és feltüntetve azt a további időtartamot, amelyet a kérelemre vonatkozó határozat meghozatalához szükségesnek tartanak.

(3) A vámhatóság által írásban hozott olyan határozatokban, amelyek elutasítják a kérelmet, vagy hátrányosak a címzettjeikre nézve, fel kell tüntetni azokat az indokokat, amelyeken alapulnak. A határozatokban utalni kell a 243. cikkben meghatározott jogorvoslati jogra.

(4) Rendelkezni lehet a (3) bekezdés első mondatának más határozatokra történő alkalmazásáról is.

7. cikk

A 244. cikk második albekezdésében megállapított esetek kivételével a vámhatóság határozatai azonnal végrehajthatók.

8. cikk

(1) Az érintett személyre nézve kedvező határozatot meg kell semmisíteni, ha azt helytelen vagy hiányos tényállás alapján hozták, és:

— a kérelmező tudta, vagy valószínűleg tudnia kellett volna, hogy a tényállás helytelen vagy hiányos, és

— a határozatot nem lehetett volna meghozni a helyes vagy a teljes tényállás alapján.

▼B

(2) A határozat címzettjeit értesíteni kell a határozat megsemmisítéséről.

(3) A megsemmisítés attól a naptól kezdve hatályos, amelyen a megsemmisített határozatot hozták.

9. cikk

(1) A 8. cikkben említettektől eltérő esetekben, az érintett személyre nézve kedvező határozatot vissza kell vonni vagy módosítani kell, ha a határozat kiadásához szükséges feltételek közül egy vagy több nem teljesült, vagy időközben már nem áll fenn.

(2) Az érintett személyre nézve kedvező határozat visszavonható, ha annak címzettje nem teljesíti az abban foglalt, rá háruló kötelezettséget.

(3) A határozat címzettjét értesíteni kell annak visszavonásáról vagy módosításáról.

(4) A határozat visszavonása vagy módosítása a közlés napjától hatályos. Kivételes esetekben azonban, ha a címzett jogos érdekei úgy kívánják, a vámhatóság a visszavonás vagy módosítás hatálybalépésének napját későbbi időpontban is meghatározhatja.

10. cikk

A 8. és 9. cikk nem érinti azokat a nemzeti szabályokat, amelyek a vámjogszabályokhoz nem kötődő okokból határozatok érvénytelenségéről vagy semmisségéről rendelkeznek.

3. szakasz

Tájékoztatás

11. cikk

(1) A vámhatóságoktól bárki kérhet felvilágosítást a vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatban.

Az ilyen kérés visszautasítható, ha az nem egy ténylegesen tervezett behozatali vagy kiviteli ügyletre vonatkozik.

(2) A felvilágosítást a kérelmező részére díjmentesen kell nyújtani. Ha azonban a vámhatóságoknál külön költség merül fel, különösen az áru elemzésével vagy arról készült szakértői jelentésekkel, vagy az árunak a kérelmezőhöz való visszaküldésével kapcsolatosan, a kérelmező felé az adott összeg felszámítható.

▼M1

12. cikk

(1) A vámhatóságok a bizottsági eljárásnak megfelelően eljárva, írásbeli kérelemre kötelező érvényű tarifális felvilágosítást vagy kötelező érvényű származási felvilágosítást adnak.

(2) A kötelező érvényű tarifális felvilágosítás vagy kötelező érvényű származási felvilágosítás a vámhatóságokat a felvilágosítás jogosultjával szemben csak a tarifális besorolás vagy az áru származásának meghatározása tekintetében köti.

▼**M1**

A kötelező érvényű tarifális felvilágosítás vagy kötelező érvényű származási felvilágosítás a vámhatóságokat csak az olyan áruk vonatkozásában köti, amelyekre nézve a vámalakiságokat a felvilágosítás megadását követően végezték el.

Származási kérdésekben a szóban forgó alakiságok azok, amelyek a 22. és a 27. cikk alkalmazásával kapcsolatosak.

(3) A felvilágosítás jogosultjának bizonyítania kell:

— a vámtarifánál: hogy a vámáru-nyilatkozatban szereplő áruk minden tekintetben megegyeznek a felvilágosításban leírt árukkal,

— a származásnál: hogy az érintett áruk és a származás megszerzését meghatározó körülmények minden tekintetben megegyeznek a felvilágosításban leírt árukkal és körülményekkel.

(4) A kötelező érvényű felvilágosítás a kiadása napját követően vámtarifa esetén hat, származás esetén pedig három évig érvényes. A 8. cikktől eltérve, a felvilágosítást meg kell semmisíteni, ha az a kérelmezőtől származó pontatlan vagy hiányos adatokon alapul.

(5) A kötelező érvényű felvilágosítás érvénytelenné válik:

a) a tarifális felvilágosítás esetében:

i. ha valamely rendelet elfogadása esetén a felvilágosítás már nem felel meg az abban foglalt rendelkezéseknek;

ii. ha az már nem egyeztethető össze a 20. cikk (6) bekezdésében említett nómenklatúrák magyarázatával:

— közösségi szinten a Kombinált Nómenklatúrához fűzött magyarázó megjegyzések módosításai miatt vagy az Európai Közösségek Bíróságának valamely ítélete következtében,

— nemzetközi szinten valamely besorolási állásfoglalás vagy az 1952-ben Vám-együttműködési Tanács elnevezéssel létrehozott Vámigazgatások Világszervezete által elfogadott Harmonizált Áruleíró és Kódrendszer Nómenklatúrájához fűzött magyarázó megjegyzések módosítása következtében;

iii. ha azt a 9. cikknek megfelelően visszavonják vagy módosítják, feltéve, hogy a visszavonásról vagy a módosításról a jogosultat értesítik.

Az i. és ii. alpontban szereplő esetekben a kötelező érvényű felvilágosítás érvénytelenné válásának időpontja az említett intézkedések kihirdetésének napja vagy, nemzetközi intézkedések esetében, az *Európai Közösségek Hivatalos Lapja* „C” sorozatában közzétett bizottsági közlemény kelte.

b) a származási felvilágosítás esetében:

i. ha a Közösség által valamely rendelet elfogadása vagy megállapodás megkötése esetén a felvilágosítás már nem felel meg az abban foglalt rendelkezéseknek;

▼M1

ii. ha az már nem egyeztethető össze:

— közösségi szinten a szabályok értelmezése céljából elfogadott magyarázó megjegyzésekkel és állásfoglalásokkal vagy az Európai Közösségek Bíróságának valamely ítéletével,

— nemzetközi szinten a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) által létrehozott, a származási szabályokról szóló megállapodással vagy az e megállapodás értelmezésére elfogadott magyarázó megjegyzésekkel vagy származási állásfoglalással;

iii. ha azt a 9. cikknek megfelelően visszavonják vagy módosítják, feltéve, hogy a visszavonásról vagy a módosításról a jogosultat értesítik.

Az i. és ii. alpontban említett esetekben a kötelező érvényű felvilágosítás érvénytelenné válásának időpontja a fent említett intézkedések kihirdetésének napja vagy, nemzetközi intézkedések esetében, az *Európai Közösségek Hivatalos Lapja* „C” sorozatában közzétett bizottsági közleményben megjelölt nap.

(6) Az (5) bekezdés a) pontjának ii. vagy iii. alpontja vagy b) pontjának ii. vagy iii. alpontja alapján érvénytelenné vált kötelező érvényű felvilágosítás jogosultja a felvilágosítást a közzététel vagy az értesítés napjától számított hat hónapig még felhasználhatja, amennyiben a kötelező érvényű felvilágosítás alapján a szóban forgó áruk vételére vagy eladására az intézkedés elfogadását megelőzően őt kötelező szerződéseket kötött. Az olyan termékek esetében azonban, amelyeknél a vámalakiságok elvégzése során behozatali, kiviteli vagy előzetes megerősítő igazolást nyújtanak be, a hat hónapos időtartam helyébe az igazolás érvényességének időtartama lép.

Az (5) bekezdés a) pontjának i. alpontja és b) pontjának i. alpontja esetében a rendelet vagy a megállapodás megállapíthatja az előző albekezdés alkalmazásának időtartamát.

(7) A kötelező érvényű felvilágosításban foglalt besorolás vagy származásmeghatározás – a (6) bekezdésben megállapított feltételek mellett – csak az alábbi célokból alkalmazható:

— a behozatali vagy a kiviteli vámok meghatározása,

— az export-visszatérítések és bármely, a közös agrárpolitika részeként a behozatal vagy a kivitel támogatására nyújtott egyéb összegek kiszámítása,

— a behozatali, kiviteli vagy előzetes rögzítési igazolás felhasználása esetén, amelyet a szóban forgó árukra vonatkozó vámáru-nyilatkozat elfogadása érdekében elvégzett vámalakiságok során nyújtanak be, amennyiben ezeket az igazolásokat a szóban forgó felvilágosítás alapján adták ki.

▼M1

Ezenkívül, kivételes esetekben, amikor a közös agrárpolitika keretein belül megállapított intézkedések zökkenőmentes működése veszélybe kerülhet, határozni lehet a (6) bekezdéstől való eltérésről az olaj- és zsírpiac közös szervezésének létrehozásáról szóló, 1966. szeptember 22-i, 136/66/EGK tanácsi rendelet ([1]) 38. cikkében, valamint a piacok közös szervezésről szóló egyéb rendeletek vonatkozó cikkeiben megállapított eljárásnak megfelelően.

▼B

4. szakasz

Egyéb rendelkezések

▼M4

13. cikk

(1) A hatályos rendelkezések által meghatározott feltételek mellett a vámhatóságok elvégezhetnek minden általuk szükségesnek ítélt ellenőrzést annak érdekében, hogy biztosítsák a Közösség vámterülete és harmadik országok között mozgó áruk beléptetésére, kiléptetésére, továbbítására, átszállítására és meghatározott célra történő felhasználására, valamint a nem közösségi vámjogi helyzetű áruk jelenlétére vonatkozó vámszabályok és egyéb jogszabályok helyes alkalmazását. A közösségi jogszabályok helyes alkalmazásának céljából a vámellenőrzéseket harmadik országban is lehet végezni, amennyiben erről nemzetközi megállapodás rendelkezik.

(2) A nem szúrópróbaszerű vámellenőrzés automatizált adatfeldolgozási módszereket alkalmazó kockázatelemzésen alapul annak érdekében, hogy a kockázat megállapítható és számszerűsíthető legyen, és kidolgozásra kerüljenek a kockázatok felmérésére vonatkozó szükséges intézkedések a nemzeti, közösségi és — adott esetben — nemzetközi szinten kialakított kritériumok alapján.

A bizottsági eljárás keretében kell meghatározni a közös kockázatkezelési keretrendszert, valamint megállapítani a közös kritériumokat és a kiemelt ellenőrzési területeket.

A tagállamok a Bizottsággal együttműködve létrehoznak egy számítógépes rendszert a kockázatkezelés végrehajtására.

(3) Amennyiben az ellenőrzéseket nem a vámhatóságok végzik, az ilyen ellenőrzéseket a vámhatóságokkal szorosan összehangolva kell elvégezni, lehetőség szerint ugyanabban az időpontban és ugyanazon a helyen.

(4) A e cikkben meghatározott ellenőrzés keretében a vám- és egyéb illetékes hatóságok, így az állat-egészségügyi és a rendészeti hatóságok is, a Közösség vámterülete és harmadik országok között mozgó áruk beléptetésére, kiléptetésére, továbbítására, átszállítására és meghatározott célra történő felhasználására, valamint a nem közösségi vámjogi helyzetű áruk jelenlétére vonatkozóan kapott adatokról tájékoztathatják egymást, a tagállamok vámhatóságait és a Bizottságot, amennyiben ez a kockázat minimalizálásához szükséges.

([1]) HL 172., 1966.9.30., 3025/66. o. A legutóbb a 3290/94/EK rendelettel (HL L 349., 1994.12.31., 105. o.) módosított rendelet.;

▼M4

A bizalmas adatokat harmadik országok vámhatóságaival és egyéb szerveivel (pl. nemzetbiztonsági szolgálatokkal) csak nemzetközi megállapodás keretében lehet közölni, feltéve, hogy a hatályos adatvédelmi rendelkezések — különösen a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv ([1]), valamint a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) — tiszteletben tartása biztosított.

▼B

14. cikk

A vámjogszabályok alkalmazása érdekében az árukereskedelemmel kapcsolatos műveletekben közvetve vagy közvetlenül részt vevő személyek kötelesek a vámhatóságok rendelkezésére bocsátani az előírt iratokat és információkat – tekintet nélkül azok megjelenési formájára –, valamint kérésükre a megkívánt segítséget megadni az előírt határidőn belül.

▼M4

15. cikk

Minden információ, amely jellegénél fogva bizalmas, vagy amelyet titoktartás kikötésével adnak meg, szakmai titoktartási kötelezettség alá tartozik. Ezen információkat az illetékes hatóság nem hozhatja nyilvánosságra az információt szolgáltató személy vagy hatóság kifejezett engedélye nélkül. Az információk közlése azonban megengedett, ha arra az illetékes hatóságok a hatályban lévő rendelkezések értelmében kötelezettek, különösen a bírósági eljárással kapcsolatban. Az információk bármely nyilvánosságra hozatala vagy közlése során teljeskörűen eleget kell tenni a hatályos adatvédelmi rendelkezéseknek, így különösen a 95/46/EK irányelvnek és a 45/2001/EK rendeletnek.

▼B

16. cikk

Az érintett személyek a 14. cikkben említett iratokat a hatályos rendelkezésekben megállapított időtartamig, de legalább 3 naptári évig kötelesek megőrizni a ►M4 vámellenőrzés ◄ céljából, tekintet nélkül azok megjelenési formájára. Ezen időtartamot annak az évnek a végétől kell számítani, amelyben:

a) a b) pontban említettektől eltérő körülmények között szabad forgalomba bocsátott áru vagy kivitelre bejelentett áru esetében annak az évnek a végétől, amelyben a szabad forgalomba bocsátásra vagy a kivitelre vonatkozó nyilatkozatot elfogadták;

b) a meghatározott célra történő felhasználásukra tekintettel csökkentett vagy nulla behozatali vámtétel mellett szabad forgalomba bocsátott áru esetében annak az évnek a végétől, amelyben megszűnik a vámfelügyeletük;

([1]) HL L 281., 1995.11.23., 31. o. Az 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.
([2]) HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

▼B

c) más vámeljárás alá vont áru esetében annak az évnek a végétől, amelyben az adott vámeljárást elvégezték;

d) vámszabad területre vagy vámszabad raktárba betárolt áru esetében annak az évnek a végétől, amelyben az áruk elhagyják az adott vállalkozás területét.

A 221. cikk (3) bekezdésének második mondata rendelkezéseinek sérelme nélkül, ha valamely vámtartozással kapcsolatban a vámhatóság által végrehajtott ellenőrzés azt mutatja, hogy a vonatkozó tételt javítani kell a könyvelésben, az iratokat az (1) bekezdésben megállapított határidőn túl, a javítás elvégzéséhez és ellenőrzéséhez szükséges ideig meg kell őrizni.

17. cikk

Ha a jogszabályok alkalmazása céljából a vámjogszabályok értelmében határidő, határnap vagy időtartam kerül megállapításra, az ilyenhatáridő nem hosszabbítható meg, illetve az ilyen határnap vagy időtartam lejárta nem halasztható el, ha erről külön rendelkezés az érintett jogszabályokban másként nem rendelkezik.

▼M1

18. cikk

(1) Az ECU-nek az áruk tarifális besorolása, valamint a behozatali vámok meghatározása céljából alkalmazott, nemzeti valutákban kifejezett értékét havonta egyszer kell rögzíteni. Az alkalmazandó átváltási árfolyamok az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* a hónap utolsó előtti munkanapján közzétett árfolyamok. Ezek az árfolyamok a következő hónap egészére érvényesek.

Ha azonban a hónap elején érvényes árfolyam 5 %-ot meghaladó mértékben tér el az ugyanannak a hónapnak a 15. napját megelőző utolsó előtti munkanapon közzétett árfolyamtól, akkor az utóbbi árfolyamot kell alkalmazni az adott hónap 15-étől a hónap végéig.

(2) Az ECU-nek a vámjogszabályok keretében az (1) bekezdésben említettektől eltérő esetekben alkalmazott, nemzeti valutákban kifejezett értékét évente egyszer kell megállapítani. Az átváltáshoz alkalmazandó árfolyamok az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* október első munkanapján közzétett árfolyamok, amelyek a következő év január 1-jétől hatályosak. Ha valamely nemzeti valuta árfolyama nem áll rendelkezésre, akkor az érintett valutára vonatkozó átváltási árfolyam annak a napnak az árfolyama, amelyet legutóbb az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzétettek.

(3) A vámhatóságok az áruk tarifális besorolása vagy a behozatali vagy kiviteli vámok meghatározásától eltérő célra szolgáló, ECU-ben kifejezett összeg nemzeti valutáikra történő átváltása során kapott összeget felfelé vagy lefelé kerekíthetik.

A kerekített összeg az eredeti összegtől legfeljebb 5 %-ban térhet el.

▼M1

A vámhatóságok az ECU-ben kifejezett összeg nemzeti valutában számított értékét változatlanul hagyhatják, ha a (2) bekezdésben foglalt éves kiigazításkor ezen összeg átváltása, a fent említett kerekítést megelőzően, a nemzeti valuta értékében legfeljebb 5 %-os eltérést vagy csökkenést eredményez.

▼B

19. cikk

A bizottsági eljárást kell alkalmazni annak meghatározására, hogy milyen esetekben és körülmények között lehet a vámjogszabályok alkalmazását egyszerűsíteni.

II. CÍM

A BEHOZATALI VAGY KIVITELI VÁMOK ÉS AZ ÁRUFORGALOMRA VONATKOZÓ EGYÉB INTÉZKEDÉSEK ALKALMAZÁSÁT MEGALAPOZÓ TÉNYEZŐK

1. FEJEZET

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK VÁMTARIFÁJA ÉS AZ ÁRUK TARIFÁLIS BESOROLÁSA

20. cikk

(1) Vámtartozás keletkezésekor a jog szerint fizetendő vám az Európai Közösségek Vámtarifáján alapul.

(2) Az áruforgalommal kapcsolatos különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi rendelkezések által előírt egyéb intézkedéseket, adott esetben, ezen áruk vámtarifa-besorolásának megfelelően kell alkalmazni.

(3) Az Európai Közösségek Vámtarifája magában foglalja:

a) a Kombinált Nómenklatúrát;

b) minden más nómenklatúrát, amely teljes egészében vagy részben a Kombinált Nómenklatúrán alapul, vagy amely azt valamilyen albontással egészíti ki, és amelyet a különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi rendelkezések állapítanak meg az áruforgalommal kapcsolatos tarifális intézkedések alkalmazására tekintettel;

c) a Kombinált Nómenklatúra által felölelt, az árura általában alkalmazható vámtételeket és egyéb teherelemeket, azaz:

— a vámokat, és

— a közös agrárpolitika vagy mezőgazdasági termékek feldolgozásából származó egyes árukra alkalmazandó különleges intézkedések értelmében megállapított ►M1 ——————— ◄ importterheket;

▼B

d) az azokban a megállapodásokban szereplő preferenciális tarifális intézkedéseket, amelyeket a Közösség kötött bizonyos országokkal vagy országcsoportokkal, és amelyek preferenciális elbánás nyújtásáról rendelkeznek;

e) egyes országokra, országcsoportokra vagy területekre vonatkozóan a Közösség által egyoldalúan elfogadott preferenciális tarifális intézkedéseket;

f) egyes árukra felszámítható behozatali vámok alóli mentességről vagy kedvezményről rendelkező autonóm vámfelfüggesztő intézkedéseket;

g) egyéb közösségi jogszabályok által megállapított egyéb tarifális intézkedéseket.

(4) Az átalánydíjakra vonatkozó szabályok sérelme nélkül, a (3) bekezdés d), e) és f) pontjában említett intézkedéseket kell alkalmazni a nyilatkozattevő kérelmére a c) pontban megállapítottak helyett, ha az érintett áru kielégíti az először említett intézkedések által megállapított feltételeket. A kérelmet utólag kell benyújtani, amennyiben az megfelel a rá vonatkozó feltételeknek.

(5) Ha a (3) bekezdés d), e) és f) pontjában említett intézkedések alkalmazása bizonyos importmennyiségre korlátozódik, azok alkalmazását abba kell hagyni:

a) vámkontingensek esetében a megállapított importmennyiség elérésekor;

b) vámplafonok esetében a Bizottság rendelkezésére.

(6) Az áru tarifális besorolása, a hatályban lévő szabályoknak megfelelően, az alábbiak meghatározása:

a) a Kombinált Nómenklatúra alszáma, vagy a (3) bekezdés b) pontjában említett valamilyen más nómenklatúra alszáma; vagy

b) bármilyen más olyan nómenklatúra alszáma, amely teljes egészében vagy részben a Kombinált Nómenklatúrán alapul, vagy amely azt valamilyen albontással egészíti ki, és amelyet a különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi rendelkezések állapítanak meg az áruforgalommal kapcsolatos tarifális intézkedésektől eltérő intézkedések alkalmazására tekintettel, és amely alá a fent említett áruk besorolandók.

21. cikk

(1) A kedvezményes tarifális elbánásra, amely bizonyos árura annak jellege vagy meghatározott célra történő felhasználása alapján nyújtható, a bizottsági eljárásnak megfelelően megállapított feltételek vonatkoznak. Ha engedély szükséges, a 86. és 87. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a „kedvezményes tarifális elbánás” kifejezés a 4. cikk (10) bekezdésében említett behozatali vám csökkentését vagy felfüggesztését jelenti, még valamely vámkontingens keretén belül is.

▼B

2. FEJEZET

AZ ÁRUK SZÁRMAZÁSA

1. szakasz

Nem preferenciális származás

22. cikk

A 23–26. cikk határozza meg az áruk nem preferenciális származását a következők alkalmazásában:

a) az Európai Közösségek Vámtarifájának alkalmazása, a 20. cikk (3) bekezdésének d) és e) pontjában említett intézkedések kivételével;

b) az áruforgalommal kapcsolatos különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi rendelkezések által megállapított tarifális intézkedésektől eltérő előírások alkalmazása;

c) a származási bizonyítványok kiállítása és kiadása.

23. cikk

(1) Valamely országból származó áruk a teljes egészében ebben az országban létrejött vagy előállított áruk.

(2) „Teljes egészében valamely országban létrejött vagy előállított áruk”:

a) az ebben az országban kitermelt ásványi termékek;

b) az ott betakarított növényi termények;

c) az ott született és tenyésztett élőállatok;

d) az ott nevelt élőállatokból származó termékek;

e) az ott folytatott vadászatból vagy halászatból származó termékek;

f) az ország parti tengerén kívül az érintett országban lajstromozott vagy bejegyzett és ennek az országnak a lobogója alatt hajózó hajókkal a tengerből kinyert tengeri halászati termékek és más termékek;

g) az ebből az országból származó, az f) pontban említett termékekből a feldolgozó hajók fedélzetén előállított vagy termelt áru, amennyiben ezen feldolgozó hajókat az adott országban lajstromozták vagy jegyezték be, és azok annak lobogója alatt hajóznak;

h) a parti tengeren kívül a tengerfenékről vagy a tengerfenék alatti altalajból nyert termékek, amennyiben az országnak kizárólagos joga van a tengerfenék vagy az altalaj kiaknázására;

i) gyártási műveletekből és használt cikkekből származó hulladékok és maradékok, ha ezeket ebben az országban gyűjtötték össze, és kizárólag nyersanyagok visszanyerésére alkalmasak;

▼B

j) a kizárólag az a)–i) pontban említett áruból vagy ezek származékaiból, bármely termelési szakaszban, ebben az országban előállított termékek.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában az „ország” kifejezés magában foglalja az ország parti tengerét.

24. cikk

Azokat az árukat, amelyeknek az előállításában egynél több ország vett részt, úgy kell tekinteni, hogy abból az országból származnak, amelyben az utolsó lényeges, gazdaságilag indokolt feldolgozáson vagy megmunkáláson mentek keresztül az ehhez felszerelt vállalkozás területén, és új termék létrehozását eredményezték vagy az előállítás fontos szakaszát képezték.

25. cikk

Az olyan feldolgozás vagy megmunkálás, amelynek tekintetében megállapítást nyer, vagy a megállapított tények igazolják azt a feltevést, hogy annak egyedüli célja a meghatározott országokból érkező árura a Közösségben alkalmazandó rendelkezések megkerülése volt, semmilyen körülmények között nem származtatja az így előállított árut abból az országból, ahol az említett feldolgozást vagy megmunkálást végezték a 24. cikk értelmében.

26. cikk

(1) A vámjogszabályok vagy a különleges tárgykörökre vonatkozó más közösségi jogszabályok kötelezővé tehetik az áru származására vonatkozó igazolás bemutatását.

(2) Ezen irat bemutatása ellenére a vámhatóságok, kétség esetén, további igazolást kérhetnek annak biztosítására, hogy a jelzett származás összhangban van a vonatkozó közösségi jogszabályok által megállapított szabályokkal.

2. szakasz

Az áruk preferenciális származása

27. cikk

A preferenciális származásra vonatkozó szabályok állapítják meg azokat a származás elnyerését szabályozó feltételeket, amelyeknek az áruknak meg kell felelniük annak érdekében, hogy rájuk a 20. cikk (3) bekezdésének d) vagy e) pontjában említett intézkedéseket lehessen alkalmazni.

Ezek a szabályok:

a) a 20. cikk (3) bekezdésének d) pontjában említett megállapodások hatálya alá tartozó áruk esetében ezen megállapodásokban kerülnek meghatározásra;

b) a 20. cikk (3) bekezdésének e) pontjában említett preferenciális tarifális intézkedésekben részesülő áruk esetében a bizottsági eljárásnak megfelelően kerülnek meghatározásra.

▼B

3. FEJEZET

AZ ÁRUK VÁMÉRTÉKE

28. cikk

E fejezet rendelkezései határozzák meg a vámértéket az Európai Közösségek Vámtarifája, valamint az áruforgalommal kapcsolatos különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi rendelkezések által megállapított nem tarifális intézkedések alkalmazása céljából.

29. cikk

(1) Az importált áru vámértéke az ügyleti érték, vagyis a Közösség vámterületére irányuló kivitel céljából történő eladáskor az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő, szükség esetén a 32. és 33. cikknek megfelelően kiigazított ár, feltéve hogy:

a) a vevő számára az áru feletti rendelkezésre vagy az általa történő felhasználásra vonatkozóan nincs egyéb korlátozás, mint:

— amelyet a Közösség jogszabályai vagy hatóságai írnak elő vagy követelnek meg,

— amelyek behatárolják azt a földrajzi területet, amelyen belül az áruk viszonteladásra kerülhetnek,

vagy

— amelyek az áru értékét jelentősen nem befolyásolják;

b) az eladás vagy az ár nem függ olyan feltételektől vagy ellenszolgáltatásoktól, amelyeknek az értéke nem határozható meg az értékelendő árut illetően;

c) az áruknak a vevő általi későbbi viszonteladásából, átengedéséből, vagy használatából származó haszon – sem közvetlenül, sem közvetve – nem kerül vissza az eladóhoz, kivéve ha a 32. cikkel összhangban a megfelelő kiigazítás elvégezhető; és

d) a vevő és az eladó nincs kapcsolatban egymással, vagy ha a vevő és az eladó kapcsolatban áll egymással, az ügyleti érték a (2) bekezdés értelmében vámcélokra elfogadható.

(2) a) Annak meghatározásában, hogy elfogadható-e az ügyleti érték az (1) bekezdés alkalmazásában, az a tény, hogy a vevő és az eladó kapcsolatban áll egymással, önmagában nem képez elegendő alapot arra, hogy az ügyleti értéket elfogadhatatlannak tekintsék. Ha szükséges, meg kell vizsgálni az eladás körülményeit, és az ügyleti értéket el kell fogadni, ha a kapcsolat nem befolyásolta az árat. Ha a nyilatkozattevő által vagy másként szolgáltatott információk alapján a vámhatóságoknak oka van megállapítani, hogy a kapcsolat befolyásolta az árat, közli ezeket az okokat a nyilatkozattevővel, és megfelelő válaszlehetőséget biztosít számára. A nyilatkozattevő kérelmére az okok közlését írásba kell foglalni.

▼B

b) Egymással kapcsolatban álló személyek közötti eladáskor az ügyleti érték elfogadható, és az áruk értékelése az (1) bekezdésnek megfelelően történik, ha a nyilatkozattevő bizonyítja, hogy az ilyen érték szorosan megközelíti az egy időben vagy közel azonos időben előforduló következő értékek egyikét:

i. az egymással semmilyen kapcsolatban nem álló vevők és eladók között a Közösségbe irányuló export esetében az azonos vagy hasonló áruk eladásakori ügyleti érték;

ii. azonos vagy hasonló áruknak a 30. cikk (2) bekezdése c) pontja szerint meghatározott vámértéke;

iii. azonos vagy hasonló áruknak a 30. cikk (2) bekezdése d) pontja szerint meghatározott vámértéke.

A fent említett vizsgálatok során megfelelően figyelembe kell venni a kereskedelmi és mennyiségi szintek között kimutatott különbségeket, a 32. cikkben felsorolt tényezőket és azokat a költségeket, amelyeket az eladó visel olyan eladások esetén, amikor közte és a vevő között nincs kapcsolat, és amelyeket a vele kapcsolatban álló vevőknek történő eladások esetén nem visel.

c) A b) pontban ismertetett vizsgálatok a nyilatkozattevő kezdeményezésére és csak összehasonlítási célokra használhatók. Az említett pont értelmében nem határozhatók meg helyettesítő értékek.

(3) a) A ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár az importált áruért az eladónak vagy az eladó javára a vevő részéről teljesített vagy teljesítendő teljes kifizetés, és magában foglal a vevő részéről az eladónak vagy a vevő részéről valamely harmadik félnek az eladó kötelezettségének teljesítésére az importált áru eladásának feltételeként teljesített vagy teljesítendő minden kifizetést. A kifizetés nem szükségszerűen pénzátutalás formájában történik. Kifizetés hitellevéllel vagy átruházható értékpapírral, közvetve vagy közvetlenül is lehetséges.

b) Azok a 32. cikkben említett kiigazításokhoz alapul szolgáló tevékenységektől eltérő tevékenységek, a marketing tevékenységet is ideértve, amelyeket a vevő a saját számlájára hajt végre, nem tekinthetők az eladó részére történő közvetett kifizetésnek, jóllehet az eladó javára szolgálnak, vagy a végrehajtásuk az eladóval történő megállapodás alapján történt, és költségüket nem lehet hozzáadni a ténylegesen kifizetett vagy fizetendő árhoz az importált áru vámértékének meghatározásakor.

30. cikk

(1) Ha a vámérték a 29. cikk alapján nem határozható meg, akkor a (2) bekezdés a), b), c) és d) pontját kell alkalmazni – ebben a sorrendben – addig az első olyan pontig, amely szerint a vámérték meghatározható, figyelembe véve ugyanakkor, hogy a c) és d) pont alkalmazásának sorrendje a nyilatkozattevő kérelmére felcserélhető; a bekezdés sorrendben következő pontjának rendelkezései csak akkor alkalmazhatók, ha a vámérték nem határozható meg az adott pont szerint.

▼B

(2) Az e cikk alapján meghatározott vámérték:

a) a Közösségbe irányuló exportra eladott és az áru értékelésével azonos vagy közel azonos időpontban exportált azonos áru ügyleti értéke;

b) a Közösségbe irányuló exportra eladott és az áru értékelésével azonos vagy közel azonos időpontban exportált hasonló áru ügyleti értéke;

c) azon az egységáron alapuló érték, amelyen az importált árukkal azonos vagy hasonló importált árut a legnagyobb összmennyiségben értékesítették a Közösségen belül az eladókkal kapcsolatban nem lévő személyek számára;

d) a számított érték, amely az alábbiak összegéből áll:

— az anyagok, illetve a gyártás vagy az importált áru előállításában alkalmazott más feldolgozás költsége vagy értéke,

— az értékelendő áruval azonos típusú vagy fajtájú, az exportálás országában a Közösségbe irányuló exportra előállított áru eladásánál rendszerint jelentkező nyereség és általános költségek,

— a 32. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett tételek költsége vagy értéke.

(3) A fenti (2) bekezdés alkalmazásához szükséges további feltételeket és szabályokat a bizottsági eljárással összhangban kell meghatározni.

31. cikk

(1) Ha az importált áru vámértéke a 29. vagy 30. cikk alapján nem határozható meg, azt a Közösségben rendelkezésre álló adatok alapján, az alábbi elvekkel és általános rendelkezésekkel összhangban lévő indokolt eszközök segítségével kell meghatározni:

— az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikkének végrehajtásáról szóló egyezmény ►**M1** 1994-es ◄,

— az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikke ►**M1** 1994-es ◄,

— e fejezet rendelkezései.

(2) Az (1) bekezdés értelmében a vámértéket nem lehet a következők alapján meghatározni:

a) a Közösség területén előállított áru közösségbeli eladási ára;

b) olyan rendszer, amely két alternatív érték közül a magasabbat veszi a vámérték meghatározásának alapjául;

c) az áruknak az exportáló országbeli belföldi piaci ára;

▼B

d) az előállítás költsége, amely a 30. cikk (2) bekezdése d) pontjának megfelelően az azonos vagy hasonló árura meghatározott számított értékektől eltér;

e) valamely, a Közösség vámterületének részét nem képező országba irányuló kiviteli ár;

f) minimális vámértékek; vagy

g) tetszőleges vagy fiktív érték.

32. cikk

(1) A vámértéknek a 29. cikk alapján történő megállapításakor az importált áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz hozzá kell számítani:

a) a következőket, olyan mértékben, ahogyan ezek a vevő számára felmerülnek, de nem szerepelnek az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árban:

i. jutalék és ügynöki jutalék, a vételi jutalékok kivételével;

ii. azoknak a tárolóeszközöknek a költsége, amelyek vámszempontból a szóban forgó áruval egy tekintet alá esnek;

iii. csomagolás költsége, beleértve a munkabért és az anyagköltséget egyaránt;

b) az alábbi áruk és szolgáltatások értékét, megfelelően megosztva, ha azokat közvetlenül vagy közvetve a vevő biztosítja ingyenesen vagy kedvezményesen az importált áruk előállításával és kivitelre történő eladásával kapcsolatban történő felhasználásra, olyan mértékben, amennyiben ez az érték a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árban nem volt benne:

i. az importált áruba beépített anyagok, alkatrészek, részek és hasonló tételek;

ii. az importált áru előállításában használt szerszámok, présminták, öntőformák és hasonló tételek;

iii. az importált áru előállítása során elhasznált anyagok;

iv. a Közösség területén kívül végzett, és az importált áru előállításához szükséges mérnöki munka, fejlesztés, művészmunka, formatervezés, tervrajzok és vázlatok;

c) a vevő által közvetve vagy közvetlenül, az értékelendő áru eladásának feltételeként fizetendő, az értékelendő áruval kapcsolatos jogdíjak és licencdíjak, amennyiben azok a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árban nincsenek benne;

▼B

d) az importált áru későbbi viszonteladásából, átengedéséből vagy felhasználásából származó bevétel azon részének értéke, amely közvetve vagy közvetlenül az eladóhoz kerül;

e) i. az importált áru szállításának és biztosításának költsége; és

ii. az importált áru szállításával kapcsolatos rakodási és anyagmozgatási költségek,

amelyek a Közösség vámterületére történő beléptetés helyéig merültek fel.

(2) A ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árba történő beszámítás e cikk alapján kizárólag objektív és mennyiségileg meghatározható adatok alapján történhet.

(3) A vámérték meghatározásakor a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz való hozzáadás csak az e cikkben megállapítottak szerint történhet.

(4) E fejezet alkalmazásában „vételi jutalék” az a díj, amelyet az importőr fizet az ügynökének azon szolgáltatásért, hogy az képviseli őt az értékelendő áru vétele során.

(5) Az (1) bekezdés c) pontjától eltérően:

a) a vámérték meghatározásakor a Közösség területén való többszörözés jogával kapcsolatos költségeket nem lehet hozzáadni az importált áru ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árához; és

b) az importált áru forgalmazási vagy viszonteladási jogáért a vevő által teljesített kifizetéseket nem lehet hozzáadni az importált áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz, ha az ilyen kifizetések nem képezik feltételét az áru közösségi exportra történő eladásának.

33. cikk

(1) Feltéve, hogy ezek a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ártól elkülönítve vannak feltüntetve, nem számíthatók be a vámértékbe a következők:

a) az áruk szállítási költsége a Közösség vámterületére történő beléptetés helyére való megérkezésüket követően;

b) a bizonyos fajta importált áruk, így például ipari üzem, gép vagy berendezés behozatala után végrehajtott építés, létesítés, szerelés, karbantartás vagy technikai segítségnyújtás költsége;

▼B

c) a vevő által megkötött és az importált áru vásárlásával kapcsolatos finanszírozási megállapodások szerinti kamatterhek, függetlenül attól, hogy a pénzügyi fedezetet az eladó vagy más személy biztosítja, feltéve hogy a finanszírozási megállapodást írásban kötötték, és amennyiben ezt számára előírják, a vevő bizonyítani tudja, hogy:

— az ilyen árut valóban a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árként bejelentett áron értékesítették, és

— a megjelölt kamatláb nem lépi túl azt a szintet, amelyet az ilyen ügyletekre szokásosan alkalmaznak abban az országban, ahol, és abban az időpontban, amikor a finanszírozást biztosítják;

d) a Közösség területén az importált áru újraelőállításához való jogért fizetett díjak;

e) vételi jutalékok;

f) behozatali vámok vagy a Közösségben az áru behozatala vagy értékesítése miatt fizetendő egyéb terhek.

34. cikk

Különleges szabályok állapíthatók meg a bizottság eljárásának megfelelően az adatfeldolgozó berendezésekben használatra szolgáló és adatokat vagy utasításokat tartalmazó hordozóeszköz vámértékének meghatározásához.

35. cikk

▼M3

Ha az áru vámértékének meghatározásához használt tényezők annak a tagállamnak a valutájától eltérő valutában vannak kifejezve, ahol a vámérték megállapítása történik, az alkalmazandó átváltási árfolyam az ügyben illetékes hatóságok által megfelelő módon kihirdetett árfolyam

▼B

Az ilyen átváltási árfolyamnak a lehető leghatékonyabban kell tükröznie az ilyen valuta aktuális értékét a kereskedelmi ügyletekben az érintett tagállam valutájában kifejezve, és az a bizottság eljárásával összhangban meghatározandó időtartam alatt érvényes.

Ha nem létezik ilyen átváltási árfolyam, a használandó átváltási árfolyamot a bizottság eljárásával összhangban kell meghatározni.

36. cikk

(1) E fejezet rendelkezései nem érintik azokat a különös rendelkezéseket, amelyek az áru egyéb vámjogi sorsának meghatározása után a szabad forgalomba bocsátott áru vámértékének meghatározására vonatkoznak.

(2) A 29., 30. és 31. cikktől eltérően, a rendszerint bizományba átadott romlandó áru vámértéke, a nyilatkozattevő kérelmére, a bizottsági eljárással összhangban a Közösség egésze vonatkozásában megállapított egyszerűsített szabályok szerint is meghatározható.

▼B

III. CÍM

AZ ÁRU VÁMJOGI SORSA FELŐLI DÖNTÉST MEGELŐZŐEN A KÖZÖSSÉG VÁMTERÜLETÉRE BELÉPTETETT ÁRURA ALKALMAZANDÓ RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

AZ ÁRU BELÉPTETÉSE A KÖZÖSSÉG VÁMTERÜLETÉRE

▼M4

36a. cikk

(1) A Közösség vámterületére beszállított árukra vonatkozóan gyűjtő vámáru-nyilatkozatot kell benyújtani, kivéve az olyan szállítóeszközzel fuvarozott árut, amely e vámterület felségvizein vagy légterén megállás nélkül halad át.

(2) A gyűjtő vámáru-nyilatkozatot a beléptető vámhivatalnál kell benyújtani.

A vámhatóságok engedélyezhetik a gyűjtő vámáru-nyilatkozat benyújtását más vámhivatalhoz is, feltéve hogy ez a vámhivatal a szükséges adatokat azonnal közli a beléptető vámhivatallal, vagy azokat annak elektronikus úton a rendelkezésére bocsátja.

A vámhatóságok elfogadhatják a gyűjtő vámáru-nyilatkozat benyújtása helyett egy értesítés benyújtását és a gazdálkodó számítógépes rendszerében a gyűjtő vámáru-nyilatkozat adataihoz való hozzáférést.

(3) A gyűjtő vámáru-nyilatkozatot az áruknak a Közösség vámterületére történő beszállítását megelőzően kell benyújtani.

(4) Különleges körülményeknek megfelelően, és meghatározott típusú áruforgalom, szállítási mód és gazdálkodók tekintetében, valamint ahol nemzetközi megállapodások különleges biztonsági előírásokat tartalmaznak, a bizottsági eljárás keretében kell megállapítani a következőket:

— az a határidő, ameddig a gyűjtő vámáru-nyilatkozatot az áruknak a Közösség vámterületére történő beszállítását megelőzően be kell nyújtani,

— az első francia bekezdésben említett határidő alóli kivételekre és a határidőtől való eltérésekre vonatkozó szabályok; és

— azok a feltételek, amelyek mellett a gyűjtő vámáru-nyilatkozat benyújtásának követelményeitől el lehet tekinteni, illetve azokat módosítani lehet.

36b. cikk

(1) A bizottsági eljárás keretében a gyűjtő vámáru-nyilatkozatra vonatkozóan a kockázatelemzéshez és a vámellenőrzés megfelelő alkalmazásához szükséges, elsősorban biztonsági célú adatokat tartalmazó, közös adatkört és adatformátumot kell megállapítani, adott esetben nemzetközi előírások és kereskedelmi szokások felhasználásával.

(2) A gyűjtő vámáru-nyilatkozatot adatfeldolgozási technológia felhasználásával kell benyújtani. A kereskedelmi, kikötői vagy szállítási információkat is fel lehet használni, amennyiben azok tartalmazzák a szükséges adatokat.

▼M4

Kivételes körülmények között a vámhatóságok papíralapú gyűjtő vámáru-nyilatkozatot is elfogadhatnak, amennyiben ugyanazt a kockázatkezelési szintet alkalmazzák, mint az adatfeldolgozási technológia felhasználásával készített gyűjtő vámáru-nyilatkozatok esetében.

(3) A gyűjtő vámáru-nyilatkozatot annak a személynek kell benyújtania, aki az árut a Közösség vámterületére beszállítja, vagy az áru közösségi vámterületre történő fuvarozásáért felelősséget vállal.

(4) A (3) bekezdésben említett személy kötelezettségétől függetlenül, a gyűjtő vámáru-nyilatkozatot benyújthatja helyette:

a) az a személy, akinek a nevében a (3) bekezdésben említett személy eljár; vagy

b) bármely olyan személy, aki a szóban forgó árukat az illetékes vámhatóság elé tudja állítani vagy állíttatni; vagy

c) a (3) bekezdésben, illetve az a) vagy b) pontban említett személyek valamelyikének képviselője.

(5) A (3) és (4) bekezdésben említett személy, kérelmére, engedélyt kap arra, hogy a gyűjtő vámáru-nyilatkozat benyújtását követően annak egy vagy több adatát módosíthassa. Nem lehetséges a módosítás azonban azt követően, hogy a vámhatóságok

a) tájékoztatták a gyűjtő vámáru-nyilatkozatot benyújtó személyt arról, hogy meg kívánják vizsgálni az árukat; vagy

b) megállapították, hogy a szóban forgó adatok nem helytállóak; vagy

c) engedélyezték az áruk elszállítását.

36c. cikk

(1) A beléptető vámhivatal eltekinthet a gyűjtő vámáru-nyilatkozat benyújtásától olyan áruk esetében, amelyekről a 36a. cikk (3) vagy (4) bekezdésében említett határidő lejártát megelőzően vámáru-nyilatkozatot nyújtottak be. Ilyen esetben a vámáru-nyilatkozatnak tartalmaznia kell legalább a gyűjtő vámáru-nyilatkozathoz szükséges adatokat, és azt mindaddig gyűjtő vámáru-nyilatkozatnak kell tekinteni, amíg a 63. cikk értelmében vámáru-nyilatkozatként el nem fogadják.

A vámhatóságok engedélyezhetik a vámáru-nyilatkozatnak valamely, a beléptető vámhivataltól különböző behozatali vámhivatalnál történő benyújtását is, amennyiben ez a vámhivatal a szükséges adatokat azonnal közli a beléptető vámhivatallal, vagy azokat elektronikus úton a rendelkezésére bocsátja.

(2) Amennyiben a vámáru-nyilatkozatot nem adatfeldolgozási technika felhasználásával nyújtják be, a vámhatóságnak az adatokat ugyanolyan szintű kockázatkezelésnek kell alávetniük, mint amilyet az adatfeldolgozási technika felhasználásával benyújtott vámáru-nyilatkozatoknál alkalmaznak.

▼B

37. cikk

(1) A Közösség vámterületére behozott áru a beléptetése időpontjától kezdve vámfelügyelet alatt áll. ►M4 Az áru a hatályban lévő rendelkezéseknek megfelelően vámellenőrzés alá vonható ◄.

▼B

(2) Az áru adott esetben addig marad az említett vámfelügyelet alatt, amíg erre vámjogi helyzetének meghatározásához szükség van; nem közösségi áru esetében pedig, a 82. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül addig, amíg a vámjogi helyzete meg nem változik, vámszabad területre vagy vámszabad raktárba kerül, vagy a 182. cikknek megfelelően újraexportálják vagy megsemmisítik.

38. cikk

(1) A Közösség vámterületére beléptetett árut az azt a Közösségbe behozó személy haladéktalanul továbbszállítja – ha van ilyen – a vámhatóság által kijelölt útvonalon és utasításainak megfelelően:

a) a vámhatóság által kijelölt vámhivatalhoz vagy bármely más olyan helyre, amit e hatóságok kijelöltek vagy jóváhagytak; vagy

b) vámszabad területre, ha az árut közvetlenül erre a vámszabad területre akarják beléptetni:

— tengeri vagy légi úton, vagy

— szárazföldi útvonalon a Közösség vámterületének másik részén való keresztülhaladás nélkül, amennyiben a vámszabad terület érintkezik valamely tagállam és egy harmadik ország közötti szárazföldi határral.

(2) Az a személy, aki a többek között átrakás eredményeként a Közösség vámterületére történő beléptetést követően vállalja az áru fuvarozását, felel az (1) bekezdésben megállapított kötelezettség teljesítéséért.

(3) Azt az árut, amely kívül van ugyan a Közösség vámterületén, de a hatályban lévő rendelkezések értelmében valamely tagállam ►M4 vámellenőrzése ◄ alá vonható, többek között az e tagállam és valamely harmadik ország között kötött megállapodás eredményeként, ugyanúgy kell kezelni, mint a Közösség vámterületére beléptetett árut.

(4) Az (1) bekezdés a) pontja nem zárja ki semmilyen, a turistaforgalomra, határforgalomra, postai forgalomra vagy elhanyagolható gazdasági jelentőségű forgalomra vonatkozó hatályban lévő rendelkezés alkalmazását, amennyiben a vámfelügyelet és a vámellenőrzés lehetősége ezáltal nem kerül veszélybe.

▼M4

(5) Az (1)—(4) bekezdés, a 36a—36c. cikk és a 39—53. cikk nem alkalmazandó a Közösség vámterületének két pontja között tengeren vagy légi úton mozgó, és eközben a területet ideiglenesen elhagyó árura, feltéve hogy a fuvarozás közvetlen útvonalon, menetrend szerinti légi járat vagy hajójárat igénybevételével, a Közösség vámterületén kívüli megállás nélkül történik.

▼B

(6) Az (1) bekezdés nem alkalmazható a tagállamok parti tengerén vagy légterén áthaladó hajók vagy repülőgépek fedélzetén lévő olyan árukra, amelyek rendeltetési helye nem az ezekben a tagállamokban lévő kikötő vagy repülőtér.

▼B

39. cikk

(1) Ha előre nem látható körülmények vagy *vis maior* következtében a 38. cikk (1) bekezdésében megállapított kötelezettség nem teljesíthető, az a személy, akit ez a kötelezettség terhel, vagy a helyette eljáró bármely más személy haladéktalanul tájékoztatja a vámhatóságot az előállt helyzetről. Ha az előre nem látható körülmények vagy a *vis maior* nem eredményezik az áru teljes elvesztését, a vámhatóságot értesíteni kell az áru pontos helyéről.

(2) Ha előre nem látható körülmények vagy *vis maior* következtében a 38. cikk (6) bekezdésének hatálya alá tartozó hajó vagy repülőgép arra kényszerül, hogy ideiglenesen a Közösség vámterületén lévő területre szálljon le vagy kikötőben kössön ki, és nem teljesíthető a 38. cikk (1) bekezdésében megállapított kötelezettség, a hajót vagy repülőgépet a Közösség vámterületére beléptető személy vagy a helyette eljáró bármely más személy haladéktalanul értesíti a vámhatóságot az előállt helyzetről.

(3) A vámhatóság határozza meg azokat a intézkedéseket, amelyeket meg kell hozni az (1) bekezdésben említett áru, valamint a (2) bekezdésben ismertetett körülmények között valamely repülőgép vagy hajó fedélzetén lévő áru vámfelügyeletének lehetővé tételére és – indokolt esetben – annak biztosítására, hogy ezt követően elszállításra kerüljenek valamelyik vámhivatalhoz vagy a hatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott egyéb helyre.

2. FEJEZET

AZ ÁRU VÁM ELÉ ÁLLÍTÁSA

▼M4

40. cikk

A Közösség vámterületére belépő árut az a személy állítja vám elé, aki azt erre a területre beszállítja, vagy — adott esetben — aki az áru ilyen beléptetést követő fuvarozásáért felelősséget vállal, az olyan szállítóeszközzel fuvarozott áruk kivételével, amelyek a Közösség vámterületének felségvizein vagy légterén megállás nélkül haladnak át. Az árut vám elé állító személynek hivatkoznia kell az áruval kapcsolatban korábban benyújtott gyűjtő vámáru-nyilatkozatra vagy vámáru-nyilatkozatra.

▼B

41. cikk

A 40. cikk nem zárja ki az arra az árura vonatkozó, hatályban lévő szabályok alkalmazását, amelyet:

a) utasok visznek magukkal;

b) vámeljárás alá vontak, de nem állítottak vám elé.

42. cikk

A vám elé állítást követően a vámhatóság engedélyével az áru megvizsgálható vagy belőle minta vehető annak érdekében, hogy dönteni lehessen vámjogi sorsa felől. Az ilyen engedélyt, kérelemre, az a személy kaphatja meg, aki az áru vámjogi sorsa felől dönteni jogosult.

▼B

3. FEJEZET

▼M4

A VÁM ELÉ ÁLLÍTOTT ÁRU KIRAKÁSA

_____

▼B

46. cikk

(1) Az áruk szállítóeszközről való kirakása vagy átrakása kizárólag a vámhatóság engedélyével történhet a vámhatóság által kijelölt vagy jóváhagyott helyeken.

Nincs azonban szükség ilyen engedélyre olyan közvetlen veszély esetében, amely szükségessé teszi az áru egy részének vagy egészének azonnali kirakását. Ebben az esetben a vámhatóságot erről haladéktalanul tájékoztatni kell.

(2) Az áruk és a szállítóeszközeik vizsgálata céljából a vámhatóságok bármikor kérhetik az áru kirakását és kicsomagolását.

47. cikk

A vámhatóság engedélye nélkül az áruk nem mozdíthatók el eredeti helyükről.

4. FEJEZET

A VÁM ELÉ ÁLLÍTOTT ÁRU VÁMJOGI SORSA MEGHATÁROZÁSÁNAK KÖTELEZETTSÉGE

48. cikk

A vám elé állított, nem közösségi áru vámjogi sorsát rendezni kell az ilyen áruk számára engedélyezhető módon.

49. cikk

(1) Ha az árukat gyűjtő árunyilatkozat alá vonták, akkor a vámjogi sorsuk meghatározásához szükséges alakiságokat a következő időn belül el kell végezni:

a) tengeri úton szállított áru esetében a gyűjtő árunyilatkozat benyújtásától számított 45 nap;

b) nem tengeri úton szállított áru esetében a gyűjtő árunyilatkozat benyújtásától számított 20 nap.

(2) Ha a körülmények indokolják, a vámhatóság rövidebb határidőt határozhat meg, vagy engedélyezheti az (1) bekezdésben említett határidők meghosszabbítását. A hosszabbítás azonban nem haladhatja meg a körülmények által indokolt mértéket.

▼B

5. FEJEZET

ÁTMENETI MEGŐRZÉS

50. cikk

A vám elé állított áru a vám elé állítást követően mindaddig átmeneti megőrzés alatt áll, amíg vámjogi sorsa nem rendeződik. Az ilyen áru a továbbiakban „átmeneti megőrzés alatt álló áru”.

51. cikk

(1) Az átmeneti megőrzés alatt álló árut kizárólag a vámhatóság által jóváhagyott helyeken és megállapított feltételek mellett lehet tárolni.

(2) A vámhatóság előírhatja az árut birtokló személy részére, hogy nyújtson garanciát a 203. vagy 204. cikk értelmében felmerülhető vámtartozás kifizetésének biztosítására.

52. cikk

A 42. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül, az átmeneti megőrzés alatt álló áru csak olyan kezelésnek vethető alá, amely külseje vagy műszaki jellemzői megváltoztatása nélkül állaga megőrzéséhez szükséges.

53. cikk

(1) A vámhatóság haladéktalanul megtesz minden szükséges intézkedést, az áru eladását is ideértve, az olyan áru helyzetének rendezésére, amelyre vonatkozóan az annak vámjogi sorsa meghatározásához szükséges alakiságok elvégzését a 49. cikkben meghatározott időn belül nem kezdték meg.

(2) A vámhatóság a szóban forgó árut – az árut a birtokában tartó személy kockázatára és költségére – átszállíttathatja valamely, a felügyelete alatt álló külön helyre, amíg az áru helyzete nem rendeződik.

6. FEJEZET

AZ ÁRUTOVÁBBÍTÁSI ELJÁRÁSBAN SZÁLLÍTOTT, NEM KÖZÖSSÉGI ÁRUKRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

54. cikk

A 38. cikk, annak (1) bekezdése a) pontját kivéve, és a 39–53. cikk nem alkalmazható arra az esetre, amikor már árutovábbítási eljárás alatt álló árut léptetnek be a Közösség vámterületére.

▼B

55. cikk

Ha az árutovábbítási eljárás során szállított nem közösségi áru megérkezik a rendeltetési helyére a Közösség vámterületén belül, és azt az árutovábbításra vonatkozó szabályoknak megfelelően vám elé állították, a ►M1 42 ◄–53. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

7. FEJEZET

EGYÉB RENDELKEZÉSEK

56. cikk

Ha a körülmények indokolják, a vám elé állított árut a vámhatóság megsemmisítheti. A vámhatóság erről megfelelően tájékoztatja az áru birtokosát. Az áru megsemmisítésének költségeit az áru birtokosa viseli.

57. cikk

Ha a vámhatóság megállapítja, hogy az árut engedély nélkül léptették be a Közösség vámterületére, vagy azt kivonták a vámellenőrzés alól, megtesz minden szükséges intézkedést, az áru eladását is ideértve, a helyzet rendezése érdekében.

IV. CÍM

AZ ÁRU VÁMJOGI SORSA

1. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

58. cikk

(1) Eltérő rendelkezés hiányában, a megállapított feltételek szerint az áru vámjogi sorsa bármely módon rendezhető, tekintet nélkül annak jellegére vagy mennyiségére, vagy a származási, feladási vagy rendeltetési országára.

(2) Az (1) bekezdés nem zárja ki a közerkölcs, a közrend vagy közbiztonság, emberek, állatok vagy növények egészségének és életének védelme, a művészi, történelmi vagy régészeti értékkel rendelkező nemzeti kincsek védelme vagy ipari és kereskedelmi tulajdon oltalma alapján indokolt tilalmak vagy korlátozások elrendelését.

2. FEJEZET

VÁMELJÁRÁSOK

1. szakasz

Áru vámeljárás alá vonása

59. cikk

(1) A vámeljárás alá vonásra szánt árukról az adott vámeljárásra vonatkozó vámáru-nyilatkozatot kell benyújtani.

▼B

(2) A kiviteli, passzív feldolgozási, árutovábbítási vagy vámraktározási eljárásra bejelentett közösségi áru vámfelügyelet alatt áll a vámáru-nyilatkozat elfogadásától számítva addig az időpontig, amíg elhagyja a Közösség vámterületét, vagy megsemmisítésre kerül, vagy a vámáru-nyilatkozatot érvénytelenítik.

60. cikk

Ha a Közösség vámjogszabályai semmilyen szabályt nem állapítanak meg erre vonatkozóan, a tagállamok határozzák meg a területükön elhelyezkedő különböző vámhivatalok illetékességét, figyelembe véve, adott esetben, az áru természetét és a vámeljárás jellegét.

61. cikk

A vámáru-nyilatkozatot:

a) írásban; vagy

b) ahol ezt a bizottsági eljárásnak megfelelően megállapított rendelkezések előírják, vagy amennyiben azt a vámhatóság engedélyezi, adatfeldolgozási módszer segítségével; vagy

c) a szokásos vámáru-nyilatkozat útján vagy más olyan cselekedettel kell megtenni, amellyel az áru birtokosa kifejezi, hogy azt vámeljárás alá kívánja vonni, ha az ilyen lehetőséget a bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadott szabályok biztosítják.

A. **Írásbeli vámáru-nyilatkozat**

I. Normál eljárás

62. cikk

(1) Az írásbeli vámáru-nyilatkozatot az erre a célra előírt hivatalos mintának megfelelő nyomtatvány felhasználásával kell elkészíteni. A vámáru-nyilatkozatot alá kell írni, és annak tartalmaznia kell minden olyan adatot, amelyek azokhoz a vámeljárásra vonatkozó rendelkezések alkalmazásához szükségesek, amelyre az árut bejelentik.

(2) A bejelentéshez mellékelni kell azokat az iratokat, amelyek azokhoz a vámeljárásra vonatkozó rendelkezések alkalmazásához szükségesek, amelyre az árut bejelentették.

63. cikk

A 62. cikkben megállapított feltételeknek megfelelő vámáru-nyilatkozatot a vámhatóság azonnal elfogadja, amennyiben vám elé állították azt az árut, amelyre vonatkozik.

64. cikk

(1) Az 5. cikkre is figyelemmel, vámáru-nyilatkozatot bárki tehet, aki a szóban forgó árut az illetékes vámhatóság elé állítja vagy állíttatja, az összes olyan irattal együtt, amelyek az adott vámeljárásra vonatkozó szabályok alkalmazásához szükségesek.

▼B

(2) Azonban,

a) ha valamely vámáru-nyilatkozat elfogadása külön kötelezettségeket ró valamely személyre, a bejelentést ennek a személynek vagy ennek a személynek a nevében kell megtenni;

b) a nyilatkozattevőnek a Közösség területén letelepedett személynek kell lennie.

A Közösség területén való letelepedésre vonatkozó feltétel nem vonatkozik azonban azokra a személyekre, akik:

— árutovábbítási eljárásra vagy ideiglenes behozatalra tesznek vámáru-nyilatkozatot,

— csak alkalmi jelleggel tesznek vámáru-nyilatkozatot, ha ezt a vámhatóság indokoltnak tekinti.

(3) A (2) bekezdés b) pontja nem zárja ki harmadik országokkal kötött kétoldalú megállapodásoknak vagy a hasonló hatású szokásos gyakorlatnak a tagállamok által történő alkalmazását, amelyek értelmében az ilyen országok állampolgárai a szóban forgó tagállamok területén, kölcsönösségi alapon, vámáru-nyilatkozatot tehetnek.

65. cikk

A nyilatkozattevő, kérelmére, engedélyt kap a bejelentés egy vagy több adatának módosítására, miután azt a vámhatóság már elfogadta. A módosítás nem járhat azzal a hatással, hogy annak eredményeként az az eredeti áruktól eltérő árukra vonatkozzon.

Nem lehet módosítást engedélyezni azonban, ha annak jóváhagyását azután kérik, miután a vámhatóság:

a) értesítette a nyilatkozattevőt arról, hogy szeretné megvizsgálni az árut; vagy

b) megállapította, hogy a szóban forgó adatok nem helytállóak; vagy

c) már kiadta az árut.

66. cikk

(1) A vámhatóság, a nyilatkozattevő kérelmére, érvényteleníti a már elfogadott nyilatkozatot, ha a nyilatkozattevő bizonyítja, hogy az árut tévesen jelentette be a nyilatkozatban foglalt vámeljárásra, vagy hogy különleges körülmények folytán az áru azon vámeljárás alá vonása, amelyre bejelentették, már nem indokolt.

Ha azonban a vámhatóság már értesítette a nyilatkozattevőt arról a szándékáról, hogy meg kívánja vizsgálni az árut, a vámáru-nyilatkozat érvénytelenítése iránti kérelmet addig nem lehet elfogadni, amíg a vizsgálatot el nem végezték.

(2) A bizottsági eljárásnak megfelelően meghatározott esetek kivételével, az áru kiadását követően a vámáru-nyilatkozatot nem lehet érvényteleníteni.

(3) A vámáru-nyilatkozat érvénytelenítése nem érinti a hatályban lévő büntetőjogi rendelkezések alkalmazását.

▼B

67. cikk

Eltérő rendelkezés hiányában a bejelentett árura vonatkozó vámeljárás rendelkezéseinek alkalmazásakor figyelembe veendő időpont a vámáru-nyilatkozat vámhatóság által történő elfogadásának napja.

68. cikk

Az általa elfogadott vámáru-nyilatkozatok ellenőrzéséhez a vámhatóság:

a) megvizsgálhatja a vámáru-nyilatkozatot képező és az ahhoz mellékelt iratokat. A vámhatóság előírhatja, hogy a nyilatkozattevő más iratokat is mutasson be a vámáru-nyilatkozatban szereplő adatok pontosságának ellenőrzésére;

b) megvizsgálhatja az árukat, és mintát vehet elemzéshez vagy részletes vizsgálathoz.

69. cikk

(1) Az áru megvizsgálását és a mintavétel helyére történő szállítást, valamint minden olyan műveletet, amely a vizsgálattal vagy a mintavétellel kapcsolatos, a nyilatkozattevő végzi, vagy az ő felelősségére történik. A felmerült költségeket a nyilatkozattevő viseli.

(2) A nyilatkozattevő jogosult arra, hogy jelen legyen az áru megvizsgálásánál és a mintavételnél. Ha a vámhatóság azt szükségesnek tartja, kérheti, hogy a nyilatkozattevő legyen jelen vagy képviselve az áruvizsgálatkor vagy mintavételkor annak érdekében, hogy biztosítsa az ilyen vizsgálat vagy mintavétel megkönnyítéséhez szükséges segítséget.

(3) Amennyiben a mintavétel a hatályban lévő rendelkezéseknek megfelelően történik, a vámhatóság nem tartozik kártérítéssel azzal kapcsolatban, de viseli az elemzések és vizsgálatok költségeit.

70. cikk

(1) A nyilatkozatban foglalt áruk egy részének megvizsgálásakor a részleges vizsgálat eredményét a nyilatkozatban szereplő összes árura alkalmazni kell.

A nyilatkozattevő személy kérheti azonban az áru további vizsgálatát, ha úgy ítéli meg, hogy a részleges vizsgálat eredményei nem érvényesek a vámáru-nyilatkozatban szereplő többi árura.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában, ha egy vámáru-nyilatkozat kettő vagy több tételre terjed ki, az egyes tételekre vonatkozó adatokat úgy kell tekinteni, mintha külön vámáru-nyilatkozatot képeznének.

▼B

71. cikk

(1) A vámáru-nyilatkozat ellenőrzésének eredményeit kell felhasználni azon vámeljárás rendelkezéseinek alkalmazásához, amelyre az árut bejelentették.

(2) Ha nem kerül sor a vámáru-nyilatkozat ellenőrzésére, az (1) bekezdésben említett rendelkezéseket a vámáru-nyilatkozatban szereplő adatok alapján kell alkalmazni.

72. cikk

(1) A vámhatóság megteszi az áru azonosításához szükséges intézkedéseket, ahol ez szükséges azon vámeljárás előírásai betartásának biztosítására, amelyre az említett árut bejelentették.

(2) Az árura vagy szállítóeszközökre felhelyezett azonosító jelek eltávolítása vagy megsemmisítése csak a vámhatóság által vagy a vámhatóság engedélyével történhet, kivéve ha előre nem látható körülmények vagy *vis maior* eredményeként, eltávolításuk vagy megsemmisítésük az áru vagy a szállítóeszköz védelmének biztosítása érdekében elengedhetetlen.

73. cikk

(1) A 74. cikk sérelme nélkül, amennyiben teljesülnek az árunak a szóban forgó eljárás alá vonásának feltételei, és ha az árura nem vonatkozik semmilyen tiltó vagy korlátozó rendelkezés, a vámhatóság kiadhatja az árut, amint elvégezték a vámáru-nyilatkozatban szereplő adatok ellenőrzését, vagy azokat ellenőrzés nélkül elfogadták. Ugyanez vonatkozik arra az esetre is, ha az ilyen ellenőrzést ésszerű időn belül nem lehet elvégezni, és az árut ellenőrzés céljából már nem szükséges tovább ott tartani.

(2) Az ugyanazon vámáru-nyilatkozatban foglalt összes árut egyszerre kell kiadni.

E bekezdés alkalmazásában, ha a vámáru-nyilatkozat formanyomtatványa kettő vagy több tételt tartalmaz, az egyes tételekre vonatkozó adatokat úgy kell tekinteni, mintha külön vámáru-nyilatkozatot képeznének.

74. cikk

(1) Ha valamely vámáru-nyilatkozat elfogadása vámtartozást eredményez, azokat az árukat, amelyekre a vámáru-nyilatkozat kiterjed, csak akkor adja ki a vámhatóság, ha a vámtartozást megfizették, vagy arra biztosítékot nyújtottak. Ez a rendelkezés azonban – a (2) bekezdés sérelme nélkül – nem alkalmazható a részleges behozatali vámmentességgel járó ideiglenes behozatali eljárásra.

(2) Ha azoknak a vámeljárást szabályozó rendelkezéseknek alapján, amelyre az árut bejelentették, a vámhatóság biztosíték nyújtását írja elő, az említett árut nem lehet a szóban forgó vámeljárás alá vonni, amíg nem nyújtottak biztosítékot.

▼B

75. cikk

Meg kell tenni minden szükséges intézkedést, az elkobzást és értékesítést is ideértve, az olyan áruval kapcsolatosan, amely:

a) nem adható ki, mert:

— a nyilatkozattevőnek felróható okok miatt nem volt lehetősége az áru megvizsgálásának elvégzésére vagy folytatására a vámhatóság által előírt határidőn belül, vagy

— nem mutatták be azokat az okmányokat, amelyeket be kell mutatni, mielőtt az árut a kért vámeljárás alá lehet vonni, vagy

— nem teljesítették azokat a kifizetéseket, vagy nem szolgáltattak olyan biztosítékot az előírt határidőn belül, amelyeket a behozatali vagy kiviteli vámok tekintetében teljesíteni vagy szolgáltatni kellett volna,

— tilalom vagy korlátozás alá esik;

b) nem kerül elszállításra a kiadását követő elfogadható időtartamon belül.

II. Egyszerűsített eljárások

76. cikk

(1) A vámalakiságok és vámeljárások elvégzésének lehető legnagyobb mértékű egyszerűsítése érdekében, ugyanakkor a műveletek megfelelő módon történő végrehajtása biztosításával, a vámhatóság, a bizottsági eljárásnak megfelelően megállapított feltételek mellett, engedélyt adhat:

a) a 62. cikkben említett vámáru-nyilatkozatnak a cikk (1) bekezdésében említett adatai közül bizonyos adatok elhagyására, illetve a cikk (2) bekezdésében említett okmányok közül egyesek csatolásának mellőzésére;

b) a 62. cikkben említett vámáru-nyilatkozat helyett valamilyen kereskedelmi vagy adminisztratív okmány benyújtására, az árunak a szóban forgó vámeljárás alá vonására irányuló kérelem kíséretében;

c) az árunak a szóban forgó eljárás alá vonására a nyilvántartásba történő bejegyzéssel; ebben az esetben a vámhatóság eltekinthet attól a követelménytől, hogy a nyilatkozattevő az árut vám elé állítsa.

Az egyszerűsített vámáru-nyilatkozatnak, kereskedelmi vagy adminisztratív okmánynak vagy a nyilvántartásba történő bejegyzésnek legalább az áru azonosításához szükséges adatokat tartalmaznia kell. Ha az árut nyilvántartásba vették, az ilyen bejegyzés dátumának is szerepelnie kell.

(2) A bizottsági eljárásnak megfelelően meghatározásra kerülő eseteket kivéve, a nyilatkozattevőnek kiegészítő vámáru-nyilatkozatot kell adnia, mely általános, időszakos vagy összegző jellegű lehet.

▼B

(3) A kiegészítő vámáru-nyilatkozatot és az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett egyszerűsített vámáru-nyilatkozatot az egyszerűsített vámáru-nyilatkozat elfogadásának napján hatályba lépő egyetlen, egymástól elválaszthatatlan okiratnak kell tekinteni; az (1) bekezdés c) pontjában említett esetekben a nyilvántartásba történő bejegyzésnek azonos a joghatálya, mint a 62. cikkben említett vámáru-nyilatkozat elfogadásának.

(4) A közösségi árutovábbítási eljárásra vonatkozó különleges egyszerűsített eljárásokat a bizottsági eljárásnak megfelelően kell megállapítani.

B. **Egyéb vámáru-nyilatkozatok**

77. cikk

►M3 (1) ◄ Ha a vámáru-nyilatkozat a 61. cikk b) pontjának értelmében vett valamely adatfeldolgozási módszerrel, vagy szóbeli bevallással, vagy a 61. cikk c) pontja értelmében vett valamilyen más tevékenységgel történik, a 62-76. cikket megfelelően alkalmazni kell az azokban foglalt alapelvek sérelme nélkül.

▼M3

(2) Amennyiben a vámáru-nyilatkozatot valamely adatfeldolgozási módszerrel készítik el, a vámhatóságok eltekinthetnek a 62. cikk (2) bekezdésében említett egyes mellékelendő iratoknak az árunyilatkozattal együtt történő benyújtásától. Ebben az esetben az iratokat a vámhatóságok rendelkezésére bocsátása céljából meg kell őrizni.

▼B

C. **A vámáru-nyilatkozatok utólagos ellenőrzése**

78. cikk

(1) A vámhatóság saját kezdeményezésére vagy a nyilatkozattevő kérelmére, az áru kiadása után módosíthatja a vámáru-nyilatkozatot.

(2) A vámhatóság az áru kiadása után, és azért, hogy meggyőződjön a vámáru-nyilatkozatban szereplő adatok pontosságáról, megvizsgálhatja az érintett áruval kapcsolatos import vagy export műveletekre, vagy az ezt követő, ezen árukat érintő kereskedelmi ügyletekre vonatkozó adatokat és kereskedelmi okmányokat. Az ilyen vizsgálat a nyilatkozattevő, az említett műveletekben üzlettársi minőségben közvetlenül vagy közvetve részt vevő valamilyen más személy, vagy az említett okmányt és adatokat üzleti célból birtokában tartó valamilyen más személy telephelyén végezhető el. A vámhatóság, amennyiben erre még lehetőség van, meg is vizsgálhatja az árut.

(3) Ha a vámáru-nyilatkozat felülvizsgálata vagy utólagos ellenőrzése azt jelzi, hogy az érintett vámeljárást szabályozó rendelkezéseket helytelen vagy hiányos adatok alapján alkalmazták, a vámhatóság, a megállapított rendelkezésnek megfelelően és a rendelkezésére álló új információk figyelembevételével meghoz minden szükséges intézkedést a helyzet rendezésére.

▼B

2. szakasz

Szabad forgalomba bocsátás

79. cikk

A szabad forgalomba bocsátással a nem közösségi áru elnyeri a közösségi áru vámjogi helyzetét.

Ez maga után vonja a kereskedelempolitikai intézkedések alkalmazását, az áru behozatalával kapcsolatban megállapított egyéb vámalakiságok elvégzését és a jogszabály alapján fizetendő vámok megállapítását.

80. cikk

(1) A 67. cikktől eltérően, amennyiben az árura kivethető behozatali vám a 4. cikk (10) bekezdésének első francia bekezdésében említett vámok egyike, és a vámtételt csökkentik az áru szabad forgalomba bocsátására vonatkozó bejelentés elfogadásának időpontja után, de még az áruk kiadása előtt, a nyilatkozattevő kérheti kedvezőbb vámtétel alkalmazását.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha kizárólag a nyilatkozattevőnek felróható okokból nem volt lehetséges az áru kiadása.

81. cikk

Ha egy szállítmány eltérő tarifális besorolású árukból tevődik össze, és a felszámítható behozatali vámokhoz képest aránytalan munkaterheléssel és költséggel járna, ha a vámáru-nyilatkozat elkészítése céljából ezen áruk mindegyikét a saját vámtarifa-besorolásuk szerint kezelnék, a vámhatóság, a nyilatkozattevő kérelmére, beleegyezhet abba, hogy a behozatali vámokat a teljes szállítmányra annak az árunak a vámtarifa-besorolása alapján vessék ki, amelyre a legmagasabb behozatali vámtétel vonatkozik.

82. cikk

(1) Az áru vámfelügyelet alatt marad, ha a meghatározott célra történő felhasználására tekintettel, csökkentett vagy nulla vámtétel mellett bocsátják szabad forgalomba. A vámfelügyelet akkor szűnik meg, amikor az ilyen csökkentett vagy nulla vámtétel alkalmazására megállapított feltételeket már nem lehet alkalmazni, ha az árut exportálták vagy megsemmisítették, vagy ha az árunak a csökkentett vagy nulla vámtétel alkalmazására megállapított céltól eltérő célokra való felhasználását az esedékes vámterhek megfizetése mellett engedélyezték.

(2) Az (1) bekezdésben említett árura a 88. és a 90. cikket megfelelően alkalmazni kell.

▼B

83. cikk

A szabad forgalomba bocsátott áru elveszíti a közösségi áru vámjogi helyzetét, ha:

a) a szabad forgalomba bocsátásra irányuló vámáru-nyilatkozatot a ►M1 ——————— ◄ kiadást követően érvénytelenítik; vagy

b) az ezen árura fizetendő behozatali vámokat visszatérítik vagy elengedik:

— aktív feldolgozás vám-visszatérítési eljárás keretében,

vagy

— a hibás áru vagy olyan áru tekintetében, amely nem felel meg a szerződés feltételeinek, a 238. cikk alapján, vagy

— a 239. cikkben említett helyzetekben, ha a visszatérítés vagy elengedés attól függ, hogy az árut exportálják vagy újraexportálják, vagy ezzel egyenértékű vámjogi sorsa lesz.

3. szakasz

Felfüggesztő eljárás és gazdasági vámeljárások

A. **A különféle eljárásokra vonatkozó közös rendelkezések**

84. cikk

(1) A 85-90. cikkben:

a) a „felfüggesztő eljárás” kifejezés nem közösségi áru esetében az alábbi intézkedéseket jelenti:

— külső árutovábbítás,

— vámraktározási eljárás,

— aktív feldolgozás felfüggesztő eljárás keretében,

— vámfelügyelet melletti feldolgozás,

— ideiglenes behozatal;

b) a „gazdasági vámeljárás” kifejezés az alábbi vámeljárásokat jelenti:

— vámraktározási eljárás,

— aktív feldolgozás,

— vámfelügyelet melletti feldolgozás,

— ideiglenes behozatal,

— passzív feldolgozás.

▼B

(2) Az „importáru” kifejezés felfüggesztő eljárás alá vont árut és olyan vám-visszatérítési eljárás keretében folytatott aktív feldolgozás alá vont árut jelent, amelyre a szabad forgalomba bocsátás alakiságait és a 125. cikk szerinti alakiságokat teljesítették.

(3) A „változatlan állapotú áru” olyan importárut jelent, amely az aktív feldolgozás vagy a vámfelügyelet melletti feldolgozás eljárás keretében semmilyen feldolgozáson nem ment keresztül.

85. cikk

Bármilyen gazdasági vámeljárás alkalmazásához a vámhatóság által kiadott engedély szükséges.

86. cikk

A szóban forgó eljárásra vonatkozó egyéb külön feltételek sérelme nélkül, a 85. cikkben említett és a 100. cikk (1) bekezdésében említett engedélyt kizárólag:

— olyan személyek kaphatják meg, akik a műveletek megfelelő elvégzéséhez szükséges minden biztosítékot megadnak,

— akkor lehet megadni, ha a vámhatóság az eljárást anélkül ellenőrizheti és felügyelheti, hogy az ezzel kapcsolatos gazdasági igényekhez képest aránytalan adminisztratív intézkedéseket kelljen bevezetnie.

87. cikk

(1) Az adott eljárás alkalmazásához szükséges feltételeket az engedélyben meg kell határozni.

(2) Az engedélyes értesíti a vámhatóságot minden, az engedély megadása után felmerülő olyan tényezőről, amely hatással lehet annak fenntartására vagy tartalmára.

▼M1

87a. cikk

A 4. cikk (7) bekezdése első francia bekezdésének második mondatában említett esetekben, a felfüggesztő eljárás alá vont áruból nyert terméket vagy árut ugyanazon eljárás alá vontnak kell tekinteni.

▼B

88. cikk

A vámhatóság az árunak felfüggesztő eljárás alá vonásához feltételként szabhatja a biztosíték nyújtását annak érdekében, hogy az ezzel az áruval kapcsolatban felmerülő minden vámtartozás megfizetésre kerüljön.

A biztosíték nyújtására vonatkozó külön rendelkezéseket a különleges felfüggesztő eljárás keretében lehet megállapítani.

▼B

89. cikk

(1) A felfüggesztő gazdasági eljárás lezárul, ha ezen rendelkezés alá vont áru, végtermék vagy feldolgozott termék új vámjogi sorsot kap.

(2) A vámhatóság minden szükséges intézkedést meghoz azon áru helyzetének rendezésére, amelyre az előírt feltételek alapján az eljárás nem zárult le.

90. cikk

Valamely gazdasági vámeljárás engedélyesének jogai és kötelezettségei, a vámhatóság által megállapított feltételek mellett, átruházhatók más olyan személyekre, akik eleget tesznek a megállapított feltételeknek annak érdekében, hogy a szóban forgó eljárásban részesüljenek.

B. **Külső árutovábbítási eljárás**

I. Általános rendelkezések

91. cikk

(1) A külső árutovábbítási eljárás lehetővé teszi az alábbiakban meghatározott áru elszállítását a Közösség vámterületén belül egy adott pontról egy másikra:

a) nem közösségi áru anélkül, hogy arra behozatali vámok és más terhek, vagy kereskedelempolitikai intézkedések vonatkoznának;

▼M2

b) közösségi áru, a bizottsági eljárásnak megfelelően meghatározott esetekben és feltételek mellett, annak érdekében, hogy a kiviteli intézkedésekben részesülő vagy azok hatálya alá tartozó termékek ne kerüljék meg ezen intézkedéseket vagy ne részesüljenek jogosulatlanul ezen intézkedésekből.

▼B

(2) Az (1) bekezdésben említett szállításra a következők alapján kerülhet sor:

a) közösségi külső árutovábbítási eljárás keretében; illetve

b) TIR-igazolvánnyal (TIR-egyezmény), amennyiben az ilyen szállítás:

1. a Közösségen kívül kezdődött vagy fejeződik be; vagy

2. olyan áruszállítmánnyal kapcsolatos, amelyet a Közösség vámterületén kell kirakni, és amelyeket valamely harmadik országban kirakandó áruval együtt szállítanak; vagy

3. a Közösség területének két pontja között, valamely harmadik ország területén keresztül történik;

c) árutovábbítási okmányként használt ATA-igazolvánnyal ►M1 ——— ◄;

▼B

d) a Rajnai Manifest alapján (a felülvizsgált Rajnai Hajózási Egyezmény 9. cikke előírásainak megfelelően);

e) az 1951. június 19-én Londonban aláírt, az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, a fegyveres erőik jogállásáról szóló egyezményben előírt 302. formanyomtatvánnyal;

f) postai úton (a csomagpostát is beleértve).

(3) A külső árutovábbítási eljárást a gazdasági vámeljárás alá vont áru szállítására vonatkozó különös rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni.

▼M2

92. cikk

(1) A külső árutovábbítási eljárás befejeződik, és az eljárás jogosultja teljesíti kötelezettségét, ha az eljárás alá vont árut és a szükséges okmányokat a rendeltetési vámhivatalnál a szóban forgó eljárásra vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően bemutatják.

(2) A vámhatóságok akkor zárják le az eljárást, ha meg tudják állapítani – az indító hivatal rendelkezésére álló adatokat összehasonlítva a rendeltetési vámhivatalnál rendelkezésére álló adatokkal –, hogy az eljárás szabályszerűen befejeződött.

▼B

II. Közösségi külső árutovábbítási eljárásra vonatkozó különös rendelkezések

93. cikk

A közösségi külső árutovábbítási eljárást csak akkor kell valamely harmadik ország területén keresztül áthaladó árura alkalmazni, ha:

a) valamely nemzetközi megállapodás az ilyen lehetőségről rendelkezik; vagy

b) az ezen országon keresztül történő szállítás a Közösség vámterületén belül kiállított egyetlenszállítási okmány alapján kerül végrehajtásra; ilyen esetben az eljárást fel kell függeszteni a harmadik ország területén.

▼M2

94. cikk

(1) A főkötelezettnek biztosítékot kell nyújtania minden olyan vámtartozás vagy más díj megfizetésére, amely az áruval kapcsolatban felmerülhet.

(2) A biztosíték lehet:

a) egyetlen továbbítási műveletre kiterjedő egyedi biztosíték; vagy

b) több továbbítási műveletre kiterjedő összkezesség, amennyiben a főkötelezett részére annak a tagállamnak a vámhatósága, amelyben a főkötelezett letelepedett, az ilyen biztosíték alkalmazását engedélyezte.

▼M2

(3) A (2) bekezdés b) pontjában említett engedély csak olyan személyeknek adható, akik:

a) a Közösségben letelepedettek;

b) a közösségi árutovábbítási eljárást rendszeresen alkalmazzák, vagy akik a vámhatóságok tudomása szerint képesek az ezen eljárással kapcsolatos kötelezettségeik teljesítésére; és

c) a vám- vagy adójogszabályok rendelkezéseit nem sértették meg súlyosan vagy ismétlődő jelleggel.

(4) Azoknak a személyeknek, akik hitelt érdemlően bizonyítják a vámhatóságoknak, hogy megfelelnek a magasabb megbízhatósági feltételeknek, engedély adható a csökkentett összegre vonatkozó összkezesség alkalmazására, vagy részükre biztosítéknyújtás alóli mentesség adható. Az ilyen engedélyhez szükséges további feltételek magukban foglalják:

a) a közösségi árutovábbítási eljárások szabályszerű alkalmazását meghatározott időn keresztül;

b) a vámhatóságokkal való együttműködést; és

c) a biztosítéknyújtás alóli mentesség tekintetében a megfelelő pénzügyi helyzetet, amelynek révén az említett személyek kötelezettségeiknek eleget tudnak tenni.

Az e bekezdés alapján adott engedélyekre vonatkozó részletes szabályokat a bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni.

(5) A (4) bekezdésnek megfelelően engedélyezett biztosítéknyújtás alóli mentesség nem alkalmazható az olyan közösségi külső árutovábbítási műveletekre, amelyek olyan árukra terjednek ki, amelyek – a bizottsági eljárásnak megfelelően meghatározottak szerint – magas kockázatot jelentőknek minősülnek.

(6) A (4) bekezdés alapjául szolgáló elveknek megfelelően, közösségi külső árutovábbítás esetén a csökkentett összegre vonatkozó összkezesség alkalmazását bizottsági eljárással ideiglenesen – különleges körülmények miatti kivételes intézkedésként – be lehet tiltani.

(7) A (4) bekezdés alapjául szolgáló elveknek megfelelően, a közösségi külső árutovábbítás esetén az összkezesség alkalmazását bizottsági eljárással ideiglenesen be lehet tiltani azon áruk tekintetében, amelyek az összkezesség keretében nagyösszegű csalás tárgyát képezték.

95. cikk

(1) A szükség esetén a bizottsági eljárásnak megfelelően meghatározandó esetek kivételével nem kell biztosítékot nyújtani:

a) légi szállítás esetén;

b) a Rajnán, vagy a rajnai vízi utakon történő áruszállítás esetén;

c) csővezetéken történő szállítás esetén;

d) a tagállamok vasúttársaságai által végzett műveletek esetén.

▼M2

(2) Azokat az eseteket, amelyekben a b) pontban említettektől eltérő vízi úton történő áruszállítás esetén a biztosítéknyújtás alól mentesség adható, a bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni.

▼B

96. cikk

(1) A főkötelezett a közösségi külső árutovábbítási eljárás jogosultja, akinek:

a) az előírt határidőn belül és az azonosítás biztosítására a vámhatóság által hozott rendelkezések megfelelő betartásával sértetlenül be kell mutatnia az árut a rendeltetési vámhivatalnál;

b) be kell tartania a közösségi árutovábbítási eljárásra vonatkozó rendelkezéseket.

(2) A főkötelezett (1) bekezdésben rögzített kötelezettségeitől függetlenül, az áru fuvarozója vagy címzettje, aki abban a tudatban veszi át az árukat, hogy azokat közösségi árutovábbítási eljárás keretében szállítják, szintén felelős azért, hogy az árut az előírt határidőn belül sértetlenül és az azonosítás biztosítására a vámhatóság által hozott rendelkezések megfelelő betartásával, a rendeltetési vámhivatalnál bemutassák.

▼M2

97. cikk

(1) Az eljárás lefolytatásának részletes szabályait és a kivételeket a bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni.

(2) Amennyiben az árura vonatkozó közösségi intézkedések végrehajtása biztosított:

a) a tagállamoknak joguk van két- vagy többoldalú megállapodások keretében, a körülményektől függően meghatározandó kritériumoknak megfelelően egyszerűsített eljárásokat léptessenek életbe egymás között, amelyek bizonyos áruforgalom-típusokra vagy bizonyos vállalkozásokra vonatkoznak;

b) minden tagállamnak joga van arra, hogy bizonyos körülmények között egyszerűsített eljárásokat állapítson meg az olyan árukra vonatkozóan, amelyeket nem kell egy másik tagállam területén szállítani.

(3) A (2) bekezdés szerint bevezetett egyszerűsített eljárásokról értesíteni kell a Bizottságot.

▼B

C. **Vámraktárak**

98. cikk

(1) Vámraktározási eljárás során az alábbi árukat lehet vámraktárban tárolni:

a) nem közösségi áruk, anélkül hogy azok behozatali vámok vagy kereskedelempolitikai intézkedések hatálya alá tartoznának;

▼B

b) közösségi áruk, amelyeknél a különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi jogszabályok előírják, hogy vámraktárba helyezésük olyan intézkedések alkalmazásával jár, amelyek általában az ilyen áru kiviteléhez kapcsolódnak.

(2) A vámraktár minden, a vámhatóság által jóváhagyott és felügyelete alatt álló olyan helyet jelent, ahol a megállapított feltételek szerint áru tárolható.

(3) A bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni azokat az eseteket, amikor az (1) bekezdésben említett áru vámraktározási eljárás alá vonható, anélkül hogy vámraktárban tárolnák.

99. cikk

A vámraktár közvámraktár vagy magánvámraktár lehet.

A „közvámraktár” olyan vámraktár, amely bármely személy részére rendelkezésre áll áru raktározására.

A „magánvámraktár” olyan vámraktár, amely az áruknak a raktárengedélyes által történő raktározására van fenntartva.

A raktárengedélyes az a személy, aki vagy amely a vámraktár üzemeltetésére engedélyt kapott.

A beraktározó az a személy, aki vagy amely az áru vámraktározási eljárás alá vonását bejelentette, vagy akire e személy jogai és kötelezettségei átszálltak.

100. cikk

(1) A vámraktár működtetését a vámhatóság engedélyezi, kivéve ha az említett hatóság saját maga működteti a vámraktárt.

(2) Bármely személynek, aki vagy amely vámraktárt kíván működtetni, írásbeli kérelmet kell benyújtania, amely tartalmazza az engedély megadásához szükséges információkat, különösen annak bemutatását, hogy gazdasági szempontból indokolt a raktározás. A vámraktár működtetésének feltételeit az engedélyben kell megállapítani.

(3) Engedély kizárólag a Közösség területén letelepedett személyek részére adható.

101. cikk

A raktárengedélyes felelős:

a) annak biztosításáért, hogy amíg az áru a vámraktárban van, addig ne vonják ki a vámfelügyelet alól;

▼B

b) a vámraktározási eljárás hatálya alatt álló áru tárolása során keletkező kötelezettségek teljesítéséért; és

c) az engedélyben meghatározott egyes feltételek betartásáért.

102. cikk

(1) A 101. cikktől eltérően, ha az engedély közvámraktárra vonatkozik, az engedély úgy is rendelkezhet, hogy a 101. cikk a) és/vagy b) pontjában említett kötelezettségek kizárólag a beraktározóra hárulnak.

(2) A beraktározó minden esetben felel az árunak a vámraktározási eljárás alá vonásából eredő kötelezettségek teljesítéséért.

103. cikk

A raktárengedélyes jogai és kötelezettségei a vámhatóság beleegyezésével átruházhatók más személyre.

104. cikk

A 88. cikk sérelme nélkül, a vámhatóság előírhatja, hogy a raktárengedélyes nyújtson biztosítékot a 101. cikkben meghatározott kötelezettségekkel kapcsolatban.

105. cikk

A vámhatóság által kijelölt személy a hatóság által jóváhagyott nyomtatványon raktárnyilvántartást vezet a vámraktározási eljárás hatálya alá vont minden áruról. Raktárnyilvántartásokra nincs szükség, ha a közvámraktárt a vámhatóság működteti.

A 86. cikk alkalmazására is figyelemmel, a vámhatóság eltekinthet a raktárnyilvántartások vezetésétől ott, ahol a 101. cikk a) és/vagy b) pontjában említett kötelezettségek kizárólag a beraktározóra hárulnak, és az árut a normál eljárás részét képező írásbeli árunyilatkozat vagy a 76. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelő adminisztratív okmány alapján helyezték ezen eljárás hatálya alá.

106. cikk

(1) Ha erre gazdasági igény mutatkozik, és ez nincs káros hatással a vámfelügyeletre, a vámhatóság megengedheti:

a) a 98. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említettől eltérő közösségi árunak a vámraktár területén való tárolását;

b) nem közösségi áru feldolgozását valamely vámraktár területén az aktív feldolgozási eljárás előírásainak megfelelően, az ebben az eljárásban előírt feltételek mellett. A bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni azokat az alakiságokat, amelyektől a vámhatóság eltekinthet valamely vámraktár esetében;

▼B

c) nem közösségi áru feldolgozását valamely vámraktár területén a vámfelügyelet melletti feldolgozásra érvényes eljárás keretein belül azokra a feltételekre is figyelemmel, amelyeket ez az eljárás előír. A bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni azokat az alakiságokat, amelyektől a vámhatóság eltekinthet valamely vámraktár esetében.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekben az áru nem vonható vámraktározási eljárás alá.

(3) A vámhatóság előírhatja, hogy az (1) bekezdésben említett árukat jegyezzék be a 105. cikkben előírt raktárnyilvántartásba.

107. cikk

A vámraktározási eljárás alá vont árut be kell jegyezni a 105. cikkben előírt raktárnyilvántartásba, amint azt a vámraktárba beléptették.

108. cikk

(1) Az áruk vámraktározásának időtartamára nincs határidő megállapítva.

Kivételes esetekben azonban a vámhatóság határidőt állapíthat meg, ameddig a beraktározónak új vámjogi sorsot kell adnia az árunak.

(2) A közös agrárpolitika hatálya alá tartozó, a 98. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett egyes árukra külön határidők állapíthatók meg a bizottsági eljárásnak megfelelően.

109. cikk

(1) Az importárun elvégezhetők az állapotmegóvást, a külalakjának, eladhatóságának javítását célzó, illetve a forgalmazásának vagy viszonteladásának előkészítésére szolgáló szokásos kezelések.

Ha erre a közös piacszervezés zökkenőmentes működése érdekében szükség van, listát lehet készíteni azokról az esetekről, amikor tilos az ilyen kezelés a közös agrárpolitika hatálya alá tartozó áruk esetében.

(2) A vámraktározási eljárás alá vont és a közös agrárpolitika hatálya alá tartozó, a 98. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett közösségi áru csak az ilyen árukra kifejezetten előírt kezelésen mehet keresztül.

(3) Az (1) bekezdés első albekezdésében és a (2) bekezdésben előírt kezeléseket előre engedélyeztetni kell a vámhatósággal, amely megállapítja, hogy azok milyen feltételek mellett végezhetők el.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben említett kezelések listáit a bizottsági eljárásnak megfelelően kell összeállítani.

▼B

110. cikk

Ha a körülmények indokolják, a vámraktározási eljárás hatálya alá vont áru ideiglenesen kitárolható a vámraktárból. Az ilyen kitárolást előzetesen engedélyeztetni kell a vámhatósággal, amely meghatározza, hogy a kitárolás milyen feltételek mellett végezhető el.

Miközben az áru a vámraktáron kívül van, keresztülmehet a 109. cikkben említett kezeléseken az ott megállapított feltételekkel.

111. cikk

A vámhatóság engedélyezheti, hogy a vámraktározási eljárás hatálya alá vont árut átszállítsák egyik vámraktárból egy másikba.

112. cikk

(1) Ha az importáruval kapcsolatban vámtartozás keletkezik, és az áru vámértéke a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő áron alapul, amely magában foglalja a vámraktározás és az áru vámraktározás alatti állagmegőrzésének költségét, úgy ezeket a költségeket nem kell beleszámítani a vámértékbe, amennyiben ezeket az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ártól elkülönítve tüntetik fel.

(2) Ha az említett áru a 109. cikk értelmében szokásos kezelésen ment keresztül, az áru jellege, a vámérték és a behozatali vámok összege meghatározásánál figyelembe veendő mennyiség, a nyilatkozattevő kérelmére, azonos azzal, amit akkor vennének figyelembe az árura, a 214. cikkben említett időpontban, ha nem ment volna keresztül ilyen kezelésen. A bizottsági eljárás előírásainak megfelelően azonban rendelkezni lehet az ettől való eltérésről.

▼M1

(3) Ha az importárukat a 76. cikk (1) bekezdése c) pontjának megfelelően szabad forgalomba bocsátják, a 214. cikk értelmében az áruk figyelembe veendő jellegének, vámértékének és mennyiségének azt kell tekinteni, amelyet az áruk vámraktározási eljárás alá vonásakor alkalmaznak.

Az első albekezdést kell alkalmazni, ha az előbbi árukra vonatkozó értékelési szabályokat akkor állapítják meg vagy fogadják el, amikor az árukat a vámraktározási eljárás alá vonták, kivéve, ha a bejelentő ezek alkalmazását a vámtartozás keletkezésekor kéri.

Az első albekezdést a 78. cikk értelmében vett utólagos ellenőrzés sérelme nélkül kell alkalmazni.

▼B

113. cikk

A közös agrárpolitika hatálya alá tartozó és vámraktározási eljárás alá vont, a 98. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett közösségi árura az abban a cikkben említett különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi jogszabályok által előírt vámjogi sorsot kell kijelölni, vagy azt exportálni kell.

▼B

D. **Aktív feldolgozás**

I. Általános rendelkezések

114. cikk

(1) A 115. cikk sérelme nélkül az aktív feldolgozási eljárás lehetővé teszi, hogy az alábbi árukat a Közösség vámterületén egy vagy több feldolgozási műveletnek vessék alá:

a) a Közösség vámterületéről végtermékként újrakivitelre szánt nem közösségi áru, anélkül hogy az ilyen áru behozatalivám-köteles vagy kereskedelempolitikai intézkedések hatálya alá tartozó lenne;

b) szabad forgalomba bocsátott áru az ilyen áruért felszámítható behozatali vámok visszatérítésével vagy elengedésével, ha azt a Közösség vámterületéről exportálták végtermék formájában.

(2) Az alábbi kifejezések jelentése a következő:

a) felfüggesztő eljárás: az (1) bekezdés a) pontjában foglalt szabályok szerinti aktív feldolgozás;

b) vám-visszatérítési eljárás: az (1) bekezdés b) pontjában foglalt szabályok szerinti aktív feldolgozás;

c) feldolgozási műveletek:

— az áru megmunkálása, ideértve az összeállítást, összeszerelést, vagy más áruhoz történő hozzáillesztést,

— az áru feldolgozása,

— az áru javítása, ideértve a helyreállítását és a beszabályozását is,

és

— a bizottsági eljárásnak megfelelően meghatározott egyes olyan áruk felhasználása, amelyek nem épülnek be a végtermékbe, de lehetővé teszik vagy megkönnyítik a végtermék előállítását, még akkor is, ha a folyamat során teljesen vagy részben elhasználódnak;

d) végtermék: a feldolgozási műveletekből származó minden termék;

e) helyettesítő áruk: a végtermék előállításához az importáru helyett használt közösségi áruk;

f) elszámolási kulcs: adott importáru mennyiség feldolgozásából előállított végtermék mennyisége vagy százaléka.

▼B

115. cikk

(1) A (2) bekezdésben megállapított feltételek teljesülése esetén, a (4) bekezdésre is figyelemmel, a vámhatóság engedélyezi:

a) végtermék helyettesítő áruból történő előállítását;

b) a helyettesítő áruból előállított végtermék kivitelét a Közösségből az importáru behozatala előtt.

(2) A helyettesítő árunak az importáruval azonos minőségűnek kell lennie és azzal azonos jellemzőkkel kell rendelkeznie. A bizottsági eljárásnak megfelelően meghatározott különleges esetekben azonban megengedhető, hogy a helyettesítő áru magasabb feldolgozottsági fokú legyen, mint az importáru.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásakor az importárut vámszempontból helyettesítő árunak, a helyettesítő árut pedig importárunak kell tekinteni.

▼M3

(4) A bizottsági eljárásnak megfelelően, az (1) bekezdés rendelkezései alkalmazásának megtiltását, bizonyos feltételekhez kötését vagy megkönnyítését célzó intézkedések fogadhatók el

▼B

(5) Ha az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásakor a végtermékek kivitelivám-kötelesek lennének, és nem kerülnének kivitelre vagy újrakivitelre az aktív feldolgozási művelet keretében, az engedélyesnek biztosítékot kell nyújtania a vámok kifizetésének biztosítására arra az esetre, ha nem történne meg az importáru behozatala az előírt határidőn belül.

II. Az engedély megadása

116. cikk

Az engedélyt annak a személynek a kérelmére adják ki, aki a feldolgozási műveleteket végzi, vagy végezteti.

117. cikk

Engedély kizárólag:

a) a Közösség területén letelepedett személyeknek adható. Nem kereskedelmi jellegű behozatal vonatkozásában azonban a Közösség területén kívül letelepedett személyek is kaphatnak engedélyt;

b) akkor adható, ha a 114. cikk (2) bekezdésének c) pontja utolsó francia bekezdésében említett áruk felhasználásának sérelme nélkül, az importált áru azonosítható a végtermékben, vagy a 115. cikkben említett esetben, ha a helyettesítő árura megállapított feltételek betartása ellenőrizhető;

▼B

c) akkor adható, ha az aktív feldolgozási eljárás segít megteremteni a végtermékek kiviteléhez vagy újrakiviteléhez a legkedvezőbb feltételeket, feltéve hogy ez nincs káros hatással a közösségi termelők alapvető érdekeire (gazdasági feltételek). ►M3 A gazdasági feltételeknek megfelelőnek minősülő esetek a bizottsági eljárással összhangban határozhatók meg. ◄

III. Az eljárás lefolytatása

118. cikk

(1) A vámhatóság állapítja meg azt a határidőt, amelyen belül a végterméket exportálni, újraexportálni vagy vámjogi sorsát egyéb módon rendezni kell. Ezt a határidőt a feldolgozási műveletek elvégzéséhez és a végtermékek értékesítéséhez szükséges idő figyelembevételével kell megállapítani.

(2) Ez a határidő azon a napon kezdődik, amelyen a nem közösségi árut az aktív feldolgozási eljárás hatálya alá vonják. A vámhatóság az engedélyes kellően indokolt kérelmére hozzájárulhat a határidő meghosszabbításához.

Az egyszerűsítés érdekében rendelkezni lehet arról, hogy valamely naptári hónap vagy negyedév során kezdődő határidő a következő naptári hónap vagy negyedév utolsó napján járjon le.

(3) A 115. cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásakor a vámhatóság állapítja meg azt a határidőt, amelyen belül a nem közösségi árut az eljárásra be kell jelenteni. Ez a határidő a megfelelő helyettesítő áruból előállított végtermékekre vonatkozó kiviteli nyilatkozat elfogadásának napjától kezdődik.

(4) Egyes feldolgozási műveletekre vagy egyes importárukra, a bizottsági eljárásnak megfelelően, külön határidők állapíthatók meg.

119. cikk

(1) A vámhatóság állapítja meg vagy a művelet elszámolási kulcsát vagy, szükség esetén, annak meghatározási módszerét. Az elszámolási kulcsot azoknak a tényleges körülményeknek megfelelően kell meghatározni, amelyek mellett a feldolgozási műveletet végzik vagy fogják végezni.

(2) Ha a körülmények ezt indokolják és különösen olyan feldolgozási művelet esetében, amelyet világosan meghatározott műszaki feltételek mellett hajtanak végre alapvetően egységes jellemzőkkel rendelkező árun, és amely egységes minőségű végtermékek előállítását eredményezi, általános elszámolási kulcs határozható meg a bizottsági eljárásnak megfelelően az előzetesen megállapított tényleges adatok alapján.

▼B

120. cikk

A bizottsági eljárásnak megfelelően határozhatók meg azok az esetek, amelyekben, és azok a körülmények, amelyek között a változatlan állapotú áru vagy végtermék szabad forgalomba bocsátottnak tekintendő.

121. cikk

(1) A 122. cikkre is figyelemmel, vámtartozás felmerülése esetén a tartozás összegét ennek az árunak az aktív feldolgozási eljárás alá vonásra történő bejelentése elfogadásának időpontjában az importárura alkalmazandó tehermegállapítási szabályok alapján kell meghatározni.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett időpontban az importáru megfelelt a vámkontingenseken vagy vámplafonokon belül a preferenciális elbánás feltételeinek, akkor a szabad forgalomba bocsátás bejelentésének elfogadása idején az azonos áru vonatkozásában fennálló mindenfajta preferenciális elbánás alkalmazható.

122. cikk

A 121. cikktől eltérően, a végtermékek:

a) a rájuk vonatkozó behozatali vámok hatálya alá esnek, ha:

— azokat szabad forgalomba bocsátják, és szerepelnek a bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadott listán, a listán nem szereplő végtermékek exportált részéhez arányosan viszonyuló mértékben. Az engedélyes azonban kérheti, hogy az ezen termékekre vonatkozó vámot a 121. cikkben említett módon határozzák meg,

— azokra a közös agrárpolitika értelmében megállapított díjak vonatkoznak, és a bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadott rendelkezések így rendelkeznek;

b) az adott vámeljárásra, vámszabad területre vagy vámszabad raktárra vonatkozó rendelkezések alapján kiszámított behozatali vámok hatálya alá esnek, amennyiben azokat felfüggesztő eljárás alá vonták, vámszabad területre vagy vámszabad raktárba beléptették;

Azonban,

— az érintett személy kérheti, hogy a 121. cikknek megfelelően történjen a vám meghatározása,

— olyan esetekben, ahol a végtermékekre a vámfelügyelet melletti feldolgozástól eltérő, fent említett vámjogi sorsot jelöltek ki, a kivetett behozatali vám összegének legalább egyenlőnek kell lennie a 121. cikknek megfelelően kiszámított összeggel;

c) a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás szerinti vámkivetés szabályainak hatálya alá tartozhatnak, ha az importáru ez alá az eljárás alá vonható lett volna;

▼B

d) különleges felhasználási céljuk alapján kedvezményes tarifális elbánás alá esnek, ha azonos importárura ilyen kedvezmény vonatkozik;

e) behozatali vámmentességre jogosultak, ha ilyen vámmentesség vonatkozik az azonos importárura a 184. cikk értelmében.

IV. Feldolgozás a Közösség vámterületén kívül

123. cikk

(1) A végtermékek, illetve a változatlan állapotú áruk egy része vagy egésze ideiglenesen kivihető a Közösség vámterületén kívülre további feldolgozás céljából, ha a vámhatóság ezt a passzív feldolgozásra vonatkozó rendelkezésekben megállapított feltételeknek megfelelően engedélyezi.

(2) Ha vámtartozás merül fel az újrabehozott áru vonatkozásában, az alábbiakat lehet kivetni:

a) az (1) bekezdésben említett, végtermékekre vagy változatlan állapotú árukra behozatali vámok, a 121. és 122. cikknek megfelelően kiszámítva; és

b) a Közösség vámterületén kívüli feldolgozás után újrabehozott termékekre behozatali vámok, amelyek összegét a passzív feldolgozási eljárásra vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően kell kiszámítani, ugyanolyan feltételekkel, mint amelyeket akkor alkalmaztak volna, ha az utóbbi eljárás szerint kivitt termékeket a kivitel előtt bocsátották volna szabad forgalomba.

V. A vám-visszatérítési eljárásra vonatkozó különös rendelkezések

▼M3

124. cikk

(1) A vámvisszatérítési eljárás valamennyi árura alkalmazható. Nem alkalmazható azonban, ha a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó bejelentés elfogadásának időpontjában:

— az importáruk mennyiségi importkorlátozás alá esnek,

— az importárukra a kontingensek keretén belül tarifális intézkedések alkalmazandóak,

— az importáruk behozatali vagy kiviteli engedély, illetve igazolás bemutatásához kötöttek a közös agrárpolitika keretén belül, vagy

— a végtermékekre export-visszatérítést vagy adót állapítottak meg.

▼M3

(2) Továbbá a behozatali vámok vámvisszatérítési eljárás szerinti visszatérítése nem lehetséges, ha a végtermékekre vonatkozó kiviteli árunyilatkozat elfogadásakor az említett termékek a közös agrárpolitika keretében behozatali vagy kiviteli engedély, illetve igazolás bemutatásához kötöttek, vagy azokra export-visszatérítést vagy adót állapítottak meg.

(3) Az (1) és (2) bekezdéstől való eltérés a bizottsági eljárással összhangban állapítható meg

▼B

125. cikk

(1) A szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó bejelentésben fel kell tüntetni, hogy a vám-visszatérítési eljárást veszik igénybe, és meg kell adni az engedély adatait.

(2) A vámhatóság kérésére az említett engedélyt csatolni kell a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó bejelentéséhez.

126. cikk

A vám-visszatérítési eljárás keretében a 115. cikk (1) bekezdésének b) pontja, (3) bekezdése és (5) bekezdése, a 118. cikk (3) bekezdése, a 120. és 121. cikk, a 122. cikk a) pontjának második francia bekezdése és c) pontja, és a 129. cikk nem alkalmazható.

127. cikk

A végtermékeknek a 123. cikk (1) bekezdésében előírtaknak megfelelően végrehajtott ideiglenes kivitele nem minősül a 128. cikk értelmében végrehajtott kivitelnek, kivéve ha az ilyen terméket nem hozzák be újra a Közösségbe az előírt határidőn belül.

128. cikk

▼M1

(1) Az engedély jogosultja kérelmezheti a behozatali vám visszafizetését vagy elengedését, ha a vámhatóságok számára meggyőző módon bizonyítani tudja, hogy a vám-visszatérítési eljárás keretében szabad forgalomba bocsátott importárukat végtermékek vagy változatlan állapotú áruk formájában:

— exportálták, vagy

— későbbi újrakivitel szándékával árutovábbítási eljárás, vámraktározási eljárás, ideiglenes behozatali eljárás vagy (felfüggesztő eljárás keretében történő) aktív feldolgozási eljárás alá vonták, illetve vámszabad területre vagy vámszabad raktárba beléptették,

amennyiben az eljárás alkalmazásának valamennyi feltétele teljesült.

(2) Az (1) bekezdés második francia bekezdésének értelmében vett valamely vámjogi sors kijelölése szempontjából a végtermékeket vagy a változatlan állapotú árukat nem közösségi áruknak kell tekinteni.

▼B

(3) A bizottsági eljárásnak megfelelően kell megállapítani azt a határidőt, amelyen belül a visszatérítés iránti kérelem benyújtható.

▼M1

(4) A 122. cikk b) pontjának sérelme nélkül, amennyiben az (1) bekezdésnek megfelelően valamely vámeljárás alá vont, illetve vámszabad területre vagy vámszabad raktárba beléptetett végtermékeket vagy változatlan állapotú árukat szabad forgalomba bocsátják, a vámtartozás összegének a visszafizetett vagy elengedett behozatali vámok összegét kell tekinteni.

▼B

(5) A visszafizetendő vagy elengedésre kerülő behozatali vámok összegének meghatározása céljából a 122. cikk a) pontjának első francia bekezdését megfelelően alkalmazni kell.

VI. Egyéb rendelkezések

129. cikk

A felfüggesztő eljárás keretében történő aktív feldolgozási eljárást szintén alkalmazni kell annak érdekében, hogy a végtermékek mentesüljenek az olyan kiviteli vámok alól, amelyek az importáru helyett a közösségi áruból előállított azonos termékekre vonatkoznának.

E. **Vámfelügyelet melletti feldolgozás**

130. cikk

A vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás lehetővé teszi a Közösség vámterületén nem közösségi áruk felhasználását olyan műveletekben, amelyek megváltoztatják jellegüket vagy állapotukat anélkül, hogy azokra behozatali vámok vagy kereskedelempolitikai intézkedések vonatkoznának, és lehetővé teszi, hogy az ilyen műveletekből származó termékeket a rájuk vonatkozó behozatali vámtétel mellett bocsássák szabad forgalomba. Az ilyen termékeket feldolgozott termékeknek nevezik.

▼M3

131. cikk

A bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni azokat az eseteket és azokat a különös feltételeket, amikor és amelyek mellett a vámfelügyelet melletti feldolgozás alkalmazható.

▼B

132. cikk

A vámfelügyelet melletti feldolgozásra szóló engedély annak a személynek a kérelmére kerül kiadásra, aki a feldolgozást végzi vagy annak elvégzése felől intézkedik.

133. cikk

Az engedély kizárólag akkor adható ki:

a) ha a kérelmező a Közösségben letelepedett személy;

b) ha az importárut a feldolgozott termékekben azonosítani lehet;

▼B

c) ha az áru külsejét vagy állapotát gazdaságosan nem lehet olyanra visszaállítani a feldolgozás után, mint amilyen az eljárás alá vonásakor volt;

d) ha az eljárás alkalmazása nem eredményezi az importált árura vonatkozó származási szabályok és mennyiségi korlátozások szabályainak megkerülését;

e) ha valamely közösségbeli feldolgozási tevékenység létrehozásának vagy fenntartásának elősegítésére irányuló eljáráshoz szükséges feltételek anélkül teljesülnek, hogy az káros hatással lenne a hasonló áruk közösségi termelőinek alapvető érdekeire (gazdasági feltétel). ►M3 A gazdasági feltételeknek megfelelőnek minősülő esetek a bizottsági eljárással összhangban határozhatók meg. ◄

134. cikk

A 118. cikk (1), (2) és (4) bekezdéseit és a 119. cikk rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

135. cikk

Ha az engedélyben előírtakhoz képest vámtartozás keletkezik változatlan állapotú áruk vagy közbenső feldolgozási szakaszban lévő termékek vonatkozásában, a tartozás összegét az importárura abban az időpontban érvényes tehermegállapítási szabályok alapján kell meghatározni, amikor az árunak a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás alá vonására vonatkozó bejelentést elfogadták.

136. cikk

(1) Ha az importáru preferenciális elbánásra jogosult volt, amikor vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás alá vonták, és ez a preferenciális elbánás alkalmazható a feldolgozott termékkel azonos, szabad forgalomba bocsátott termékre, azokat a behozatali vámokat, amelyek a feldolgozott termékre vonatkoznak, a preferenciális elbánásban alkalmazandó vámtétel alkalmazásával kell kiszámítani.

(2) Ha az importáru vonatkozásában az (1) bekezdésben említett preferenciális elbánás vámkontingens vagy vámplafon mellett érvényes, a feldolgozott termékre az (1) bekezdésben említett vámtétel alkalmazása attól a feltételtől is függ, hogy az importált árura a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó bejelentés elfogadásakor az említett preferenciális elbánás alkalmazandó-e. Ebben az esetben a szabad forgalomba bocsátott, feldolgozott termék előállításánál ténylegesen felhasznált importáru mennyiségét kell felszámítani a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó bejelentés elfogadásakor hatályban lévő vámkontingensekkel vagy vámplafonokkal szemben; a feldolgozott termékkel azonos termékre megnyitott vámkontingensekkel vagy vámplafonokkal szemben semmilyen mennyiséget nem lehet felszámítani.

▼B

F. **Ideiglenes behozatal**

137. cikk

Az ideiglenes behozatali eljárás lehetővé teszi – teljes vagy részleges behozatali vámok alóli mentesség mellett, és anélkül, hogy kereskedelempolitikai intézkedések hatálya alá tartoznának – az újrakivitelre szánt nem közösségi áru felhasználását a Közösség vámterületén anélkül, hogy a használat miatti szokásos értékcsökkenést kivéve bármilyen változáson mennének keresztül.

138. cikk

Ideiglenes behozatalra engedély annak a személynek a kérelmére adható, aki az árut felhasználja vagy intézkedik annak felhasználásáról.

139. cikk

A vámhatóság nem engedélyezheti az ideiglenes behozatali eljárás alkalmazását, ha az importáru azonosítását nem lehet biztosítani.

A vámhatóság azonban az áru azonosíthatóságának biztosítása nélkül is engedélyezheti az ideiglenes behozatali eljárás alkalmazását, ha az azonosításra szolgáló intézkedések hiánya – tekintettel az áru vagy az elvégzendő művelet jellegére – nem teremt alapot az eljárással való visszaélésre.

140. cikk

(1) A vámhatóságok határozzák meg azt a határidőt, amelyen belül az importált árut újra kell exportálni, vagy új vámjogi sorsa felől rendelkezni kell. Ennek az határidőnek elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy az engedélyezett felhasználás célja megvalósulhasson.

(2) A 141. cikknek megfelelően megállapított különleges határidők sérelme nélkül, a leghosszabb időtartam, ameddig az áru ideiglenes behozatali eljárás hatálya alatt állhat, 24 hónap. A vámhatóság azonban az érintett személy beleegyezésével rövidebb határidőt is megállapíthat.

(3) Ha azonban kivételes körülmények ezt indokolják, a vámhatóság – az érintett személy kérelmére és ésszerű határokon belül – az engedélyezett felhasználás lehetővé tétele érdekében meghosszabbíthatja az (1) és (2) bekezdésben említett határidőket.

141. cikk

A bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni azt az esetet és azokat a külön feltételeket, amikor az ideiglenes behozatali eljárást teljes behozatali vámmentességgel együtt lehet alkalmazni.

▼M3

142. cikk

(1) A részleges behozatali vámmentesség melletti ideiglenes behozatali eljárás alkalmazását olyan áruk tekintetében lehet engedélyezni, amelyek nem tartoznak a 141. cikknek megfelelően elfogadott rendelkezések hatálya alá, vagy amelyek ugyanezen rendelkezések hatálya alá tartoznak, de nem tesznek eleget az azokban foglalt feltételeknek a teljes vámmentesség melletti ideiglenes behozatal engedélyezéséhez.

(2) Azoknak az áruknak a jegyzékét, amelyek tekintetében nem alkalmazható a részleges behozatali vámmentesség melletti ideiglenes behozatali eljárás, és azokat a feltételeket, amelyekhez kötötten az eljárás alkalmazható, a bizottsági eljárásnak megfelelően kell összeállítani

▼B

143. cikk

(1) A fizetendő vámok összege a részleges vámmentesség melletti ideiglenes behozatali eljárás alá vont áru esetében, minden olyan hónapra vagy töredékhónapra, amelynek során az árut részleges vámmentesség mellett ideiglenes behozatali eljárás alá vonták, azon vámok összegének 3 %-a, amelyeket akkor kellett volna fizetni az említett áruk után, ha azon a napon bocsátották volna őket szabad forgalomba, amelyen ideiglenes behozatali eljárás alá vonták.

(2) A felszámítandó behozatali vámok összege nem lépheti túl azt az összeget, amelyet akkor kellett volna felszámítani, ha az érintett árut azon a napon bocsátották volna szabad forgalomba, amikor azt ideiglenes behozatali eljárás alá helyezték, figyelmen kívül hagyva az alkalmazható kamatokat.

(3) A 90. cikk értelmében az ideiglenes behozatali eljárásból származó jogok és kötelezettségek átruházása nem jelenti azt, hogy ugyanazokat a mentességi rendelkezéseket kell alkalmazni minden egyes figyelembe veendő felhasználási időtartamra.

(4) Ha a jogok és kötelezettségek (3) bekezdésben említett átruházása úgy történik, hogy az eljárás alkalmazására ugyanabbana hónapban jogosult mindkét személy számára részleges vámmentességet biztosít, a korábbi engedélyesnek kell megfizetnie a teljes hónapra esedékes behozatali vámok összegét.

144. cikk

(1) Ha vámtartozás keletkezik importáru vonatkozásában, a tartozás összegét ennek az árunak az ideiglenes behozatali eljárás alá történő bejelentése elfogadásának időpontjában az ezen árura alkalmazható tehermegállapítási szabályok alapján kell meghatározni. Ha azonban a 141. cikk úgy rendelkezik, a tartozás összegét a szóban forgó árura a 214. cikkben említett időpontban irányadó rendelkezések alapján kell meghatározni.

(2) Ha, az árunak a behozatali vámok alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozatali eljárás alá vonásától eltérő okból az említett eljárás hatálya alatt álló áru vonatkozásában keletkezik vámtartozás, ennek a tartozásnak az összege egyenlő az (1) bekezdés alapján kiszámított és a 143. cikk alapján fizetendő vámok összege közötti különbséggel.

▼B

G. **Passzív feldolgozás**

I. Általános rendelkezések

145. cikk

(1) A passzív feldolgozási eljárás, a szabvány csererendszerre vonatkozó, a 154–159. cikkben és a 123. cikkben megállapított különleges tárgykörökre vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül lehetővé teszi a közösségi áru ideiglenes kivitelét a Közösség vámterületéről feldolgozási műveleteknek való alávetés céljából, és az ilyen feldolgozásból származó termékek szabad forgalomba bocsátását teljes vagy részleges behozatali vámmentességgel.

(2) A közösségi áru ideiglenes kivitele kiviteli vámok, kereskedelempolitikai intézkedések, és a közösségi áruknak a Közösség vámterületéről történő kiléptetéséhez kapcsolódó egyéb vámalakiságok alkalmazásával jár.

(3) A következő meghatározásokat kell alkalmazni:

a) „ideiglenesen kivitt áru” a passzív feldolgozási eljárás alá vont áru;

b) „feldolgozási műveletek” a 114. cikk (2) bekezdésének c) pontjának az első, második és harmadik francia bekezdésében említett műveletek;

c) „végtermékek” a feldolgozási műveletekből származó termékek;

d) „elszámolási kulcs” egy adott mennyiségű ideiglenesen kivitt áru feldolgozásából kapott végtermékek mennyisége vagy százaléka.

146. cikk

(1) A passzív feldolgozási eljárás nem engedélyezett az olyan közösségi áruk esetében:

— amelyek exportja behozatali vámok visszatérítésével vagy elengedésével jár,

— amelyek a kivitel előtt, a végfelhasználásuk alapján teljes behozatali vámmentességgel kerültek szabad forgalomba bocsátásra mindaddig, amíg az ilyen mentesség megadásának feltételei fennállnak,

— amelyek kivitele export-visszatérítéssel jár, vagy amelyeknél az ilyen visszatérítéstől eltérő, a közös agrárpolitika szerinti, az említett áru kivitele alapján járó pénzügyi kedvezmény megadására kerül sor.

(2) A bizottsági eljárásnak megfelelően azonban az (1) bekezdés második francia bekezdésétől való eltéréseket lehet meghatározni.

▼B

II. Az engedély megadása

147. cikk

(1) A passzív feldolgozási eljárásra vonatkozó engedélyt annak a személynek a kérelmére kell kiadni, aki a feldolgozási műveletek végrehajtásáról intézkedik.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, a passzív feldolgozási eljárás alkalmazásához az engedély megadható más személy számára a II. cím 2. fejezetének I. szakasza értelmében közösségi származású árura vonatkozóan, ha a feldolgozási művelet ennek az árunak a beépítéséből áll a Közösségen kívül előállított és végtermékként importált áruba, feltéve hogy az eljárás alkalmazása elősegíti az exportáru értékesítését, anélkül hogy káros hatással lenne az importált végtermékkel azonos vagy azokhoz hasonló termékek közösségi gyártóinak alapvető érdekeire.

Azokat az eseteket és feltételeket, amelyeknél az előző albekezdést kell alkalmazni, a bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni.

148. cikk

Engedély kizárólag akkor adható ki:

a) ha a kérelmező a Közösségben letelepedett személy;

b) amennyiben a későbbiekben megállapíthatónak tűnik, hogy a végtermékek az ideiglenesen kivitt áru feldolgozásából keletkeztek.

   Azokat az eseteket, amelyekben az ezen b) ponttól való eltérések alkalmazhatók, és azokat a feltételeket, amelyek szerint az ilyen eltéréseket alkalmazni kell, a bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni;

c) ha a passzív feldolgozási eljárás alkalmazásának engedélyezése nem fenyeget a közösségi feldolgozók alapvető érdekeinek súlyos sérelmével (gazdasági feltételek).

III. Az eljárás lefolytatása

149. cikk

(1) A vámhatóság meghatározza azt az időtartamot, amelyen belül a végterméket újra be kell hozni a Közösség vámterületére. Ez a határidő az engedélyes által benyújtott, megfelelően indokolt kérelem alapján meghosszabbítható.

(2) A vámhatóság megállapítja a művelet elszámolási kulcsát vagy, szükséges esetén, ennek meghatározási módját.

150. cikk

(1) A 151. cikk (1) bekezdésében megállapított teljes vagy részleges behozatali vámmentességet csak akkor lehet megadni, ha a végterméket szabad forgalomba bocsátásra bejelentették:

a) az engedélyes nevében vagy érdekében; vagy

▼B

b) a Közösségben letelepedett bármely más személy nevében vagy érdekében, amennyiben e személy beszerezte az engedélyes hozzájárulását, és az engedélyezés feltételei teljesülnek.

(2) A 151. cikkben megállapított teljes vagy részleges behozatali vámmentesség nem adható meg, ha a passzív feldolgozási eljárással kapcsolatos valamelyik feltétel vagy kötelezettség nem teljesül, kivéve ha megállapítást nyer, hogy a mulasztásnak nincs jelentős hatása az említett eljárás helyes lefolytatására.

151. cikk

(1) A 145. cikkben megállapított teljes vagy részleges behozatali vámmentességet úgy kell teljesíteni, hogy a szabad forgalomba bocsátott végtermékre alkalmazható behozatali vámok összegéből le kell vonni azoknak a behozatali vámoknak az összegét, amelyek az ideiglenesen kivitt árura ugyanazon a napon akkor lennének alkalmazhatók, ha ezeket abból az országból importálnák a Közösség vámterületére, amelyben a feldolgozási műveleten vagy az utolsó feldolgozási műveleten keresztülmentek.

(2) Az (1) bekezdés alapján levonásra kerülő összeget a szóban forgó árunak a passzív feldolgozási eljárás alá vonására vonatkozó bejelentés elfogadása napján érvényes mennyisége és jellege alapján, valamint az árura a végtermék belföldi forgalom számára történő vámkezelése napján alkalmazandó egyéb tehermegállapítási szabályok alapján kell kiszámítani.

Az ideiglenesen kivitt áru értéke az az érték, amelyet erre az árura figyelembe vesznek a végtermék vámértékének meghatározásakor a 32. cikk (1) bekezdése b) pontja i. alpontjának megfelelően, vagy ha az érték nem határozható meg ilyen módon, a végtermék vámértéke és az ésszerű módon meghatározott feldolgozási költségek közötti különbség.

Azonban

— egyes, a bizottsági eljárásnak megfelelően meghatározott terheket nem kell figyelembe venni a levonásra kerülő összeg kiszámításánál,

— ha a passzív feldolgozási eljárás alá helyezés előtt, meghatározott célra történő felhasználásuk alapján csökkentett vámtétellel bocsátották szabad forgalomba az ideiglenesen kivitt árut és mindaddig, amíg a csökkentett vámtétel megadásának feltételei fennállnak, a levonásra kerülő összeg az árunak a szabad forgalomba bocsátásakor ténylegesen kivetett behozatali vám összege.

(3) Ha az ideiglenesen kivitt árura a szabad forgalomba bocsátáskor, tekintettel a meghatározott célra történő felhasználására, csökkentett vagy nulla vámtétel állapítható meg, ezt a vámtételt kell figyelembe venni, amennyiben az áru keresztülment az ilyen meghatározott célra történő felhasználással összefüggő műveleteken abban az országban, ahol a feldolgozási művelet vagy az utolsó ilyen művelet végrehajtásra került.

▼B

(4) Ha a végtermék a 20. cikk (3) bekezdésének d) vagy e) pontja értelmében jogosult kedvezményes tarifális intézkedésre, és ez az intézkedés létezik az ideiglenesen kivitt áruval azonos vámtarifa-besorolás alá tartozó árura, az (1) bekezdés alapján levonásra kerülő összeg megállapításánál figyelembe veendő behozatali vámtétel az a tétel, amelyet akkor kellene alkalmazni, ha az ideiglenesen kivitt áru megfelelne azoknak a feltételeknek, amelyek alapján a kedvezményes intézkedés alkalmazható.

(5) Ez a cikk nem érinti a Közösség és harmadik országok közötti kereskedelemmel összefüggésben elfogadott vagy elfogadásra kerülő olyan rendelkezések alkalmazását, amelyek egyes végtermékek vonatkozásában behozatali vámmentességet írnak elő.

152. cikk

(1) Ha a feldolgozási művelet célja az ideiglenesen kivitt áru javítása, az árut teljes behozatali vámmentességgel kell szabad forgalomba bocsátani, ha a vámhatóság számára meggyőzően megállapításra kerül, hogy az árut díjmentesen javították szerződéses vagy jogszabályban foglalt garanciális kötelezettség alapján vagy gyártási hiba miatt.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha a hibát a szóban forgó áru első szabad forgalomba bocsátásakor már figyelembe vették.

153. cikk

Ha a feldolgozási művelet célja az ideiglenesen kivitt áru javítása, és a javítást térítés ellenében végzik, a 145. cikkben foglalt részleges behozatali vámmentességet a végtermékekre a termékek szabad forgalomba bocsátására vonatkozó bejelentés elfogadásának időpontjában a rájuk vonatkozó tehermegállapítási szabályok alapján alkalmazandó vámok összegének megállapításával kell megadni, vámértékként a javítási költségek összegét figyelembe véve, amennyiben ezek a költségek képviselik az egyetlen ellenszolgáltatást, amit az engedélyes nyújtott, és ezekre nincs hatással az engedélyes és a művelet végrehajtója közötti semmilyen kapcsolat.

▼M3

A 151. cikktől eltérően, a bizottsági eljárást lehet alkalmazni azoknak az eseteknek és különös feltételeknek a meghatározására, amikor és amelyek mellett az áru a passzív feldolgozási műveletet követően oly módon bocsátható szabad forgalomba, hogy a feldolgozási művelet költségét tekintik az Európai Közösségek Vámtarifájának alkalmazása céljából értékelési alapnak.

▼B

IV. Passzív feldolgozás szabvány csererendszer alkalmazásával

154. cikk

(1) Az ebben a IV. szakaszban megállapított, az előző rendelkezéseken felül alkalmazandó feltételek alapján a szabvány csererendszer lehetővé teszi, hogy valamely importált termék, a továbbiakban „helyettesítő termék”, valamely végterméket helyettesítsen.

(2) A vámhatóság engedélyezi a szabvány csererendszer alkalmazását, ha a feldolgozási művelet a közös agrárpolitika vagy mezőgazdasági termékek feldolgozásából származó egyes árukra alkalmazandó különleges rendelkezések hatálya alá tartozó áruktól eltérő közösségi áruk javítását foglalja magában.

(3) A 159. cikk sérelme nélkül, a végtermékekre alkalmazandó rendelkezéseket a helyettesítő termékekre is alkalmazni kell.

(4) Az általuk megállapításra kerülő feltételek mellett a vámhatóságok engedélyezik a helyettesítő termékek behozatalát az ideiglenesen kivitt áru kivitele előtt (előzetes behozatal).

Valamely helyettesítő termék előzetes behozatala esetén biztosítékot kell nyújtani a behozatali vámok összegének fedezésére.

155. cikk

(1) A helyettesítő terméknek ugyanolyan vámtarifa-besorolásúnak, azonos kereskedelmi minőségűnek és műszaki jellemzőjűnek kell lennie, mint amilyen az ideiglenesen kivitt áru lenne, amennyiben ez az utóbbi a szóban forgó javításon keresztülment volna.

(2) Ha az ideiglenesen kivitt áru már használt volt kivitele előtt, a helyettesítő terméknek is használtnak kell lennie, és nem lehet új termék.

A vámhatóság azonban eltéréseket engedélyezhet ez alól a szabály alól, ha a helyettesítő terméket díjmentesen biztosították szerződéses vagy jogszabályban foglalt garanciális kötelezettség alapján vagy gyártási hiba miatt.

156. cikk

A szabványcserét csak akkor lehet engedélyezni, ha ellenőrizni lehet a 155. cikkben megállapított feltételek teljesülését.

157. cikk

(1) Előzetes behozatal esetén az exportáru ideiglenes kivitelének attól a naptól számított 2 hónapos határidőn belül kell megtörténnie, amikor a vámhatóság a helyettesítő termék szabad forgalomba bocsátására vonatkozó bejelentést elfogadta.

▼B

(2) Ha kivételes körülmények ezt indokolják, a vámhatóság, az érintett személy kérelmére, az (1) bekezdésben említett határidőt ésszerű határokon belül meghosszabbíthatja.

158. cikk

Előzetes behozatal esetében és a 151. cikk alkalmazásakor a levonásra kerülő összeget az ideiglenesen kivitt árura azon a napon alkalmazandó tehermegállapítási szabályok alapján kell meghatározni, amikor elfogadták az eljárás alá vonására vonatkozó bejelentést.

159. cikk

A 147. cikk (2) bekezdése és a 148. cikk b) bekezdése a szabványcsere keretében nem alkalmazható.

V. Egyéb rendelkezés

160. cikk

A passzív feldolgozás keretében megállapított eljárások a nem tarifális közös kereskedelempolitikai intézkedések végrehajtására is alkalmazhatók.

4. szakasz

Kivitel

161. cikk

(1) A kiviteli eljárás lehetővé teszi, hogy közösségi áru elhagyja a Közösség vámterületét.

A kivitel magában foglalja a kiléptetési alakiságok, beleértve a kereskedelempolitikai intézkedések, és adott esetben a kiviteli vámok alkalmazását is.

(2) A passzív feldolgozási eljárás vagy a 163. cikk szerinti árutovábbítási eljárás hatálya alá vont áruk kivételével, és a 164. cikk sérelme nélkül, minden kivitelre szánt közösségi árut kiviteli eljárás alá kell vonni.

(3) A Helgolandba feladott áru nem minősül a Közösség vámterületéről kivitt árunak.

(4) A bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni azt az esetet, amikor, és azokat a feltételeket, amelyek mellett a Közösség vámterületét elhagyó áru nem tartozik kiviteli nyilatkozat hatálya alá.

(5) A kiviteli nyilatkozatot annak a helynek a felügyeletéért felelős vámhivatalnál kell benyújtani, ahol az exportőr letelepedett, vagy ahol az árut kivitelhez becsomagolták vagy berakták. Az ettől való eltéréseket a bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni.

▼B

162. cikk

A kivitelre bocsátást azzal a feltétellel lehet engedélyezni, hogy a szóban forgó áru ugyanolyan állapotban hagyja el a Közösség vámterületét, mint amilyenben a kiviteli nyilatkozat elfogadásakor volt.

5. szakasz

Belső árutovábbítási eljárás

163. cikk

(1) A belső árutovábbítási eljárás, a (2)–(4) bekezdésben megállapított feltételek mellett lehetővé teszi a Közösség vámterületén lévő egyik pontról a másikra közösségi áruk harmadik ország területén keresztül történő szállítását vámjogi helyzetükben történő változás nélkül. Ez a rendelkezés nem érinti a 91. cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazását.

(2) Az (1) bekezdésben említett szállításra a következők alapján kerülhet sor:

a) belső közösségi árutovábbítási eljárás keretében, amennyiben valamely nemzetközi megállapodás az ilyen lehetőségről rendelkezik;

b) TIR-igazolvánnyal (TIR-egyezmény);

c) árutovábbítási okmányként használt ATA-igazolvánnyal ►M1 ——————— ◄;

d) a Rajnai Manifest alapján (a felülvizsgált Rajnai Hajózási Egyezmény 9. cikke);

e) az 1951. június 19-én Londonban aláírt, az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, a fegyveres erőik jogállásáról szóló egyezményben előírt 302. formanyomtatvány alapján;

f) postai úton (csomagpostát is beleértve).

(3) A (2) bekezdés a) pontjában említett esetben a 92., 94., 95., 96., illetve 97. cikk rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

(4) A (2) bekezdés b)–f) pontjában említett esetekben az áruk csak akkor őrzik meg a vámjogi helyzetüket, ha azt a bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadott rendelkezések által előírt feltételek mellett és formában állapították meg.

164. cikk

A bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni azokat a feltételeket, amelyek mellett a közösségi áruk vámeljárás nélkül a Közösség vámterületének egyik pontjáról a másikra, illetve vámjogi helyzetük megváltozása nélkül ideiglenesen e területen kívül szállíthatók.

▼B

165. cikk

A belső közösségi árutovábbítási eljárást akkor is alkalmazni kell, ha azt valamely közösségi rendelkezés kifejezetten előírja.

3. FEJEZET

EGYÉB VÁMJOGI SORS

1. szakasz

Vámszabad területek és vámszabad raktárak

A. **Általános rendelkezések**

166. cikk

A vámszabad területek és vámszabad raktárak a Közösség vámterületének részei vagy e területen elhelyezkedő és a terület többi részétől elkülönített helyiségek vagy területek, melyekben:

a) a közösségi árukat behozatali vámok és a kereskedelempolitika behozatali intézkedéseinek szempontjából úgy tekintik, mintha nem lennének a Közösség vámterületén, feltéve hogy azokat nem bocsátják szabad forgalomba, nem vonják más vámeljárás alá, illetve nem használják fel vagy el a vámjogszabályban előírt feltételektől eltérő feltételek mellett.

b) azok a közösségi áruk, amelyekre vonatkozóan ilyen rendelkezést hoztak a különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi jogszabályokban, vámszabad területre vagy vámszabad raktárba helyezésük alapján jogosultak azokra az intézkedésekre, amelyek általában az áruk kiviteléhez kapcsolódnak.

167. cikk

(1) A tagállamok a Közösség vámterületének egyes részeit vámszabad területnek nyilváníthatják vagy azokon vámszabad raktárak létesítését engedélyezhetik.

(2) A tagállamok határozzák meg az egyes vámszabad területek területét. A vámszabad raktárakként kijelölni kívánt helyiségeket vagy területeket a tagállamoknak jóvá kell hagyniuk.

▼M3

(3) A 168a. cikkel összhangban kijelöltek kivételével a vámszabad területeknek körülkerítetteknek kell lenniük. A tagállamok jelölik ki a vámszabad területek vagy vámszabad raktárak be- és kilépő helyeit

▼B

(4) Vámszabad területen lévő épület építéséhez a vámhatóság előzetes jóváhagyása szükséges.

▼B

168. cikk

▼M3

(1) A vámszabad területek – kivéve a 168a. cikkel összhangban kijelölt vámszabad területeket – és vámszabad raktárak határai, illetve be- és kilépő helyei a vámhatóságok felügyelete alatt állnak.

▼B

(2) A vámszabad területre vagy vámszabad raktárba belépő vagy ezeket elhagyó személyek és szállítóeszközök vámellenőrzés alá vonhatók.

(3) A vámszabad terület vagy vámszabad raktár igénybevétele megtagadható az olyan személyektől, akik nem biztosítják a szükséges garanciákat az e Kódexben foglalt szabályok betartásához.

(4) A vámhatóság ellenőrizheti a vámszabad területre vagy vámszabad raktárba belépő, azokat elhagyó, vagy azokban maradó árukat. Az ilyen ellenőrzések elvégzésének lehetővé tételére a belépő vagy kilépő árut kísérő fuvarokmány egy példányát a vámhatóság által erre kijelölt személynek a vámhatóságnak át kell adnia, vagy azt rendelkezésre bocsátás céljából meg kell őriznie. Ha ilyen ellenőrzés válik szükségessé, az árut a vámhatóság rendelkezésére kell bocsátani.

▼M3

168a. cikk

(1) A vámhatóságok kijelölhetnek olyan vámszabad területeket, ahol vámellenőrzések és vámkezelés végezhető, és ahol a vámtartozással kapcsolatos rendelkezések a vámraktározási eljárás előírásaival összhangban alkalmazhatók.

A 170., 176. és 180. cikk rendelkezései az így kijelölt vámszabad területekre nem alkalmazhatók.

(2) A 37., 38. és 205. cikkben a vámszabad területekre történő hivatkozások az (1) bekezdésben említett vámszabad területekre nem alkalmazhatók.

▼B

B. **Az áruk vámszabad területre vagy vámszabad raktárba történő beléptetése**

169. cikk

Mind közösségi, mind nem közösségi áruk beléptethetők vámszabad területre vagy vámszabad raktárba.

A vámhatóság előírhatja azonban, hogy azt az árut, amely veszélyt jelent, vagy más árut megkárosíthat, illetve amely egyéb okok miatt különleges felszerelést igényel, kifejezetten azok befogadására kialakított helyiségekben vagy területeken helyezzék el.

▼B

170. cikk

(1) A 168. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, a vámszabad területre vagy vámszabad raktárba belépő árut nem kell bemutatni a vámhatóságnak, és arra vámáru-nyilatkozatot sem kell benyújtani.

▼M4

(2) Az árut akkor kell a vámhatóságnak bemutatni, és akkor kell rajta elvégezni az előírt vámalakiságokat, ha:

a) olyan vámeljárás alá vonták, amely az áru vámszabad területre vagy vámszabad raktárba lépésekor lezárul; ha azonban a szóban forgó vámeljárás lehetővé teszi az áru bemutatásának kötelezettsége alóli mentesítést, az ilyen bemutatást nem lehet megkövetelni;

b) azt behozatali vámok visszatérítésére vagy elengedésére hozott határozat alapján helyezték el vámszabad területen vagy vámszabad raktárban;

c) jogosult a 166. cikk b) pontjában említett intézkedésekre;

d) közvetlenül a Közösség vámterületén kívülről léptetik be vámszabad területre vagy vámszabad raktárba.

▼B

(3) A vámhatóság előírhatja, hogy értesítsék a vámhivatalt azokról az árukról, amelyek kiviteli vámok vagy más kiviteli rendelkezések hatálya alá tartoznak.

(4) Az érintett fél kérelmére a vámhatóság igazolja a vámszabad területre vagy vámszabad raktárba beléptetett áru közösségi vagy nem közösségi vámjogi helyzetét.

C. **A vámszabad területek és vámszabad raktárak működése**

171. cikk

(1) Az áru korlátlan ideig maradhat vámszabad területen vagy vámszabad raktárban.

(2) A közös agrárpolitika hatálya alá tartozó, a 166. cikk b) pontjában említett egyes árukra külön határidőket lehet előírni a bizottsági eljárásnak megfelelően.

172. cikk

(1) A vámszabad területen vagy vámszabad raktárban bármilyen ipari, kereskedelmi vagy szolgáltatási tevékenység engedélyezett az e Kódexben megállapított feltételek szerint. Ilyen tevékenység végzéséről a vámhatóságot előre értesíteni kell.

(2) A vámhatóság tiltásokat vagy korlátozásokat írhat elő az (1) bekezdésben említett tevékenységekre vonatkozóan az érintett áru jellegére vagy a vámfelügyelet követelményeire figyelemmel.

▼B

(3) A vámhatóság azoknak a személyeknek, akik nem biztosítják a szükséges garanciákat az e Kódexben megállapított rendelkezések betartásához, megtilthatja, hogy vámszabad területen vagy vámszabad raktárban tevékenységet végezzenek.

173. cikk

A vámszabad területre vagy vámszabad raktárba beléptetett nem közösségi áruk, miközben vámszabad területen vagy vámszabad raktárban maradnak:

a) szabad forgalomba bocsáthatók az ezen eljárás és a 178. cikk által megállapított feltételek szerint;

b) engedélyezés nélkül keresztülmehetnek a 109. cikk (1) bekezdésében említett szokásos kezelési formákon;

c) aktív feldolgozási eljárás alá vonhatók az abban az eljárásban megállapított feltételek szerint.

A hamburgi régi szabadkikötő területén, a Kanári-szigetek, az Azori-szigetek, Madeira és a tengerentúli megyék vámszabad területein belüli feldolgozási műveletekre azonban nem vonatkoznak a gazdasági feltételek.

A hamburgi régi szabadkikötő tekintetében azonban, ha ez az eltérés a Közösségben valamely gazdasági ágazatban hatással van a versenyfeltételekre, a Tanács a Bizottság javaslatára, minősített többséggel eljárva határoz arról, hogy a gazdasági feltételeket alkalmazni kell a hamburgi régi szabadkikötő területén belül végzett, adott gazdasági tevékenységre;

d) vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás alá vonhatók az abban az eljárásban megállapított feltételek szerint;

e) ideiglenes behozatali eljárás alá vonhatók az abban az eljárásban megállapított feltételek szerint;

f) tulajdonjogáról le lehet mondani a 182. cikknek megfelelően;

g) megsemmisíthetők, amennyiben az érintett személy minden olyan információt megad a vámhatóságnak, amelyeket az szükségesnek ítél.

Ha az árukat a c), d) vagy e) pontban említett valamelyik eljárás alá vonják, a tagállamok, amennyire az a vámszabad területek vagy vámszabad raktárak üzemeltetési és vámfelügyeleti feltételeinek figyelembevételéhez szükséges, kiigazíthatják a megállapított ellenőrzési rendelkezéseket.

174. cikk

A közös agrárpolitika hatálya alá tartozó, a 166. cikk b) pontjában említett közösségi áruk kizárólag az ilyen árukra kifejezetten előírt kezelési formákon mehetnek keresztül a 109. cikk (2) bekezdésének megfelelően. Az ilyen kezelés engedély nélkül végezhető.

▼B

175. cikk

(1) Ha a 173. és 174. cikk rendelkezései nem alkalmazhatók, a nem közösségi árut és a 166. cikk b) pontjában említett közösségi árut vámszabad területen vagy vámszabad raktárban nem lehet el- vagy felhasználni.

(2) A készletekre alkalmazandó rendelkezések sérelme nélkül, ahol az érintett eljárás így rendelkezik, az (1) bekezdés nem zárja ki az olyan áru el- vagy felhasználását, amelynek szabad forgalomba bocsátása vagy ideiglenes behozatala nem vonja maga után behozatali vámok vagy a közös agrárpolitika vagy kereskedelempolitika szerinti intézkedések alkalmazását. Ebben az esetben nincs szükség a szabad forgalomba bocsátás vagy az ideiglenes behozatal bejelentésére.

Ilyen bejelentésre azonban szükség van, ha az árura vámkontingens vagy vámplafon vonatkozik.

176. cikk

(1) A vámszabad területen vagy vámszabad raktárban áru tárolásával, megmunkálásával, feldolgozásával, eladásával vagy vételével járó tevékenységet végző személyeknek raktárnyilvántartást kell vezetniük a vámhatóság által jóváhagyott formában. Az árukat az e személy helyiségébe vagy területére történő beléptetéskor be kell jegyezni a raktárnyilvántartásba. A raktárnyilvántartásnak olyannak kell lennie, hogy abból a vámhatóság azonosítani tudja az árukat, valamint fel kell tüntetni benne az áruk szállítását.

▼M4

(2) Ha az áru vámszabad területen belül kerül átrakásra, a művelettel kapcsolatos okmányokat a vámhatóság részére történő rendelkezésre bocsátás céljából meg kell őrizni. Az árunak az ilyen átrakással kapcsolatos rövid távú tárolása a művelet elválaszthatatlan részének tekintendő.

A vámszabad területre közvetlenül a Közösség vámterületén kívülről beszállított áruról, illetve a Közösség vámterületét közvetlenül a vámszabad területről elhagyó áruról gyűjtő vámáru-nyilatkozatot kell benyújtani a 36a—36c., illetve adott esetben a 182a—182d. cikknek megfelelően.

▼B

D. **Az áru vámszabad területről vagy vámszabad raktárból történő kiléptetése**

177. cikk

A különleges tárgykörökre vonatkozó vámjogszabályok alapján elfogadott különös rendelkezések sérelme nélkül, a vámszabad területet vagy vámszabad raktárt elhagyó áruk:

— a Közösség vámterületéről kivitelre vagy újrakivitelre kerülhetnek, vagy

— a Közösség vámterületének más részére vihetők.

▼B

A III. cím rendelkezéseit – a 48–53. cikk kivételével, ha közösségi árukról van szó – alkalmazni kell az e terület más részeire vitt árukra is az olyan áruk kivételével, amelyek e területet tengeri vagy légi úton hagyják el, anélkül hogy árutovábbítási vagy más vámeljárás alá vonnák őket.

178. cikk

(1) Ha vámtartozás merül fel nem közösségi áruk vonatkozásában, és az ilyen áruk vámértéke a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő áron alapul, amely magában foglalja a vámraktározás vagy az áru állagmegóvásának költségét mialatt a vámszabad területen vagy vámszabad raktárban van, az ilyen költségeket nem lehet beszámítani a vámértékbe, ha azokat az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ártól elkülönülten tüntetik fel.

(2) Ha az említett áruk vámszabad területen vagy vámszabad raktárban a 109. cikk (1) bekezdése értelmében vett szokásos kezelési forma valamelyikén mentek keresztül, az áru jellege, a vámérték és a behozatali vámok összegének meghatározásában figyelembe veendő mennyiség – a nyilatkozattevő kérelmére, és feltéve, hogy az ilyen kezelés az említett cikk (3) bekezdésének megfelelően kiadott engedély alapján történt – megegyezik azzal, amelyet ezen áruk vonatkozásában a 214. cikkben említett időpontban vennének figyelembe, ha azok nem mentek volna keresztül ilyen kezelésen. Azonban a bizottsági eljárásnak megfelelően határozni lehet az e rendelkezéstől való eltérésekről.

179. cikk

(1) A 166. cikk b) bekezdésében említett, a közös agrárpolitika hatálya alá tartozó és vámszabad területre vagy vámszabad raktárba beléptetett közösségi áruknak olyan, a szabályok által megállapított vámjogi sorsot kell kijelölni, amelyek alapján azok – vámszabad területre vagy vámszabad raktárba történő beléptetésük folytán – jogosultak az ilyen áruk kiviteléhez általában kapcsolódó intézkedésekre.

(2) Ha az ilyen árut a Közösség vámterületének egy másik részére küldenék vissza, vagy ha a 171. cikk (2) bekezdésének alapján előírt határidő lejártáig nem nyújtottak be kérelmet az (1) bekezdésben említett vámjogi sors kijelölésére, a vámhatóság meghozza a vámjogi sors teljesítésének elmulasztásával kapcsolatos különleges tárgykörökre vonatkozó jogszabályok által megállapított intézkedéseket.

180. cikk

(1) Ha az árut a Közösség vámterületének egy másik részére léptetik be vagy küldik vissza, vagy vámeljárás alá vonják, a 170. cikk (4) bekezdésében említett igazolás felhasználható ezen áru közösségi vagy nem közösségi helyzetének bizonyítékaként.

(2) Ha az igazolással vagy valamilyen más módon nem bizonyított, hogy az áru közösségi vagy nem közösségi vámjogi helyzetű-e, az árut úgy kell tekinteni mint:

▼B

— közösségi árut, a kiviteli vámok és kiviteli engedélyek vagy a kereskedelempolitika értelmében megállapított kiviteli intézkedések alkalmazása céljából,

— nem közösségi árut, minden egyéb esetben.

▼M4

181. cikk

A vámhatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy amikor az áru a Közösség vámterületét vámszabad területről vagy vámszabad raktárból hagyja el, tiszteletben tartják a kivitelre, a passzív feldolgozásra, az újrakivitelre, a felfüggesztő vagy a belső árutovábbítási eljárásra vonatkozó szabályokat, valamint az V. cím rendelkezéseit.

▼B

2. szakasz

Újrakivitel, megsemmisítés és felajánlás az államkincstár javára

182. cikk

(1) A nem közösségi áru:

— újraexportálható a Közösség vámterületéről,

— megsemmisíthető,

— felajánlható az államkincstár javára, ha a nemzeti jogalkotás így rendelkezik.

(2) Az újrakivitel, adott esetben, magában foglalja a kilépő árura megállapított vámalakiságok alkalmazását, ideértve a kereskedelempolitikai intézkedéseket is.

A bizottsági eljárásnak megfelelően meg lehet határozni azokat az eseteket, amelyekben a nem közösségi áru olyan felfüggesztő eljárás alá vonható, amelynek célja, hogy ne kerüljenek alkalmazásra a kivitelre vonatkozó kereskedelempolitikai intézkedések.

►M1 (3) A bizottsági eljárásnak megfelelően meghatározott eseteket kivéve ►M4 ———— ◄ az áru megsemmisítéséről a vámhatóságot előzetesen értesíteni kell. ◄ A vámhatóság megtiltja az újrakivitelt, haa (2) bekezdés első albekezdésében említett alakiságok vagy intézkedésekezt megkövetelik. Ha a Közösség vámterületén lévő, gazdaságivámeljárás alatt álló árut kívánnak újraexportálni, vámárunyilatkozatotkell benyújtani az 59–78. cikk rendelkezéseinekmegfelelően. Ilyen esetekben a 161. cikk (4) és (5) bekezdésétalkalmazni kell.

Az államkincstár javára történő felajánlást a nemzeti rendelkezéseknek megfelelően kell teljesíteni.

(4) A megsemmisítés vagy átengedés az államkincstár számára nem eredményezhet költséget.

(5) A megsemmisítésből származó hulladékra vagy maradékra a nem közösségi árukra előírt vámjogi sorsot kell kijelölni.

A hulladék vagy maradék a 37. cikk (2) bekezdésében megállapított ideig vámfelügyelet alatt marad.

▼B

V. CÍM

A KÖZÖSSÉG VÁMTERÜLETÉT ELHAGYÓ ÁRUK

▼M4

182a. cikk

(1) A Közösség vámterületét elhagyó árukra vonatkozóan vámáru-nyilatkozatot vagy — amennyiben nem kötelező a vámáru-nyilatkozat — gyűjtő vámáru-nyilatkozatot kell tenni, kivéve az olyan szállítóeszközzel fuvarozott árukat, amely a vámterület felségvizein vagy légterén megállás nélkül halad át.

(2) Különleges körülményeknek megfelelően, és meghatározott típusú áruforgalom, szállítási mód és gazdasági szereplők tekintetében, valamint amikor nemzetközi megállapodások különleges biztonsági előírásokat tartalmaznak, a bizottsági eljárás keretében kell megállapítani a következőket:

— az a határidő, ameddig a kiviteli vámhivatalnál a vámáru-nyilatkozatot, illetve a gyűjtő vámáru-nyilatkozatot be kell nyújtani az áruknak a Közösség vámterületéről történő kiszállítását megelőzően,

— a fent említett határidő alóli kivételekre, és a határidőtől való eltérésekre vonatkozó szabályok,

— azok a feltételek, amelyek mellett a gyűjtő vámáru-nyilatkozat követelményétől el lehet tekinteni, illetve azt módosítani lehet; és

— azok az esetek és feltételek, amelyekben, illetve amelyek mellett a Közösség vámterületét elhagyó áruk esetében nem kell sem vámáru-nyilatkozatot, sem gyűjtő vámáru-nyilatkozatot tenni.

182b. cikk

(1) Amennyiben a Közösség vámterületét elhagyó áruk számára olyan vámjogi sorsot határoznak meg, amelyhez a vámszabályok értelmében vámáru-nyilatkozat benyújtása kötelező, akkor ezt a vámáru-nyilatkozatot a kiviteli vámhivatalnál kell benyújtani, az áruknak a Közösség vámterületéről történő kiszállítását megelőzően.

(2) Ahol a kiviteli vámhivatal nem azonos a kiléptető vámhivatallal, a kiviteli vámhivatal a szükséges adatokat azonnal közli a kiléptető vámhivatallal, vagy azokat elektronikus úton a rendelkezésére bocsátja.

(3) A vámáru-nyilatkozatnak legalább a 182d. cikk (1) bekezdésében említett gyűjtő vámáru-nyilatkozathoz szükséges adatokat tartalmaznia kell.

(4) Amennyiben a vámáru-nyilatkozatot nem adatfeldolgozási technológia felhasználásával készítik, a vámhatóságoknak az adatok tekintetében ugyanolyan szintű kockázatkezelést kell alkalmazniuk, mint amilyet az adatfeldolgozási technológia felhasználásával készített vámáru-nyilatkozatoknál alkalmaznak.

▼M4

182c. cikk

(1) Amennyiben a Közösség vámterületét elhagyó áruk számára olyan vámjogi sorsot határoznak meg, amelyhez nem kötelező vámáru-nyilatkozat benyújtása, a kiléptető vámhivatalhoz gyűjtő vámáru-nyilatkozatot kell benyújtani az áruknak a Közösség vámterületéről történő kiszállítását megelőzően.

(2) A vámhatóságok engedélyezhetik a gyűjtő vámáru-nyilatkozat más vámhivatalhoz történő benyújtását is, feltéve hogy ez a vámhivatal a szükséges adatokat azonnal közli a kiléptető vámhivatallal, vagy azokat elektronikus úton a rendelkezésére bocsátja.

(3) A vámhatóságok elfogadhatják a gyűjtő vámáru-nyilatkozat benyújtása helyett egy értesítés benyújtását és a gazdálkodó számítógépes rendszerében a gyűjtő vámáru-nyilatkozat adataihoz való hozzáférést.

182d. cikk

(1) A bizottsági eljárás keretében gyűjtő vámáru-nyilatkozatra vonatkozóan a kockázatelemzéshez és a vámellenőrzés megfelelő alkalmazásához szükséges, elsősorban biztonsági célú adatokat tartalmazó, közös adatkört és adatformátumot kell megállapítani, adott esetben a nemzetközi előírások és kereskedelmi szokások felhasználásával.

(2) A gyűjtő vámáru-nyilatkozatot adatfeldolgozási technológia felhasználásával kell benyújtani. A kereskedelmi, kikötői vagy szállítási információkat is lehet használni, amennyiben azok tartalmazzák a szükséges adatokat.

Kivételes körülmények között a vámhatóságok papíralapú gyűjtő vámáru-nyilatkozatot is elfogadhatnak, amennyiben ugyanazt a kockázatkezelési szintet alkalmazzák, mint az adatfeldolgozási technika felhasználásával készített gyűjtő vámáru-nyilatkozatok esetében.

(3) A gyűjtő vámáru-nyilatkozatot a következőknek kell benyújtaniuk:

a) az a személy, aki az árut a Közösség vámterületéről kiszállítja, vagy az árunak a Közösség vámterületéről történő kiszállításánál a fuvarozásért felelősséget vállal; vagy

b) bármely olyan személy, aki a szóban forgó árut az illetékes vámhatóság elé tudja állítani vagy állíttatni; vagy

c) az a) vagy b) pontban említett személyek valamelyikének képviselője.

(4) A (3) bekezdésben említett személy, kérelmére, engedélyt kap arra, hogy a gyűjtő vámáru-nyilatkozat benyújtását követően annak egy vagy több adatát módosíthassa. Nem lehetséges azonban a módosítás azt követően, hogy a vámhatóságok:

a) tájékoztatták a gyűjtő vámáru-nyilatkozatot benyújtó személyt arról, hogy meg kívánják vizsgálni az árukat; vagy

b) megállapították, hogy a szóban forgó adatok nem helytállóak; vagy

c) engedélyezték az áruk elszállítását.

▼B

183. cikk

A Közösség vámterületét elhagyó áru vámfelügyelet alatt áll. A vámhatóság az árut a hatályban lévő rendelkezéseknek megfelelően ellenőrzésnek vetheti alá. Az áru az említett területet, adott esetben, a vámhatóság által meghatározott útvonal igénybevételével és azoknak az eljárásoknak megfelelően hagyja el, amelyet a hatóság megállapított.

VI. CÍM

KEDVEZMÉNYES ELJÁRÁSOK

1. FEJEZET

VÁMMENTESSÉGEK

184. cikk

A Tanács a Bizottság javaslatára, minősített többséggel eljárva, meghatározza azokat az eseteket, amelyekben, különleges körülményekre tekintettel, behozatali- vagy kivitelivám-mentesség adható, ha az árut szabad forgalomba bocsátják, vagy exportálják.

2. FEJEZET

TÉRTI ÁRUK

185. cikk

(1) Az a közösségi áru, amelyet – miután a Közösség vámterületéről exportálták – 3 éven belül visszahoznak erre a vámterületre és szabad forgalomba bocsátanak, az érintett személy kérelmére behozatali vámmentességet kap.

Azonban:

— a 3 éves határidő meghosszabbítható különleges körülmények figyelembevételével;

— ha a Közösség vámterületéről történő kivitele előtt a tértiárut meghatározott célra történő felhasználása miatt csökkentett vagy nulla behozatali vámtétellel bocsátották szabad forgalomba, az (1) bekezdés értelmében vett vámmentesség csak akkor adható, ha azt ugyanarra a célra kívánják újra behozni.

Ha az a cél, amelyre a szóban forgó árut importálni kívánják, már nem azonos, az árura felszámítható behozatali vámok összegét csökkenteni kell minden olyan összeggel, amelyet az árura akkor vetettek ki, amikor azt először szabad forgalomba bocsátották. Amennyiben az utóbbi összeg túllépi a tértiáru szabad forgalomba bocsátásakor kivetett összeget, semmilyen visszatérítés nem engedélyezett.

▼B

(2) Az (1) bekezdésben megállapított behozatali vámmentesség nem adható meg olyan áru esetében:

a) amelyet passzív feldolgozási eljárás keretében exportáltak a Közösség vámterületéről, kivéve ha az áru ugyanabban az állapotban marad, mint amelyben kivitték;

b) amely harmadik országokba irányuló kivitelt is magában foglaló közösségi intézkedés hatálya alá tartozott. A bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni azokat a körülményeket és feltételeket, amelyek mellett ettől a követelménytől el lehet tekinteni.

186. cikk

A 185. cikkben megállapított behozatali vámmentességet csak akkor lehet megadni, ha az áru újrabehozatala ugyanabban az állapotban történik, amelyben kivitelére sor került. A bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni azokat a körülményeket és feltételeket, amelyek mellett ettől a követelménytől el lehet tekinteni.

187. cikk

A 185. és 186. cikket megfelelően alkalmazni kell az eredetileg exportált vagy aktív feldolgozási eljárást követően újrakivitelre kerülő végtermékekre.

A jogszerűen felszámítható behozatali vám összegét az aktív feldolgozási eljárás szerint alkalmazandó szabályok alapján kell meghatározni az újrakivitel napjának a szabad forgalomba bocsátás napját tekintve.

3. FEJEZET

A TENGERI HALÁSZAT TERMÉKEI ÉS A TENGERBŐL NYERT EGYÉB TERMÉKEK

188. cikk

A 23. cikk (2) bekezdése f) pontjának sérelme nélkül szabad forgalomba bocsátásukkor mentesülnek a behozatali vámok alól a következők:

a) a valamely tagállamban lajstromozott vagy bejegyzett és ennek az államnak a lobogója alatt hajózó hajókkal valamely harmadik ország parti tengeréből nyert tengeri halászati és egyéb termékek;

b) az a) pontban megállapított feltételeket kielégítő feldolgozó hajók fedélzetén az abban a pontban említett termékekből előállított termékek.

▼B

VII. CÍM

VÁMTARTOZÁS

1. FEJEZET

BIZTOSÍTÉK A VÁMTARTOZÁS FEDEZÉSÉRE

189. cikk

(1) Ha a vámjogszabályoknak megfelelően a vámhatóság biztosíték nyújtását követeli meg valamely vámtartozás megfizetésének biztosítására, az ilyen biztosítékot annak a személynek kell szolgáltatnia, aki ezért a tartozásért felelős vagy felelőssé válhat.

(2) A vámhatóság egy vámtartozás tekintetében csak egyetlen biztosíték nyújtását követelheti meg.

Ha valamely vámeljárás keretén belül olyan biztosítékot nyújtottak, amely több tagállamban is használatos meghatározott áruk esetében, ez a biztosíték – a bizottsági eljárás alapján elfogadott rendelkezésekben megállapítottak szerint – érvényes az érintett tagállamokban.

(3) A vámhatóság engedélyezheti, hogy az erre kötelezettől eltérő személy szolgáltassa a biztosítékot.

(4) Ha az a személy, akinek vámtartozása merült vagy merülhet fel, valamely hatóság, nincs szükség biztosítékra.

(5) A vámhatóság eltekinthet a biztosíték nyújtásának megkövetelésétől, ha a biztosítandó összeg nem haladja meg az 500 ECU-t.

190. cikk

(1) Ha a vámjogszabályok úgy rendelkeznek, hogy biztosíték nyújtása nem kötelező, a vámhatóság mérlegelheti ilyen biztosíték előírását, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a felmerült vagy esetleg felmerülő vámtartozást nem biztos, hogy az előírt határidőn belül megfizetik.

Ha nincs szükség az előző albekezdésben említett biztosítékra, a vámhatóság kötelezettségvállalást kérhet a 189. cikk (1) bekezdésében említett személytől arra, hogy teljesíti a rá vonatkozó, jogszabályban foglalt kötelezettségeket.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésében említett biztosíték kérhető:

— az ilyen biztosíték nyújtását előíró szabályok alkalmazásakor, vagy

— valamely későbbi időpontban, amikor a vámhatóság úgy találja, hogy a felmerült vagy esetleg felmerülő vámtartozást nem biztos, hogy az előírt határidőn belül megfizetik.

▼B

191. cikk

A 189. cikk (1) vagy (3) bekezdésében említett személy kérelmére a vámhatóság összevont vámbiztosíték nyújtását engedélyezi több olyan művelet fedezésére, amelyek vonatkozásában vámtartozás merült vagy merülhet fel.

192. cikk

▼M2

(1) Ha a vámjogszabályok kötelezővé teszik a biztosíték nyújtását, a vámhatóságok – a bizottsági eljárásnak megfelelően megállapított, az árutovábbításra vonatkozó különös rendelkezésekre is figyelemmel – a biztosíték összegét az alábbi szinten állapítják meg:

▼B

— a szóban forgó vámtartozás vagy vámtartozások pontos összege, ahol ez az összeg pontosan megállapítható akkor, amikor a biztosítékot kérik,

— minden más esetben a felmerült vagy esetleg felmerülő vámtartozásnak vagy vámtartozásoknak a vámhatóság által becsült maximális összege.

Ha összevont vámbiztosítékot nyújtanak olyan vámtartozásokra, amelyek összege idővel változik, az ilyen biztosíték összegét olyan szinten kell megállapítani, amely mindenkor fedezi a szóban forgó vámtartozásokat.

(2) Ha a vámjogszabályok úgy rendelkeznek, hogy biztosíték nyújtása nem kötelező, és a vámhatóság biztosíték nyújtását írja elő, a biztosíték összegét úgy határozza meg, hogy az ne lépje túl az (1) bekezdésben megállapított szintet.

(3) A bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni azokat a körülményeket és feltételeket, amelyek mellett átalánybiztosíték nyújtható.

193. cikk

Biztosíték:

— készpénz letétbe helyezésével, vagy

— kezességvállalással nyújtható.

194. cikk

(1) A készpénzt annak a tagállamnak a valutájában kell letétbe helyezni, ahol a biztosíték nyújtását előírják.

Készpénz letétbe helyezésével egyenértékűnek minősülnek a következők:

— olyan csekk benyújtása, amelynek a kifizetését a kiállító intézmény a vámhatóság számára elfogadható bármely módon garantálja,

— a vámhatóságok által fizetési eszközként elismert bármely más értékpapír benyújtása.

▼B

(2) A készpénzletét vagy az azzal egyenértékűnek tekintett fizetés formájában nyújtott biztosítékot az abban a tagállamban hatályos rendelkezéseknek megfelelően kell szolgáltatni, ahol a biztosítékot előírják.

195. cikk

A kezes írásban kötelezettséget vállal arra, hogy az adóssal egyetemleges felelőssége alapján megfizeti a megfizetendő vámtartozás biztosított összegét.

A kezesnek a Közösségben letelepedett és a tagállam vámhatósága által elfogadott harmadik személynek kell lennie.

A vámhatóság elutasíthatja a kezes vagy a javasolt biztosítékfajta elfogadását, ha az utóbbi nem látszik alkalmasnak a vámtartozás előírt határidőn belüli megfizetésének biztosítására.

196. cikk

A biztosíték nyújtására kötelezett személy szabadon választhat a 193. cikkben megállapított biztosítékfajták közül.

A vámhatóság azonban elutasíthatja a javasolt biztosítékfajta elfogadását, ha az összeegyeztethetetlen az adott vámeljárás megfelelő lefolytatásával. Ugyanez vonatkozik a javasolt biztosítékra is. A vámhatóság előírhatja, hogy a választott biztosítékfajta meghatározott ideig változatlan maradjon.

197. cikk

(1) Ha a bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadott szabályok így rendelkeznek, a vámhatóság elfogadhat a 193. cikkben említettektől eltérő biztosítékfajtákat is, ha azok ugyanolyan garanciát nyújtanak a vámtartozás megfizetésére.

A vámhatóság elutasítja az adós által javasolt biztosítékot, ha úgy ítéli meg, hogy az ilyen biztosíték nem biztosítja a vámtartozás megfizetését.

(2) Az (1) bekezdés második albekezdésében említett fenntartásra is figyelemmel, a vámhatóság elfogadhat készpénzletétet a 194. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételek teljesülése nélkül is.

198. cikk

Ha a vámhatóság megállapítja, hogy a szolgáltatott biztosíték nem biztosítja, vagy a későbbiekben nem lesz elégséges a vámtartozás előírt határidőn belüli megfizetésének biztosítására, előírhatja 189. cikk (1) bekezdésében említett személynek, hogy saját választása szerint nyújtson további biztosítékot, vagy helyettesítse az eredeti biztosítékot új biztosítékkal.

▼B

199. cikk

(1) A biztosítékot nem lehet felszabadítani addig, amíg az a vámtartozás, amelyre vonatkozóan nyújtották, meg nem szűnik, vagy a továbbiakban már nem merülhet fel. Ha a vámtartozás már megszűnt vagy a továbbiakban már nem merülhet fel, a biztosítékot haladéktalanul fel kell szabadítani.

(2) Ha a vámtartozás részben szűnt meg, vagy a biztosítékként letétbe helyezett összegnek csak egy részére vonatkozóan merülhet fel, az érintett személy kérelmére a biztosíték megfelelő részét fel kell szabadítani, kivéve ha a szóban forgó összeg ezt az intézkedést nem indokolja.

200. cikk

Az e fejezetben foglalt rendelkezésektől eltérő rendelkezéseket, szükség esetén, a bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni a nemzetközi egyezmények figyelembevétele érdekében.

2. FEJEZET

VÁMTARTOZÁS KELETKEZÉSE

201. cikk

(1) A behozatalkor vámtartozás keletkezik:

a) behozatalivám-köteles áru szabad forgalomba bocsátásakor; vagy

b) ilyen árunak a behozatali vámok alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozatali eljárás alá helyezésekor.

(2) A vámtartozás a szóban forgó vámáru-nyilatkozat elfogadásának időpontjában keletkezik.

(3) Az adós a nyilatkozattevő. Közvetett képviselet esetén az a személy, akinek nevében a vámáru-nyilatkozatot tették, szintén adósnak minősül.

Ha az (1) bekezdésben említett valamelyik eljárás vonatkozásában olyan adatok alapján készítenek vámáru-nyilatkozatot, amelyek a jogszerűen felszámítható vámok egy része vagy teljes egésze beszedésének elmulasztásához vezetnek, az a személy, aki a vámáru-nyilatkozat elkészítéséhez szükséges adatokat szolgáltatta, és tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy az adatok valótlanok, szintén adósnak tekinthető a hatályban lévő nemzeti rendelkezéseknek megfelelően.

202. cikk

(1) A behozatalkor vámtartozás keletkezik:

a) a behozatalivám-köteles árunak a Közösség vámterületére történő jogellenes bejuttatásakor; vagy

b) a vámszabad területen vagy vámszabad raktárban elhelyezett ilyen árunak a vámterület más részére történő jogellenes bejuttatásakor.

E cikk alkalmazásában jogellenes bejuttatás a 38–41. cikk és a 177. cikk második francia bekezdése rendelkezéseinek megsértésével történő bejuttatás.

▼B

(2) A vámtartozás az áru jogellenes bejuttatásakor keletkezik.

(3) Adós:

— az a személy, aki az ilyen árut jogellenesen bejuttatta,

— bármely személy, aki részt vett az áru jogellenes bejuttatásában, és tudomása volt vagy tudomása kellett legyen arról, hogy a bejuttatás jogellenes, és

— bármely személy, aki a szóban forgó árut megszerezte vagy birtokában tartotta, és az áru megszerzésekor vagy átvételekor tudomása volt, vagy tudomása kellett legyen arról, hogy azokat jogellenesen juttatták be.

203. cikk

(1) A behozatalkor vámtartozás keletkezik:

— a behozatalivám-köteles áru vámfelügyelet alóli jogellenes elvonása esetén.

(2) A vámtartozás az áru vámfelügyelet alóli jogellenes elvonásakor keletkezik.

(3) Adós:

— az a személy, aki az árut elvonta a vámfelügyelet alól,

— bármely személy, aki részt vett az előbb említett elvonásban, és tudomása volt, vagy tudomása kellett legyen arról, hogy az árut elvonják a vámfelügyelet alól,

— bármely személy, aki a szóban forgó árut megszerezte vagy birtokában tartotta, és az áru megszerzésekor vagy átvételekor tudomása volt, vagy tudomása kellett legyen arról, hogy azt elvonták a vámfelügyelet alól, és

— adott esetben, az áru átmeneti megőrzéséből vagy az adott vámeljárás alkalmazásából származó kötelezettségek teljesítésére kötelezett személy.

204. cikk

(1) A behozatalkor vámtartozás keletkezik:

a) behozatalivám-köteles áru vonatkozásában, annak átmeneti megőrzéséből vagy az adott vámeljárás alkalmazásából származó kötelezettségek valamelyikének nem teljesítése miatt; vagy

b) az árunak az ez alá az eljárás alá vonására vagy az áru meghatározott célra történő felhasználása alapján csökkentett vagy nulla behozatali vámtétel megadására vonatkozó feltétel nem teljesítése alapján,

a 203. cikkben említett eseteken kívül, kivéve, ha megállapítják, hogy e mulasztások nincsenek jelentős hatással a szóban forgó átmeneti megőrzés vagy vámeljárás helyes lefolytatására.

▼B

(2) A vámtartozás akkor keletkezik, amikor azt a kötelezettséget, amelynek nem teljesítése a vámtartozást keletkezteti, már nem teljesítik, vagy amikor az árut a vonatkozó vámeljárás alá vonják, amennyiben utólag megállapítják, hogy az árunak az említett eljárás alá vonására vagy az áru meghatározott célra történő felhasználása alapján csökkentett vagy nulla behozatali vámtétel megadására vonatkozó feltétel ténylegesen nem került teljesítésre.

(3) Az adós az a személy, akit, a körülményektől függően, vagy a behozatalivám-köteles áru vonatkozásában annak átmeneti megőrzéséből vagy az adott vámeljárás alkalmazásából származó kötelezettségek teljesítésére köteleztek, vagy akinek meg kell felelnie azoknak a feltételeknek, amelyek az árunak ez alá az eljárás alá vonására vonatkoznak.

205. cikk

(1) A behozatalkor vámtartozás keletkezik:

— behozatalivám-köteles árunak vámszabad területen vagy vámszabad raktárban a hatályos jogszabályok által megállapítottaktól eltérő feltételek alapján történő fel- vagy elhasználásakor.

Ha az áru eltűnik, és eltűnéséről nem tudnak a vámhatóság számára kielégítő magyarázattal szolgálni, a vámhatóság az árut a vámszabad területen vagy a vámszabad raktárban felhasználtnak vagy elhasználtnak tekintheti.

(2) A vámtartozás az áru elhasználásakor vagy akkor keletkezik, amikor először használták fel a hatályban lévő jogszabályok által megállapítottaktól eltérő feltételek szerint.

(3) Adós az a személy, aki az árut el- vagy felhasználta, és bármely olyan személy, aki részt vett az ilyen elhasználásban vagy felhasználásban, és tudomása volt vagy tudomása kellett legyen arról, hogy az áru el- vagy felhasználása a hatályban lévő jogszabályok által megállapított feltételektől eltérően történik.

Ha a vámhatóság úgy tekinti az eltűnt árut, mintha azt vámszabad területen vagy vámszabad raktárban el- vagy felhasználták volna, és az előző bekezdést nem lehet alkalmazni, a vámtartozás megfizetéséért felelős személy az a személy, akinek, a hatóság tudomása szerint, az áru utoljára a birtokában volt.

206. cikk

(1) A 202. cikk és a 204. cikk (1) bekezdésének a) pontjától eltérően, úgy kell tekinteni, hogy a behozatalkor nem keletkezik vámtartozás azon meghatározott áruk vonatkozásában, amelyeknél az érintett személy bizonyítja, hogy:

— a 38–41. cikk és a 177. cikk második francia bekezdésének rendelkezéseiből, vagy

▼B

— a szóban forgó áru átmeneti megőrzés alatt tartásából, vagy

— annak a vámeljárásnak az alkalmazásából, amely alá az árut helyezték,

származó kötelezettségek nem teljesítése az áru tényleges jellege, előre nem látható körülmények vagy *vis maior* eredményeként, vagy a vámhatóság engedélyének következményeként az említett áru teljes megsemmisülése vagy helyrehozhatatlan károsodása miatt következett be.

E bekezdés alkalmazásában az áru helyrehozhatatlanul károsodott, ha azt használhatatlannak minősítik.

(2) Úgy kell tekinteni, hogy a behozatalkor nem keletkezik vámtartozás a meghatározott célra történő felhasználása alapján csökkentett vagy nulla behozatali vámtétel mellett szabad forgalomba bocsátott áru vonatkozásában, ha az ilyen árut exportálják vagy újraexportálják a vámhatóság engedélyével.

207. cikk

Ha, a 206. cikk (1) bekezdésének megfelelően nem keletkezik vámtartozás a meghatározott célra történő felhasználása alapján csökkentett vagy nulla behozatali vámtétel mellett szabad forgalomba bocsátott áru vonatkozásában, az ilyen megsemmisülésből származó minden maradékot vagy hulladékot nem közösségi árunak kell tekinteni.

208. cikk

Ha a 203. vagy 204. cikknek megfelelően vámtartozás keletkezik a meghatározott célra történő felhasználása alapján csökkentett behozatali vámtétel mellett szabad forgalomba bocsátott áru vonatkozásában, a vámtartozás összegéből le kell vonni az áru szabad forgalomba bocsátásakor kifizetett összeget.

Ezt a rendelkezést megfelelően alkalmazni kell, ha az ilyen áru megsemmisítéséből származó maradék és hulladék vonatkozásában vámtartozás keletkezik.

209. cikk

(1) A kivitelkor vámtartozás keletkezik:

— a kivitelivám-köteles árunak a Közösség vámterületéről vámáru-nyilatkozat alapján történő kivitelekor.

(2) A vámtartozás az ilyen vámáru-nyilatkozat elfogadásakor keletkezik.

(3) Az adós a nyilatkozattevő. Közvetett képviselet esetén az a személy, akinek nevében a vámáru-nyilatkozatot tették, szintén adósnak minősül.

210. cikk

(1) A kivitelkor vámtartozás keletkezik:

— a kivitelivám-köteles árunak vámáru-nyilatkozat nélkül a Közösség vámterületéről történő kiszállításakor.

▼B

(2) A vámtartozás akkor keletkezik, amikor az említett áru ténylegesen elhagyja a vámterületet.

(3) Az adós:

— az a személy, aki az árut kiszállította, és

— bármely személy, aki részt vett az ilyen kiszállításban, és tudomása volt vagy tudomása kellett legyen arról, hogy vámáru-nyilatkozatot kellett volna benyújtani, ami nem történt meg.

211. cikk

(1) A kivitelkor vámtartozás keletkezik:

— azoknak a feltételeknek a be nem tartása miatt, amelyek mellett engedélyezték, hogy az áru a Közösség vámterületét teljes vagy részleges kivitelivám-mentesség mellett hagyja el.

(2) A tartozás akkor keletkezik, amikor az áru attól eltérő rendeltetési helyre ér, mint amelyre nézve engedélyezték, hogy a Közösség vámterületét teljes vagy részleges kivitelivám-mentesség mellett elhagyja, vagy ha a vámhatóság nem tudja megállapítani ezt az időpontot, a tartozás annak a határidőnek a lejártakor keletkezik, amelyet a mentességre jogosító feltételek teljesítésének igazolására állapítottak meg.

(3) Az adós a nyilatkozattevő. Közvetett képviselet esetén az a személy, akinek a nevében a vámáru-nyilatkozatot tették, szintén adósnak minősül.

212. cikk

A 201–205. és a 209–211. cikkben említett vámtartozás keletkezik akkor is, ha az bármilyen jellegű behozatali vagy kiviteli tilalmi vagy korlátozási intézkedés alá tartozó árura vonatkozik. Nem keletkezik azonban vámtartozás hamis pénznek vagy olyan kábítószereknek és pszichotróp anyagoknak a Közösség vámterületére történő jogellenes beléptetésekor, amelyek nem kerülnek be abba a gazdasági körbe, amelyet az arra jogosult hatóságok szigorúan felügyelnek orvosi és tudományos célra való felhasználásukra tekintettel. A büntetőjog vámbűncselekményekre történő alkalmazásában mindenesetre úgy kell tekinteni, hogy vámtartozás keletkezett, ha valamely tagállam büntetőjoga szerint a vámteher szolgál alapul a büntetés megállapításához, vagy a vámtartozás megléte képezi alapját a büntetőeljárás megindításának.

▼M3

212a. cikk

Ha a vámjogszabályok az áru jellege vagy meghatározott célra történő felhasználása miatt kedvezményes tarifális elbánásról vagy – a 21., 82., 145., vagy a 184–187. cikknek megfelelően – a behozatali vagy kiviteli vámok alóli mentességről, illetve teljes vagy részleges mentességről rendelkeznek, az említett kedvezményes tarifális elbánást, vagy mentességeket olyan esetekben is alkalmazni kell, amikor a vámtartozás a 202–205., 210. vagy 211. cikk alapján keletkezett, amennyiben az érintett személy eljárása nem volt csalárd, vagy nyilvánvalóan gondatlan, és bizonyítani tudja, hogy a kedvezményes tarifális elbánás, a mentesség alkalmazásához szükséges egyéb feltételek teljesülnek

▼B

213. cikk

Ha több személy felel egy vámtartozás megfizetéséért, egyetemlegesen felelősek az ilyen tartozásért.

214. cikk

(1) Ha e Kódex kifejezetten eltérően nem rendelkezik, és a (2) bekezdés sérelme nélkül, az árura alkalmazandó behozatali vagy kiviteli vám összegét az erre az árura a vámtartozás keletkezésének időpontjában alkalmazandó tehermegállapítási szabályok alapján kell meghatározni.

(2) Ha nem lehet pontosan meghatározni, hogy mikor keletkezett a vámtartozás, az adott árura vonatkozó vámkivetési szabályok meghatározásánál azt az időpontot kell figyelembe venni, amikor a vámhatóság megállapította, hogy az adott árura vámtartozás keletkezett.

Ha azonban a vámhatóság rendelkezésére álló információk lehetővé teszik, hogy a hatóság megállapíthassa, hogy a vámtartozás az előtt az időpont előtt keletkezett, mint amikor erre a következtetésre jutottak, a szóban forgó áruért fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét az árura vonatkozó abban a legkorábbi időpontban érvényes vámkivetési szabályok alapján kell meghatározni, amikor a rendelkezésre álló információkból megállapítható az adott vámtartozás fennállása.

(3) A bizottsági eljárás szerint elfogadott rendelkezésekben meghatározandó körülmények és feltételek mellett kiegyenlítő kamatot kell alkalmazni az abból eredő jogosulatlan anyagi előny megszerzésének megakadályozására, hogy a vámtartozás keletkezésének vagy nyilvántartásba vételének napját késleltetik.

▼M2

215. cikk

(1) A vámtartozás keletkezésének helye:

— az a hely, ahol az azt eredményező esemény történik,

— ha az említett helyet nem lehet meghatározni, az a hely, ahol a vámhatóság megállapította, hogy az áruk olyan helyzetben vannak, ami vámtartozás keletkezését ered-mény ezi,

— ha az árut olyan vámeljárás alá vonták, amelyet még nem zártak le, és az említett helyet meghatározott időn belül – adott esetben a bizottsági eljárásnak megfelelően – sem az első, sem a második francia bekezdés alapján nem lehet meghatározni, az a hely, ahol az árukat az említett eljárás alá vonták, vagy ahol ezen eljárás keretén belül a Közösség területére behozták.

(2) Ha a vámhatóság rendelkezésére álló információk lehetővé teszik, hogy megállapíthassa, hogy a vámtartozás akkor keletkezett, amikor az áruk már egy korábbi időpontban másik helyen voltak, a vámtartozást azon a helyen keletkezettnek kell tekinteni, amely az áruk helyének tekinthető abban a legkorábbi időpontban, amikor a vámtartozás fennállása megállapítható.

▼M2

(3) A 217. cikk (1) bekezdésében említett vámhatóságok azon tagállamoknak a vámhatóságai, amelyek területén a vámtartozás e cikk értelmében keletkezett vagy keletkezettnek tekinthető.

▼M3

(4) Ha a vámhatóság megállapítja, hogy a vámtartozás a 202. cikk szerint egy másik tagállamban merült fel, és a tartozás összege 5 000 eurónál kevesebb, a tartozást abban a tagállamban felmerültnek kell tekinteni, ahol az előbbieket megállapították.

▼B

216. cikk

(1) Amennyiben a Közösség és egyes harmadik országok közötti megállapodások az ezen országokba történő importáláskor preferenciális elbánás nyújtásáról rendelkeznek a megállapodások értelmében a Közösségből származó áruk tekintetében, amennyiben – ha azok aktív feldolgozási eljárás során jöttek létre – az említett származó árukba beépített nem közösségi áruk ettől kezdve behozatali vámok megfizetése alá esnek, a harmadik országokban az ilyen preferenciális elbánás elnyeréséhez szükséges okmányok érvényesítése a behozatalkor vámtartozást keletkeztet.

(2) A vámtartozás keletkezése időpontjának azt az időpontot kell tekinteni, amikor a vámhatóság elfogadja a szóban forgó árura vonatkozó kiviteli nyilatkozatot.

(3) Az adós a nyilatkozattevő. Közvetett képviselet esetén az a személy, akinek a nevében a vámáru-nyilatkozatot tették, szintén adósnak minősül.

(4) Az e vámtartozásnak megfelelő behozatali vámok összegét ugyanolyan feltételek mellett kell meghatározni, mint az érintett árunak az aktív feldolgozási eljárás befejezése céljából szabad forgalomba bocsátására vonatkozó nyilatkozat elfogadásával azonos napon keletkezett vámtartozás esetén.

3. FEJEZET

A VÁMTARTOZÁS ÖSSZEGÉNEK BESZEDÉSE

1. szakasz

A vámtartozás összegének könyvelése és közlése az adóssal

217. cikk

(1) A vámhatóságnak, amint rendelkezésére állnak a szükséges adatok, ki kell számítania minden egyes, vámtartozásból származó behozatali vagy kiviteli vám összegét (a továbbiakban „vámösszeg”), és be kell jegyeznie a könyvelési nyilvántartásba vagy más ezzel egyenértékű adathordozóba (könyvelésbe vétel).

▼B

Az első albekezdés nem alkalmazható:

a) átmeneti dömpingellenes vagy kiegyenlítő vám bevezetése esetén;

▼M1

b) ha a jogszabály alapján fizetendő vámösszeg túllépi a kötelező érvényű felvilágosítás alapján meghatározott összeget;

▼B

c) ha a bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadott rendelkezések mentesítik a vámhatóságot attól a kötelezettségtől, hogy a meghatározott szint alatti vámösszegeket könyvelésbe vegye.

A vámhatóság eltekinthet azoktól a vámtartozásoktól, amelyeket a 221. cikk (3) bekezdése értelmében a határidő lejárta után már nem lehetett az adóssal közölni.

(2) A tagállamok határozzák meg a vámösszegek könyvelésbe vételére szolgáló gyakorlati eljárásokat. Ezek az eljárások eltérhetnek annak megfelelően, hogy a vámtartozás keletkezésének körülményeire tekintettel, a vámhatóság bizonyos lehet-e afelől, hogy az említett összegeket megfizetik.

218. cikk

(1) Ha vámtartozás keletkezik a behozatali vámok alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozataltól eltérő vámeljárás során az árunyilatkozat elfogadása vagy az ezzel azonos joghatású bármely más intézkedés eredményeként, az ilyen vámtartozás összegét kiszámítása után azonnal, de legkésőbb az áru kiadását követő második napon könyvelésbe kell venni.

Ha azonban a megfizetést biztosítékkal fedezték, a vámhatóság által megállapított, 31 napot meg nem haladó időtartam során az egy és ugyanazon személynek kiadott valamennyi árura vonatkozó teljes vámösszeg egyetlen bejegyzéssel vehető könyvelésbe az időtartam végén. Az ilyen könyvelésbe vételnek a szóban forgó időtartam lejártát követő 5 napon belül kell megtörténnie.

(2) Ha a rendelkezések értelmében az áru egyes, a vámtartozás összegének meghatározására vagy beszedésére vonatkozó közösségi jogszabályok által megállapított feltételek teljesítésétől függően adható ki, a könyvelésbe vételnek legkésőbb azt a napot követő két napon belül meg kell történnie, amikor a tartozás összegét vagy a tartozásból származó vámok megfizetésének kötelezettségét megállapították vagy rögzítették.

Ha azonban a vámtartozás átmeneti dömpingellenes vagy kiegyenlítő vámmal van összefüggésben, ezt a vámösszeget a meghatározott dömpingellenes vagy kiegyenlítő vámot megállapító rendeletnek az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő két hónapon belül kell könyvelésbe venni.

▼B

(3) Ha az (1) bekezdésben említettektől eltérő körülmények mellett keletkezik vámtartozás, az adott vámösszeget attól a naptól számított két napon belül kell könyvelésbe venni, amikor a vámhatóság:

a) a szóban forgó vámösszeget ki tudja számítani; és

b) meg tudja állapítani az adós személyét.

219. cikk

(1) A 218. cikkben a könyvelésbe vételre megállapított határidők meghosszabbíthatók:

a) a tagállamok közigazgatásának szervezetével kapcsolatos okok miatt, különösen ha a nyilvántartások központosítva vannak; vagy

b) ha különleges körülmények akadályozzák a vámhatóságot az említett határidők betartásában.

A meghosszabbított határidő nem haladhatja meg a 14 napot.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított határidők nem alkalmazhatók előre nem látható körülmények vagy *vis maior* esetén.

220. cikk

(1) Ha a vámtartozásból származó vámösszeget nem vették könyvelésbe a 218. és 219. cikknek megfelelően, vagy a jogszabály szerint fizetendő összegnél alacsonyabbat vettek könyvelésbe, a beszedendő vámösszeget vagy annak még fennmaradó részét attól a naptól számított két napon belül kell könyvelésbe venni, amikor a vámhatóság tudomást szerez a helyzetről, ki tudja számítani a jogszabály szerint fizetendő összeget, és meg tudja állapítani az adós személyét (utólagos könyvelésbe vétel). Ez a határidő a 219. cikknek megfelelően meghosszabbítható.

(2) A 217. cikk (1) bekezdésének második és harmadik albekezdésében említett esetek kivételével, nem történik utólagos könyvelésbe vétel, ha:

a) az eredeti, a vámösszeg könyvelésbe vételének mellőzéséről vagy a jogszerűen fizetendőnél alacsonyabb összegen való könyvelésbe vételéről rendelkező határozatot olyan általános rendelkezések alapján hozták meg, amelyeket bírósági határozattal később megsemmisítettek;

▼M3

b) a jogszabály szerint járó vámösszeget a vámhatóság hibájából nem vették könyvelésbe, amit a jóhiszeműen eljáró, a vámáru-nyilatkozatra vonatkozó hatályos jogszabályokban megállapított rendelkezéseket teljesítő, megfizetésért felelős személy nem észlelhetett.

Ha az áru preferenciális státusza valamely harmadik ország hatóságait magában foglaló adminisztratív együttműködés rendszerének keretén belül kerül megállapításra, az igazolás ezen hatóságok általi kiadása – amennyiben az hibásnak bizonyul – olyan hibának számít, amely az első albekezdés értelmében nem volt észlelhető.

▼M3

A hibás igazolás kiadása azonban nem számít hibának, ha az igazolás az exportőr által szolgáltatott adatok hibás feltüntetésén alapul, kivéve különösen, ha nyilvánvaló, hogy a kiadó hatóságok tudatában voltak vagy tudatában kellett volna lenniük annak, hogy az áru nem felel meg a preferenciális elbánásra jogosító feltételeknek.

A kötelezett hivatkozhat jóhiszeműségére, ha bizonyítani tudja, hogy – az adott kereskedelmi műveletek során – kellő körültekintéssel járt el annak érdekében, hogy minden, a preferenciális elbánáshoz szükséges feltételnek megfeleljen.

A kötelezett azonban nem hivatkozhat jóhiszeműségére, amennyiben az Európai Bizottság az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* értesítést tett közzé, amely szerint kétség merült fel a preferenciális elbánásnak a kedvezményezett ország részéről történő megfelelő alkalmazását illetően;

▼B

c) a bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadott rendelkezések mentesítik a vámhatóságot a bizonyos értéknél kisebb vámösszegek utólagos könyvelésbe vételének kötelezettsége alól.

221. cikk

(1) A könyvelésbe vételt követően a vámösszeget a megfelelő eljárások szerint közölni kell az adóssal.

(2) Ha a fizetendő vámösszeget a vámáru-nyilatkozaton tájékoztatásul feltüntették, a vámhatóság úgy rendelkezhet, hogy azt nem kell az (1) bekezdésnek megfelelően közölni, kivéve ha a feltüntetett vámösszeg nem egyezik meg a hatóság által megállapított összeggel.

A 218. cikk (1) bekezdése második albekezdésének sérelme nélkül, amennyiben az előző albekezdésben foglalt lehetőséget alkalmazzák, a vámhatóság részéről az áru kiadása azonos hatású a könyvelésbe vett vámösszeg adóssal történő közlésével.

▼M3

(3) A vámtartozás keletkezésétől számított 3 év lejárta után az adóssal már nem lehet közölni a tartozás összegét. Ez a határidő a 243. cikk értelmében vett fellebbezés benyújtásának napjától kezdve a fellebbezési eljárás időtartamára felfüggesztésre kerül.

(4) Ha a vámtartozás olyan cselekmény eredménye, amely – elkövetése időpontjában – büntetőeljárást von maga után, az összeg a hatályos rendelkezésekben meghatározott feltételek mellett az adóssal a (3) bekezdésben említett hároméves időszak eltelte után is közölhető.

▼B

2. szakasz

A vámösszeg megfizetésének határideje és módja

222. cikk

(1) A 221. cikknek megfelelően közölt vámösszeget az adós a következő határidőn belül köteles megfizetni:

a) ha az illető nem jogosult a 224–229. cikkben megállapított fizetési könnyítések valamelyikére, a fizetést az előírt határidőn belül kell teljesíteni.

A 244. cikk második bekezdésének sérelme nélkül, ez az időtartam nem haladhatja meg a jogszabály szerint fizetendő vámösszeg adóssal való közlését követő 10 napot, és a 218. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított feltételek szerinti, a könyvelésbe vétel során történő összevonás esetén azt úgy kell meghatározni, hogy az adósnak így adott fizetési határidő ne legyen hosszabb, mint abban az esetben, ha halasztott fizetést kapott volna.

Automatikusan határidő-hosszabbítást kell adni, ha megállapításra kerül, hogy az érintett személy túl későn kapta meg az értesítést a fizetés előírt határidőn belüli teljesítéséhez.

Határidő-hosszabbítást a vámhatóság az adós kérelmére akkor is adhat, ha a fizetendő vámösszeg utólagos beszedési intézkedésből származik. A 229. cikk a) pontjának sérelme nélkül, az ilyen meghosszabbítás nem lépheti túl azt az időtartamot, amely ahhoz szükséges, hogy az adós megtegye a megfelelő lépéseket a kötelezettsége teljesítésére.

b) Ha az illető személy a 224–229. cikkben megállapított fizetési könnyítések valamelyikére jogosult, a fizetést legkésőbb az e könnyítésekre vonatkozóan előírt határidő vagy határidők lejártáig kell teljesíteni.

▼M3

(2) Azok az esetek és feltételek, amikor az adós vámfizetési kötelezettségét fel kell függeszteni, a bizottsági eljárásnak megfelelően is meghatározhatók:

— ha a 236., 238. vagy 239. cikknek megfelelően a vám elengedésére vonatkozó kérelmet nyújtanak be, vagy

— ha az árukat a 233. cikk c) pontja második francia bekezdésének vagy d) pontjának megfelelően a későbbi elkobzás céljából lefoglalták, vagy

— amennyiben a vámtartozás a 203. cikk alapján merült fel, és egynél több adós van

▼B

223. cikk

A fizetés történhet készpénzben vagy bármely más, teljesítésre alkalmas módon a hatályban lévő rendelkezéseknek megfelelően. A fizetés beszámítással is teljesíthető, ha a hatályban lévő rendelkezések ezt lehetővé teszik.

224. cikk

Ha az érintett személy által fizetendő vámösszeg olyanvámeljárásra bejelentett áruhoz kapcsolódik, amely ezen összeg megfizetésének kötelezettségével jár, a vámhatóság e személy kérelmére a 225., 226. és 227. cikkben megállapított feltételek mellett ezen összegre halasztott fizetést engedélyezhet.

225. cikk

A halasztott fizetés engedélyezésének feltétele a kérelmező részéről megfelelő biztosíték nyújtása.

Ezenkívül a halasztott fizetés engedélyezése az iratkezeléssel vagy a nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatos további költségek felszámítását is eredményezheti.

226. cikk

A vámhatóság dönti el, hogy a halasztott fizetést a következő módozatok melyike szerint adja meg:

a) a 218. cikk (1) bekezdése első albekezdésében vagy a 220. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételek szerint könyvelésbe vett minden egyes vámösszeg vonatkozásában külön-külön; vagy

b) a 218. cikk (1) bekezdése első albekezdésében megállapított feltételek szerint a 31 napot nem meghaladó, vámhatóság által megállapított időtartam során könyvelésbe vett valamennyi vámösszeg vonatkozásában együttesen; vagy

c) a 218. cikk (1) bekezdése második albekezdésének megfelelően egyetlen bejegyzést képező valamennyi vámösszeg vonatkozásában együttesen.

227. cikk

(1) A fizetési halasztás határideje 30 nap. Ennek kiszámítása a következőképpen történik:

a) ha a halasztott fizetés a 226. cikk a) pontjának megfelelően történik, a határidőt az azt követő naptól kell számítani, amelyen a vámhatóság a vámösszeget könyvelésbe vette.

A 219. cikk rendelkezéseinek alkalmazásakor, az első albekezdésnek megfelelően számított 30 napos határidőből le kell vonni a vámösszeg könyvelésbe vételéhez igénybe vett 2 napot meghaladó időtartam napjainak számát.

▼B

b) ha a halasztott fizetés a 226. cikk b) pontjának megfelelően történik, a határidőt az azt követő naptól kell számítani, amelyen az összevonásra nyitva álló időtartam lejár. Ebből az időtartamból le kell vonni az összevonásra nyitva álló időtartam fele napjainak számát.

c) ha a halasztott fizetés a 226. cikk c) pontja szerint történik, a határidőt az azt követő naptól kell számítani, amelyen a szóban forgó áru kiadásának határideje lejár. Ebből az időtartamból le kell vonni az említett időtartam fele napjainak számát.

(2) Ha az (1) bekezdés b) és c) pontjában említett időtartamokban a napok száma páratlan szám, az (1) bekezdés b) és c) pontja alapján a 30 napos határidőből levonásra kerülő napok száma a szomszédos kisebbik páros szám felével egyenlő.

(3) Az egyszerűsítés érdekében, ha az (1) bekezdés b) és c) pontjában említett időtartam naptári hét vagy naptári hónap, a tagállamok úgy rendelkezhetnek, hogy azt a vámösszeget, melyre vonatkozóan halasztott fizetést engedélyeztek, a következők szerint kell megfizetni:

a) ha az időtartam egy naptári hét, az e naptári hetet követő negyedik hét péntekén;

b) ha az időtartam egy naptári hónap, az e naptári hónapot követő hónap 16. napjáig.

228. cikk

(1) Nem lehet halasztott fizetést engedélyezni olyan vámösszegek vonatkozásában, amelyek, jóllehet az ezen összeg megfizetésének kötelezettségével járó vámeljárás alá vont árura vonatkoznak, amelyeket azonban a hiányos árunyilatkozatok elfogadására vonatkozó hatályos rendelkezéseknek megfelelően vettek könyvelésbe, mert a nyilatkozattevő a megállapított határidő lejártáig nem adta meg az áru vámértékének pontos meghatározásához szükséges adatokat, vagy a hiányos árunyilatkozat elfogadásához hiányzó adatokat vagy iratokat.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekben azonban halasztott fizetés engedélyezhető, ha a beszedésre kerülő vámösszeget az attól a naptól számított 30 napos időtartam lejárta előtt könyvelésbe veszik, amely napon az eredetileg felszámított összeget könyvelésbe vették, vagy ha azt nem vették könyvelésbe, amely napon a szóban forgó árura vonatkozó árunyilatkozatot elfogadták. Az ilyen körülmények között engedélyezett halasztott fizetés határideje nem haladhatja meg azon határidő lejártának napját, amelyet a 227. cikk alapján, az eredetileg megállapított vámözszegre vonatkozóan engedélyeztek, vagy amit akkor engedélyeztek volna, ha a jogszabály alapján fizetendő vámösszeget könyvelésbe vették volna a szóban forgó áru bejelentésekor.

▼B

229. cikk

A vámhatóság az adósnak a halasztott fizetéstől eltérő fizetési könnyítést is adhat.

Az ilyen fizetési könnyítések megadásának:

a) feltétele biztosíték nyújtása. Biztosítékra nincs szükség azonban, ha ennek megkövetelése, az adós helyzete miatt, súlyos gazdasági vagy szociális nehézségeket okozna;

b) eredményeként hitelkamatot számítanak fel a vámösszegen felül. A kamat összegét úgy kell kiszámítani, hogy az egyenlő legyen azzal az összeggel, amelyet e célból nemzeti valutában vagy annak a valutának a pénzügyi piacán számítanának fel, amelyben az összeg fizetendő.

A vámhatóság eltekinthet a hitelkamat felszámításától, ha ennek felszámítása, az adós helyzete miatt, súlyos gazdasági vagy szociális nehézségeket okozna.

230. cikk

Bármilyen fizetési könnyítést kap az adós, a vámösszeg egészét vagy egy részét bármikor megfizetheti, anélkül hogy megvárná a fizetésre engedélyezett határidő lejártát.

231. cikk

Azt a vámösszeget, amellyel az adós tartozik, harmadik személy is megfizetheti az adós helyett.

232. cikk

(1) Ha a fizetendő vámösszeget nem fizették meg az előírt határidőn belül:

a) a vámhatóságnak igénybe kell vennie minden, a hatályos jogszabályok szerint rendelkezésére álló lehetőséget, a végrehajtást is beleértve, hogy biztosítsa ezen összeg megfizetését.

A bizottsági eljárásnak megfelelően különleges rendelkezések fogadhatók el a kezesekre vonatkozóan az árutovábbítási eljárás keretén belül.

b) a vámösszegen felül késedelmi kamatot kell felszámítani. A késedelmi kamatláb a hitelkamatlábnál magasabb lehet, de alacsonyabb nem.

(2) A vámhatóság eltekinthet a késedelmi kamat beszedésétől:

a) ha az adós helyzete miatt ez valószínűleg súlyos gazdasági vagy szociális nehézségeket okozna;

b) ha az összeg nem haladja meg a bizottsági eljárásnak megfelelően megállapított szintet; vagy

▼B

c) ha a vámot a fizetésre előírt határidő lejártától számított 5 napon belül megfizetik.

(3) A vámhatóság meghatározhat:

a) minimális határidőket a kamatszámításhoz;

b) késedelmi kamatként fizetendő minimális összegeket.

4. FEJEZET

A VÁMTARTOZÁS MEGSZŰNÉSE

233. cikk

A vámtartozás elévülésére és az ilyen tartozásnak az adós jogerősen megállapított fizetésképtelensége miatti behajthatatlanságára vonatkozó, hatályos rendelkezések sérelme nélkül, a vámtartozás megszűnik:

a) a vámösszeg megfizetésével;

b) a vámösszeg elengedésével;

c) a vámfizetési kötelezettséggel járó vámeljárásra bejelentett áru esetén, ha:

— a vámáru-nyilatkozatot a ►M1 ——————— ◄ érvénytelenítik,

— az árut a kiadása előtt lefoglalták, és ezzel egyidejűleg vagy ezt követően a vámhatóság utasítására elkobozták, megsemmisítették vagy a 182. cikknek megfelelően megsemmisítették vagy felajánlották az államkincstár javára, illetve valódi jellege, előre nem látható körülmények, vagy *vis maior* eredményeként megsemmisült vagy helyrehozhatatlanul károsodott;

d) ha azt az árut, amelynek tekintetében a 202. cikknek megfelelően vámtartozás keletkezett, jogellenes beléptetés miatt lefoglalták, és ezzel egyidejűleg vagy ezt követően elkobozták.

Lefoglalás és elkobzás esetén a vámtartozást, a vámjogszabályok megsértése esetén alkalmazandó büntetőjogi előírások alkalmazásában sem lehet megszűntnek tekinteni, ha valamely tagállam büntetőjoga értelmében a vámteher képezi a büntetés meghatározásának alapját, vagy a vámtartozás fennállása ad alapot a büntetőeljárás megindításához.

234. cikk

A 216. cikk szerinti vámtartozás akkor is megszűnik, ha a 216. cikkben említett kedvezményes elbánás nyújtásának lehetővé tételére elvégzett vámalakiságokat törlik.

▼B

5. FEJEZET

A VÁM VISSZAFIZETÉSE ÉS ELENGEDÉSE

235. cikk

A következő meghatározásokat kell alkalmazni:

a) „visszafizetés” a már megfizetett behozatali vagy kiviteli vámok teljes egészében vagy részben történő visszatérítése;

b) „elengedés” a vámtartozás összege teljes egészének vagy egy részének elengedéséről szóló határozat, vagy a még meg nem fizetett behozatali vagy kiviteli vámösszeg teljes egészének vagy egy részének könyvelésbe vételét érvénytelenítő határozat.

236. cikk

(1) A behozatali vagy kiviteli vámokat vissza kell fizetni, amennyiben megállapításra kerül, hogy megfizetésükkor e vámösszegek nem jogszabály szerintiek voltak, vagy az összeget a 220. cikk (2) bekezdése ellenére vették könyvelésbe.

A behozatali vagy kiviteli vámokat el kell engedni, amennyiben megállapításra kerül, hogy könyvelésbe vételükkor e vámösszegek nem jogszabály szerintiek voltak, vagy az összeget a 220. cikk (2) bekezdése ellenére vették könyvelésbe.

Visszafizetés vagy elengedés nem nyújtható, ha valamely, nem jogszabály szerint fizetendő összegnek a kifizetése vagy könyvelésbe vétele az érintett személy szándékos cselekedetének eredménye.

(2) A behozatali vagy kiviteli vámokat a megfelelő vámhivatalnál a szóban forgó vámösszegnek az adóssal való közlésétől számított 3 éven belül benyújtott kérelemre fizetik vissza vagy engedik el.

Ezt a határidőt meg kell hosszabbítani, ha az érintett személy igazolja, hogy előre nem látható körülmény vagy *vis maior* miatt akadályoztatva volt a kérelem említett határidőn belüli benyújtásában.

Ha e határidőn belül a vámhatóság maga fedezi fel, hogy az (1) bekezdés első és második albekezdésében foglalt helyzet áll fenn, saját kezdeményezésére hajtja végre a visszafizetést vagy elengedést.

237. cikk

A behozatali vagy kiviteli vámokat vissza kell fizetni, ha a vámáru-nyilatkozatot érvénytelenítik, és a vám megfizetése már megtörtént. Visszafizetés az érintett személynek a vámáru-nyilatkozat érvénytelenítése iránti kérelem benyújtására rendelkezésre álló határidőn belül benyújtott kérelmére nyújtható.

238. cikk

(1) A behozatali vámokat vissza kell fizetni vagy el kell engedni, amennyiben megállapításra kerül, hogy e könyvelésbe vett vámösszeg a szóban forgó vámeljárás alá vont olyan árura vonatkozik, amelyet az importőr visszautasított, mivel a 67. cikkben említett időpontban az hibás volt, vagy nem felelt meg azon szerződés feltételeinek, amelyen a behozatala alapult.

▼B

Az első albekezdés értelmében hibás árunak tekintendő a kiadása előtt károsodott áru is.

(2) A behozatali vámok azzal a feltétellel fizethetők vissza vagy engedhetők el, hogy:

a) az árut még nem használták, kivéve az olyan kezdeti használatot, amelyre azért lehetett szükség, hogy meg lehessen állapítani, hogy hibás-e, vagy hogy megfelel-e a szerződés feltételeinek;

b) az árut kiszállították a Közösség vámterületéről.

Az érintett személy kérelmére a vámhatóság engedélyezi az áru megsemmisítését vagy – újrakivitele érdekében – külső árutovábbítási eljárás vagy vámraktározási eljárás alá vonását, vagy vámszabad területre, illetve vámszabad raktárba helyezését annak kivitele helyett.

Az előző albekezdésben foglalt vámjogi rendeltetések valamelyikének kijelölése céljából az árut nem közösségi árunak kell tekinteni.

(3) A behozatali vámok nem fizethetők vissza vagy nem engedhetők el az olyan áru vonatkozásában, amely a vámáru-nyilatkozat benyújtása előtt, tesztelés végett ideiglenes behozatalra került, kivéve ha megállapítható, hogy az a tény, hogy az áru hibás volt, vagy nem felelt meg a szerződés feltételeinek, szokásos körülmények között nem volt észlelhető a tesztek során.

(4) Az (1) bekezdésben foglalt okok miatt a behozatali vámokat visszafizetik vagy elengedik az illetékes vámhivatalhoz attól a naptól számított tizenkét hónapon belül benyújtott kérelem alapján, amikor ezeknek a vámoknak az összegét közölték az adóssal.

Kellően indokolt, kivételes esetekben azonban a vámhatóság engedélyezheti ennek a határidőnek a meghosszabbítását.

239. cikk

(1) A behozatali vagy kiviteli vámokat a 236., 237. és 238. cikkben említett helyzetektől eltérő más olyan helyzetekben is vizsza lehet fizetni vagy el lehet engedni:

— amelyeket a bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni,

— amelyek olyan körülményekből adódnak, amelyeket nem az érintett személynek tulajdonítható megtévesztés vagy nyilvánvaló hanyagság okozott. A bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni azokat a helyzeteket, amelyekben ez a rendelkezés alkalmazható, és azokat az eljárásokat, amelyeket ennek érdekében követni kell. A visszafizetés vagy elengedés különleges feltételekhez köthető.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt okok miatt a vámok visszafizetésére vagy elengedésére akkor kerülhet sor, ha az illetékes vámhivatalhoz a vámok összegének az adóssal való közlésétől számított tizenkét hónapon belül ilyen irányú kérelmet nyújtanak be.

Kellően indokolt, kivételes esetekben azonban a vámhatóság engedélyezheti ennek az határidőnek a meghosszabbítását.

▼B

240. cikk

A behozatali vagy kiviteli vámokat csak akkor lehet visszafizetni vagy elengedni az e fejezetben megállapított feltételek mellett, ha a visszafizetendő, vagy elengedésre kerülő összeg túllépi a bizottsági eljárásnak megfelelően megállapított összeget.

A vámhatóság azonban kisebb összeg tekintetében is nyújthat visszafizetést vagy elengedést.

241. cikk

A behozatali vagy kiviteli vámok összegének vagy e vámok fizetésekor beszedett hitelkamatnak vagy késedelmi kamatnak vámhatóság részéről történő visszafizetése nem jár azzal, hogy a vámhatóság kamatot fizetne. Kamatot kell azonban fizetni:

— ha a visszafizetés iránti kérelem jóváhagyásáról szóló határozatot az elfogadása napjától számított három hónapon belül nem hajtják végre,

— ha a nemzeti rendelkezések ezt írják elő.

E kamat összegét úgy kell kiszámítani, hogy az azzal az összeggel legyen egyenlő, amelyet nemzeti valutában vagy a pénzügyi piacon erre a célra felszámítanának.

242. cikk

Ha tévesen engedték el a vámtartozást vagy fizették vissza a megfelelő vámösszeget, az eredeti tartozás ismét esedékes lesz. A 241. cikk értelmében kifizetett kamatokat vissza kell téríteni.

VIII. CÍM

JOGORVOSLAT

243. cikk

(1) Bármely személynek joga van jogorvoslati kérelmet benyújtani a vámhatóság által a vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatban hozott olyan határozatok ellen, amelyek őt közvetlenül és személyesen érintik.

Bármely személy, aki vagy amely a vámhatóságtól a vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatos határozat hozatalát kérte, és azt nem kapta meg a 6. cikk (2) bekezdésében említett határidőn belül, szintén jogosult a jogorvoslati jog gyakorlására.

A jogorvoslati kérelmet abban a tagállamban kell benyújtani, ahol a határozatot hozták vagy annak meghozatalát kérték.

(2) A jogorvoslati jog:

a) első fokon a tagállamok által erre a célra kijelölt vámhatóság előtt;

▼B

b) ezt követően valamely olyan független testület előtt gyakorolható, amely bíróság vagy ezzel egyenértékű szakosodott testület lehet, a tagállamokban hatályban lévő rendelkezéseknek megfelelően.

244. cikk

A jogorvoslati kérelem benyújtása nem jár a vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztésével.

A vámhatóság azonban teljes egészében vagy részben felfüggeszti e határozat végrehajtását, ha alapos okkal feltételezheti, hogy a vitatott határozat nem áll összhangban a vámjogszabályokkal, vagy ha az érintett személynek helyrehozhatatlan kárt okozna.

Ha a vitatott határozat hatására behozatali vagy kiviteli vámot számítanak fel, a határozat végrehajtásának felfüggesztése biztosíték meglétéhez vagy letétbe helyezéséhez köthető. Nincs szükség azonban ilyen biztosítékra, ha ez a követelmény, az adós körülményei folytán, valószínűleg súlyos gazdasági vagy szociális nehézségeket okozna.

245. cikk

A jogorvoslati eljárás végrehajtására szolgáló rendelkezéseket a tagállamok határozzák meg.

246. cikk

E cím nem alkalmazható azokra a jogorvoslatokra, amelyeket a vámhatóság által a büntetőjog alapján hozott határozat érvénytelenítése vagy módosítása céljából nyújtanak be.

IX. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

VÁMKÓDEX BIZOTTSÁG

▼M3

247. cikk

Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket – a 184. cikkben említett rendelet végrehajtását is ideértve –, a VIII. cím kivételével, és a 2658/87/EGK rendelet ([1]) 9. és 10. cikkére, valamint e rendelet 248. cikkére is figyelemmel, a 247a. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni a Közösség által vállalt nemzetközi kötelezettségekkel összhangban.

([1]) HL L 256., 1987.9.7, 1. o.

▼M3

247a. cikk

(1) A Bizottság munkáját a Vámkódex Bizottság (a továbbiakban: „a bizottság”) segíti.

(2) Ahol erre a bekezdésre történik hivatkozás, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel az annak 8. cikkében foglalt rendelkezésekre.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított határidő három hónap.

(3) A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.

248. cikk

A 11., 12. és 21. cikk végrehajtásához szükséges intézkedéseket a 248a. cikk (2) bekezdésében említett irányítóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

248a. cikk

(1) A Bizottság munkáját a Vámkódex Bizottság (a továbbiakban: „a bizottság”) segíti.

(2) Ahol erre a bekezdésre történik hivatkozás, az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 4. cikkének (3) bekezdésében megállapított határidő három hónap.

(3) A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.

249. cikk

A bizottság bármilyen, az elnöke által saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam képviselőjének kérelmére felvetett vámjogalkotásra vonatkozó kérdést megvizsgálhat.

▼B

2. FEJEZET

A VALAMELY TAGÁLLAMBAN ELFOGADOTT INTÉZKEDÉSEK, KIÁLLÍTOTT DOKUMENTUMOK ÉS MEGÁLLAPÍTÁSOK JOGHATÁSAI EGY MÁSIK TAGÁLLAMBAN

250. cikk

Ha valamely vámeljárás végrehajtása több tagállamban történik,

— az egyik tagállam vámhatóságainak határozatai, elfogadott vagy jóváhagyott azonosító intézkedései, és kiadott dokumentumai ugyanolyan joghatással rendelkeznek a többi tagállamban, mint az e tagállamok bármelyikének vámhatóságai által hozott határozatok, elfogadott intézkedések és kiadott dokumentumok,

▼B

— azok a megállapítások, amelyeket valamely tagállam vámhatóságai tesznek az általuk elvégzett ellenőrzések során, ugyanolyan bizonyító erejűek a többi tagállamban, mint az e tagállamok bármelyikének vámhatósága által tett megállapítások.

3. FEJEZET

EGYÉB ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

251. cikk

(1) A következő rendeletek és irányelvek hatályukat vesztik:

— a legutóbb a 456/91/EGK rendelettel ([1]) módosított, az áruk származása fogalmának közös meghatározásáról szóló, 1968. június 27-i 802/68/EGK tanácsi rendelet ([2]),

— a legutóbb az 1147/86/EGK rendelettel ([3]) módosított, a Közösség vámterületére visszaszállított áruk esetében alkalmazandó vámkezelésről szóló, 1976. március 25-i 754/76/EGK tanácsi rendelet ([4]),

— a 289/84/EGK rendelettel ([5]) módosított, az európai elszámolási egységnek (EEE) a vámjogi jogi aktusok esetén való alkalmazására vonatkozó eljárásról szóló, 1978. november 23-i 2779/78/EGK tanácsi rendelet ([6]),

— a legutóbb az 1854/89/EGK rendelettel ([7]) módosított, a behozatali, illetve kiviteli vámok visszatérítéséről és elengedéséről szóló, 1979. július 2-i 1430/79/EGK tanácsi rendelet ([8]),

— a legutóbb az 1854/89/EGK rendelettel ([9]) módosított, a megfizetésért felelős személytől meg nem követelt, az ilyen vámok megfizetésének kötelezettségével járó vámeljárás alá vont árukkal kapcsolatos behozatali, illetve kiviteli vámok utólagos beszedéséről szóló, 1979. július 24-i 1697/79/EGK tanácsi rendelet ([10]),

— a legutóbb a 90/504/EGK irányelvvel ([11]) módosított, az áruk szabad forgalomba bocsátására vonatkozó eljárások összehangolásáról szóló, 1979. július 24-i 79/695/EGK tanácsi irányelv ([12]),

([1]) HL L 54., 1991.2.28., 4. o.
([2]) HL L 148., 1968.6.28., 1. o.
([3]) HL L 105., 1986.4.22., 1. o.
([4]) HL L 89., 1976.4.2., 1. o.
([5]) HL L 33., 1984.2.4., 2. o.
([6]) HL L 333., 1978.11.30., 5. o.
([7]) HL L 186., 1989.6.30., 1. o.
([8]) HL L 175., 1979.7.12., 1. o.
([9]) HL L 186., 1989.6.30., 1. o.
([10]) HL L 197., 1979.8.3., 1. o.
([11]) HL L 281., 1990.10.12., 28. o.
([12]) HL L 205., 1979.8.13., 19. o.

▼B

— a legutóbb a 4046/89/EGK rendelettel ([1]) módosított, az áruk vámértékének meghatározásáról szóló, 1980. május 28-i 1224/80/EGK tanácsi rendelet ([2]),

— a legutóbb az 1854/89/EGK rendelettel ([3]) módosított, a közösségi áruk kivitelére vonatkozó eljárások összehangolásáról szóló, 1981. február 24-i 81/177/EGK tanácsi irányelv ([4]),

— a legutóbb az 1620/85/EGK rendelettel ([5]) módosított, az ideiglenes behozatali eljárásról szóló, 1982. december 21-i 3599/82/EGK tanácsi rendelet ([6]),

— a legutóbb a 720/91/EGK rendelettel ([7]) módosított, a szabad forgalomba bocsátást megelőzően az áruk vámfelügyelet melletti feldolgozását lehetővé tevő rendelkezésekről szóló, 1983. szeptember 26-i 2763/83/EGK tanácsi rendelet ([8]),

— a legutóbb a Spanyolország és Portugália csatlakozási okmányával módosított, a Közösség vámterületéről szóló, 1984. július 23-i 2151/84/EGK tanácsi rendelet ([9]),

— az aktív feldolgozási eljárásról szóló, 1985. július 16-i 1999/85/EGK tanácsi rendelet ([10]),

— a vámáru-nyilatkozat tételére jogosult személyekre vonatkozó feltételek meghatározásáról szóló, 1985. december 12-i 3632/85/EGK tanácsi rendelet ([11]),

— a passzív feldolgozási eljárásról és a szabvány csererendszerről szóló, 1986. július 24-i 2473/86/EGK tanácsi rendelet ([12]),

— a legutóbb a 4108/88/EGK rendelettel ([13]) módosított, a vámtartozásról szóló, 1987. július 13-i 2144/87/EGK tanácsi rendelet ([14]),

— a legutóbb az 1716/90/EGK rendelettel ([15]) módosított, a vámtartozás megfizetéséért felelős személyek meghatározásáról szóló, 1988. április 18-i 1031/88/EGK tanácsi rendelet ([16]),

([1]) HL L 388., 1989.12.30., 24. o.
([2]) HL L 134., 1980.5.31., 1. o.
([3]) HL L 186., 1989.6.30., 1. o.
([4]) HL L 83., 1981.3.30., 40. o.
([5]) HL L 155., 1985.6.14., 54. o.
([6]) HL L 376., 1982.12.31., 1. o.
([7]) HL L 78., 1991.3.26., 9. o.
([8]) HL L 272., 1985.10.5., 1. o.
([9]) HL L 197., 1984.7.27., 1. o.
([10]) HL L 188., 1985.7.20., 1. o.
([11]) HL L 350., 1985.12.27., 1. o.
([12]) HL L 212., 1986.8.2., 1. o.
([13]) HL L 361., 1988.12.29., 2. o.
([14]) HL L 201., 1987.7.22., 15. o.
([15]) HL L 160., 1990.6.26., 6. o.
([16]) HL L 102., 1988.4.21., 5. o.

▼B

— a passzív feldolgozási eljárásról és a szabvány csererendszer keretén belüli háromoldalú forgalomról szóló, 1988. június 30-i 1970/88/EGK tanácsi rendelet ([1]),

— a 2561/90/EGK rendelettel ([2]) módosított, a vámraktárakról szóló, 1988. július 25-i 2503/88/EGK tanácsi rendelet ([3]),

— az 1604/92/EGK rendelettel ([4]) módosított, a vámszabad területekről és vámszabad raktárakról szóló, 1988. július 25-i 2504/88/EGK tanácsi rendelet ([5]),

— a Közösség vámterületére beléptetett árukra alkalmazandó rendelkezések megállapításáról szóló, 1988. december 21-i 4151/88/EGK tanácsi rendelet ([6]),

— a vámtartozásból származó behozatali vagy kiviteli vámok összegének könyvelésbe vételéről és a megfizetésének feltételeiről szóló, 1989. június 14-i 1854/89/EGK tanácsi rendelet ([7]),

— a szállítóeszközök ideiglenes behozataláról szóló, 1989. június 14-i 1855/89/EGK tanácsi rendelet ([8]),

— a konténerek ideiglenes behozataláról szóló, 1989. október 30-i 3312/89/EGK tanácsi rendelet ([9]),

— a vámtartozás megfizetésének biztosítására adott biztosítékról szóló, 1989. december 21-i 4046/89/EGK tanácsi rendelet ([10]),

— a tagállamok vámhatóságai által az áruk vámnómenklatúrába történő besorolására vonatkozóan adott felvilágosításokról szóló, 1990. június 20-i 1715/90/EGK tanácsi rendelet ([11]),

— a közösségi árutovábbításról szóló, 1990. szeptember 17-i 2726/90/EGK tanácsi rendelet ([12]) ►M1 ———— ◄,

— az egységes vámokmányról szóló, 1991. március 21-i 717/91/EGK tanácsi rendelet ([13]),

— a Közösségben árutovábbítási okmányként használt TIR- és ATA-igazolványok használatáról szóló, 1991. március 21-i 719/91/EGK tanácsi rendelet ([14]).

([1]) HL L 174., 1988.7.6., 1. o.
([2]) HL L 246., 1990.9.10., 1. o.
([3]) HL L 225., 1988.8.15., 1. o.
([4]) HL L 173., 1992.6.26., 30. o.
([5]) HL L 225., 1988.8.15., 8. o.
([6]) HL L 367., 1988.12.31., 1. o.
([7]) HL L 186., 1989.6.30., 1. o.
([8]) HL L 186., 1989.6.30., 8. o.
([9]) HL L 321., 1989.11.4., 5. o.
([10]) HL L 388., 1989.12.30., 1. o.
([11]) HL L 160., 1990.6.26., 1. o.
([12]) HL L 262., 1990.9.26., 1. o.
([13]) HL L 78., 1991.3.26., 1. o.
([14]) HL L 78., 1991.3.26., 6. o.

▼B

(2) Minden olyan közösségi jogi aktusban, ahol az (1) bekezdésben említett rendeletekre vagy irányelvekre történik hivatkozás, úgy kell tekinteni, mintha a hivatkozás erre a Kódexre történne.

252. cikk

▼M6

_____

▼B

(2) A legutóbb a 3492/91/EGK rendelettel [1] módosított, 2658/87/EGK tanácsi rendelet [2] a következőképpen módosul:

„a) A 8. cikk a következőképpen módosul: A »bizottság« szó előtt a következő szavakkal egészül ki: »a Közösségi Vámkódex 247. cikkében meghatározott«.

b) A 10. cikk (1) bekezdésének bevezető mondata a következőképpen módosul: »A Bizottság képviselője tervezetet nyújt be a Közösségi Vámkódex 247. cikkében meghatározott bizottság számára…«.

c) A 7. és 11. cikk hatályát veszti.”

253. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Rendelkezéseit 1994. január 1-jétől kell alkalmazni.

A VIII. cím 1995. január 1-jéig nem alkalmazható az Egyesült Királyságra.

A 161. cikket, és a 182. és 183. cikk újrakivitelre vonatkozó részeit azonban 1993. január 1-jétől kell alkalmazni. Amennyiben az említett cikkek e Kódex rendelkezéseire hivatkoznak, amíg e rendelkezések hatályba nem lépnek, a hivatkozásokat úgy kell tekinteni, mintha azok a 251. cikkben felsorolt rendeletekben és irányelvekben foglalt megfelelő rendelkezésekre hivatkoznának.

1993. október 1-je előtt a Tanácsnak – a Bizottság közös agrárpolitikai intézkedések alkalmazására használt pénzügyi átváltási árfolyamokból levonható következményekre vonatkozó vitáról szóló munkajelentése alapján – át kell tekintenie a tagállamok közötti árukereskedelem kérdését a belső piac összefüggésében. A jelentéshez mellékelni kell az esetleges bizottsági javaslatokat, amelyekről a Tanács a Szerződés rendelkezéseinek megfelelően határozatot hoz.

1998. január 1-je előtt a Tanácsnak – a Bizottság jelentése alapján – felül kell vizsgálnia e Kódexet a szükségesnek látszó kiigazítások céljából, különösen a belső piac fejlesztésére tekintettel. A jelentéshez mellékelni kell az esetleges bizottsági javaslatokat, amelyekről a Tanács a Szerződés rendelkezéseinek megfelelően határozatot hoz.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

[1] HL L 328., 1991.11.30., 80. o.
[2] HL L 256., 1987.9.7., 1. o.